

உ

கணபதி துணை.

திருவெண்ணெய்நல் லூர்

மெய்கண்ட தேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதமும்,

வார்த்திகமென்னும் பொழிப்புரையும்.

இவை,

திருவாவடுதுறைச்

சிவஞானசுவாமிகள் .

அருளிச்செய்த சிற்றுரையோடு,

யாழ்ப்பாணத்து நல் லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பரிசோதித்து,

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இதன்விலை ரூபா - கவ.

பார்த்திவ(வடு) வைகாசிமீ.

(Copyright Reserved.)

உ
சூர்ணி க் கொ த்து.

முதற்சூத்திரம்.

க.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையு
டையது.

உ.—அது அரனாலே உடையது.

ங.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவார்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.

உ.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

ங.—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்.

ச.—அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

க.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினு
லே அறிவுயிர் உண்டு.

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின்கிழமையா
கச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய்
உயிருண்டு.

ங.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை
மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர்
உண்டு.

பத்தாஞ்சுத்திரம்.

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

உ.—உன்றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்று கொள்.

பதினொராஞ்சுத்திரம்.

க.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரணே அநுப
விப்பன்.

உ.—அரணே மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்
திலே ஐக்கமாய்ப் போவன்.

பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரம்.

க.—மும்மலங்களையுங் களைக,

உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

ங.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெ
னவே தேறி வழிபடுக.

ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஆ குத்திரம் கஉ -க்குச் சூர்ணிக்கொத்து. ஈகூ.

முற்றுப்பெற்றது.

சூ சீ ப த் திர ம்.

பக்கம்.

பாயிரம்	க
கடவுள்வணக்கம்	கூ
அவையடக்கம்	எ

க. பொதுவியல்பு.

க. பிரமாணவியல்.

முதற்கூத்திரம்	கக
முதலதிகரணம்	கச
இரண்டாமதிகரணம்	கஎ
மூன்றாமதிகரணம்	உகூ
இரண்டாஞ்சூத்திரம்	கக
முதலதிகரணம்	கக
இரண்டாமதிகரணம்	சு௦
மூன்றாமதிகரணம்	சுஎ
நான்காமதிகரணம்	சுசு
மூன்றாஞ்சூத்திரம்	சு௦
முதலதிகரணம்	சுக
இரண்டாமதிகரணம்	சுச
மூன்றாமதிகரணம்	சுஎ
நான்காமதிகரணம்	சுசு
ஐந்தாமதிகரணம்	எக
ஆறாமதிகரணம்	எசு
ஏழாமதிகரணம்	எசி

உ. இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்	சி௨
முதலதிகரணம்	சிசு

உ

இரண்டாமதிகரணம்	கூஉ
மூன்றாமதிகரணம்	கூஎ
ஐந்தாஞ்சுத்திரம்	கௌ
முதலதிகரணம்	கௌ
இரண்டாமதிகரணம்	கௌ
ஆறாஞ்சுத்திரம்	ககச
முதலதிகரணம்	ககஅ
இரண்டாமதிகரணம்	கஉஉ

உ. சிறப்பியல்பு.

ங. சாதனவியல்.

எழாஞ்சுத்திரம்	கஙங
முதலதிகரணம்	கஙரு
இரண்டாமதிகரணம்	கஙஅ
மூன்றாமதிகரணம்	கசௌ
எட்டாஞ்சுத்திரம்	கசக
முதலதிகரணம்	கருஉ
இரண்டாமதிகரணம்	கருஎ
மூன்றாமதிகரணம்	ககங
நான்காமதிகரணம்	ககங
ஒன்பதாஞ்சுத்திரம்	கஎஉ
முதலதிகரணம்	கஎரு
இரண்டாமதிகரணம்	கஎக
மூன்றாமதிகரணம்	கஅரு

ச. பயனியல்.

பத்தாஞ்சுத்திரம்	ககச
முதலதிகரணம்	ககச
இரண்டாமதிகரணம்	உௌ

பதிவெராஞ்சுத்திரம்	உகக
முதலதிகரணம்	உகௌ
இரண்டாமதிகரணம்	உஉ௩
பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரம்	உ௩க
முதலதிகரணம்	உ௩௩
இரண்டாமதிகரணம்	உ௩௬
மூன்றாமதிகரணம்	உ௩௯
நான்காமதிகரணம்	உ௪௩

ஆ சுத்திரம் கஉ - க்கு அதிகரணம் ௩௯.

வெண்பாத்தொகை.

அவையடக்கம்	க
முதற்சுத்திரம்	௩
இரண்டாஞ்சுத்திரம்	௧௦
மூன்றாஞ்சுத்திரம்	௭
நான்காஞ்சுத்திரம்	௭
ஐந்தாஞ்சுத்திரம்	௪
ஆராஞ்சுத்திரம்	௬
ஏழாஞ்சுத்திரம்	௩
எட்டாஞ்சுத்திரம்	௬
ஒன்பதாஞ்சுத்திரம்	௮
பத்தாஞ்சுத்திரம்	௬
பதிவெராஞ்சுத்திரம்	௬
பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரம்	௮

ஆ திருவெண்பா அஉ

உ

கணபதி துணை.

சிவஞானபோதம்

மூலமுஞ் சிற்றுரையும்.

பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்வாகிய நார்பார்தங்களுள்
வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும்
ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.
இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனும்போந்த பயன் யா
தோவெனவும், இது கேட்டற்குரியார் யாவெனவும்,
இதனானுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப்
பயப்பிக்குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையானுண
ர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட
பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும்,
இதன் முதலால் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார்
யாவெனவும், பலவாற்றாஞ்சங்கை நிகழுமன்றே; அவ்
வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்
நூன்முகத்துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு நுமியப்
 பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
 காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
 பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிராமுந்
 தருந்துயர்க் குரம்பையி னுன்மா நாடி
 மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
 வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
 பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
 பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
 பவநனி வன்பகை கடந்த
 தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

என வரும்.

இ - ள். மலர் தலை உலகின் மா இருள் துமியப் பலர்
 புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்
 போல். எ-து. விரிந்தவிடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே
 ஆன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பலசமயத்தாரானும்
 புகழ்ப்படுகின்ற பரிசியங்கடவுள் உதயகிரியினின்றும் போக
 தாலன்றிக் காட்சியெய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல,—
 அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி. எ-து. பொறுத்தற்
 கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் ஒருநிலைக்களமாய்ச் சத்ததாதுக்
 களாற்பொத்திய குரம்பையாகிய காணப்பட்ட உடம்பானே
 கரணப்படாத ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அனுமான
 வளவையான் வைத்தாராய்ந்து அவற்றது நடத்தலக்கண்மெ
 னப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து,—கண் இருள் தீர்ந்து. எ-து.
 அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆண்
 வமலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண்டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற்
 கண்டு. எ-து. அது நீங்கிய வழி எல்லாநூல்களுந் தன்பொரு

ளையாகத் திரண்டு கூடிய பெரும்பெயரெனப்பெயர் ஒருவாள்
 தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்பெயர் முதற்கட
 வுளது திருவருளானே அப்பொருள்களது சொரூபலக்கண
 மெனப்பெயர் சிறப்பியல்பை அதுபூதியிற்கண்மீணர்ந்து,—
 மயர்வு அற. எ-து. இம்முறையானே மயக்கவாசனையற்றுச்
 சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளி
 த்த. எ-து. சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான்
 சனற்குமாரமுனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு முறை
 யானே அளித்தருளப்பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம். எ-து.
 சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுதல்க
 ளின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடதூலை,—
 உரைத்தோன். எ-து. மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெ
 னப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்—பெண்ணைப் புனல்
 சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன். எ-து. பெண்ணையாற்றுக்
 ராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணையல்லாரின் அவதரித்தரு
 ளிய சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் பிள்ளைத்திருநாமமுடை
 யான்—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன். எ-து.
 பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவீதுவென்று கண்டு சழி
 ப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ்
 சிறப்புத்திருநாமமுடையான்—பவம் நனி வன்பகை கடத்த
 தவர் அடி புனைந்த தலைமையோன். எ-து. பிறவியாகிய மிக்க
 வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடி
 யைப் புனைந்துகோடற்கே துவாகிய தலைமைப்பாட்டினைபு
 டையோன் என்றவாறு.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணெனற்பாலதனை எதி
 ர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு,
 இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும்,

பாயிரம்.

உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த
ஞாயிறுபோலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும்
இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்
ரூயவாறுபோல, மலத்தீர்வித்கும் ஆராய்ச்சி அதுபூதியென்
னும் இருவகையுணர்வித்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்
யது இந்நூலென்பார், துமியப் படரினல்லதைக் காண்டல்
செல்லாக் கண்போ னாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த
சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருத்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும்,
இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்
ளப்படும்.

அருத்துயர்க்குரம்பையி னுடப்படுவதாகிய பொதுவிய
ல்பு முன்னாறு சூத்திரத்தானும், பெரும்பெயர்ப்பொருளிற்
காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னாறுசூத்திரத்தானு
மோதுப.

நாடியெனவே அநுமானவளவையானென்பதூஉம், கண்
டெனவே அதுபூதியிலென்பதூஉம், தாமே போதரும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தா
னுங் கூறப்பட்டிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்
தானுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும் பயன்மு
கத்தானுங் கூறப்பட்டிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்
டையென்னு நான்குதிறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென்சொல்லியவாரோவெனின்:— இவ்விருவகை
யியல்பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொ
ருமை உணரமாட்டாது ஒரோவொன்றேபற்றி ஐக்கவாதமு
தற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டித் தம்முண்மாறுகொண்டு மயங்

பாயிரம்.

குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காது அவற்றின்பொருளொருமையு
ணர்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞான
போதமென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது
வடமொழிச்சிவஞானபோதத் திறுதிச் சூத்திரத்தோதியவாறு
பற்றி யுணர்க.

சரியைமுதலிய மூன்றுபாதப்பொருளை ஆராயுநூல்களா
வன சோமசம்புபத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்ப
ட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்த்தபின்னர்
இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே,
முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்கனையோதி அதன்பின்
னர்ச் சரியாபாதமுதலியவற்றை ஆராயுநூல்களை முறையே
கேட்டு அவ்வாறொழுதி மனந்தூயராய் நீத்தியாநீத்தியவுண
ர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபெற்றின் அவ்விக்குடைய
ராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துகவேன்பது
போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும்,
நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்த்து கண்டி மயர்
வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும், நக்தி
முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணைச்சுவேதவ
னன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும்,
தமிழ் வழங்குகிலமே இந்நூல் வழங்குகிலமென எல்லையும்
போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்
றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதி
காரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப.
யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

பாயிர முடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுள் வணக்கம்.

கடவுள் வணக்கம்.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுண் ஞானபாதத்தினு ளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொது வியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப்படுத்துக் காட் டிப் போதித்தற்கு இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞான போதநூலினைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த் துச் செய்து பொழிப்புரைப்பானெடுத்துக்கொண்ட வாசிரி யர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறி துமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகா த்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க்க கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முத ற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்து வதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

கல்லா னிழன்மலை

வில்லா ரருளிய

பொல்லா ரிணைமலர்

நல்லார் புனைவரே.

இ - ள். கல்லால் றிழல். எ-து. அருள்வடிவாகிய கல் லா னிழலின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து—மலைவு இல்லார். எ-து. நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்—அருளிய. எ-து. மேன்மேற் கருணைகூர்ந் தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர். எ-து. பொல் லாதபிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இர ண்டி திருவடித்தாமரைகளை—நல்லார். எ-து. கேட்டுச் சித்தி த்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்—புனைவரே. எ-து. தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாட லைபேரல் அடங்கி நிற்பர். எ - று.

கல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடா
தென்றவாறாயிற்று.

மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்தெனக்
கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டுவி
னையெச்சம்: அது புனைவரென்னும் பிறவினை கொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த
வினைப்பெயர்.

அருளிய பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்து
ரைப்பினுமமையும்.

மலைவில்லாரருளப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே,
அவ்வருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றும். உலக
த்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக்
கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அவ்வன
ங்கூறியதூஉமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவையடக்கம்.

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரம்மை யுடைமை யெமையிகழார்—தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுதலானே ஈண்டெடுத்த
துக்கொண்ட சித்தாந்தசைவத்தினுயர்வும் எனெச்சமயத்தார்க
ளதிழிபுங் கூறுகின்றது. இ - ள். தம்மை உணர்ந்து தமை

உடைய தன் உணர்வார். எ-து. உடைப்பொருளாகிய தம்மி யல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுண ருஞ் சித்தாந்தசைவர்—எம்மை உடைமை எமை இகழார். எ-து. தமக்குடைப்பொருளாகிய எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் குற்றங்கணிக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவத ன்றி இகழ்தல்செய்யார்; ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுநூலே யும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் உணரார். எ-து. அங்ஙனந் தம்மை யுணராதார் தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுமுணரார் ஆகலான்—உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை. எ-து. அவர் ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு தம்மிற் றுமே சேராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம். எ-து. அவர் எம்மையும் எம்மாற்செய்யப்படுநூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும் மொழியையியாம் பொருளாகக் கொள்ளாம். எ - று.

ஆகலான் எம்மாற்செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றெருக்கது.

உடைமை புணராமை என்புழி இன்னுருபு வீரித் துரைக்க.

தம்மையுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாமொருபொருளுண்டென்பதே உணராத உலோகாயதரும், தம்மைக் குணிப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளெ ன்றுணராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரி களும் சிவாத்துவிதசைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளா கிய தமக்கு அனுபரிமாணங்கோடலானும், உடையானுக்குப்

அவையடக்கம்.

பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக்கோடலானும், சிவாத்துவிதசைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவசற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்றுமொழியுமென்பது இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களின் வேறான பாடானவாதசைவர் முதலியோர் முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொதுவியல்பு.

பிரமாணவியல்.

முதற்குத்திரம்.

நாண்டு ஆசிரியர், முதலூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்க ளினோதப்படிம் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்று இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படு த்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவான்ரொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற்கடவுள் சிறப்புவுகையானுண்டெ ன்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அதுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற் றேற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். சங்காரகாரணனாயுள்ள முத லையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனு தலிற்று.

இது குத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது. இ - ள். சிவிர்த்தி கலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட ஐவகைச்சங்காரத்துள்

இறுதிக்கண்ணதாஜிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வீணைமுதலாயுள்ள முதல்வீணையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளதுவென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையானுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்சூத்திரம். எ - று.

ஏகாரம், இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய்நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைபற்றிச் செய்துகோடற்பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது. இ - ள். இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க. எ - று.

எனவே, இங்ஙனம் இருவகைப்படும் பொழிப்புரைபுட்கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரைமாத்திரையே யாமீன்றிரைக்கின்றும்; பிண்டமாகக் கொண்டிரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்த்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியரமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாராயிற்று.

இஃது, வீணைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்த்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைதந்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும். அவன் அவள் அது எனும் அவை-புலவர். எ-து. அவனென்றும் அவனென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டியுணரப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரப

ஞ்சத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழி
லுடைமையால், ஒருவனாற் றேற்றப்பட்டதாய உள்பொரு
ளேயாம். அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏது
வாய் நின்ற கடவுளினின்றும், சகசமலகீங்காமையால், அது
நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின்,
சங்காரத்தொழிலைச்செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற்கட
வுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலு
ணர்ந்தோர். எ-று.

அவை தொகுதி; சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின், உள
வெனப் பிரித்துப், பயனிலையாக்கித், தாமென்பதனை அசை
நிலையாக வைத்துரைத்து, ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க.

வினைமை வினையுடைமை.

தோன்றியவென்னாது தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய்
பாட்டானே துதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் அவாய்க்கலை
யான் வந்தது. தோன்றியவென்னும் பெயரெச்சந் திதியென்
னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதியா யொரு
வனாற் றேற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதியென்றார். திதி
யென்றது ஈண்டு உள்பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

மூவினையுடைமையால் உள்பொருளாதலும், அவ்வீரண்
டுமுடைமையால் நிமித்தகாரணையுடைத்தாதலுந் துணியப்
படுமென்பார், மூவினைமையிற் றேற்றிய திதியென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். உருபுகள்
தொக்குநின்றன.

அந்தத்தைச்செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்டவுலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மைகூ
றவேண்டிதலின், தோற்றிய திதியேயெனவும், ஒடுங்கியுளதா

மெனவும், உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார். கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச்சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெணு மவை மூவினை மையின் என்பது ஓரதிகரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங் கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்ப தோரதிகரணம்; அந்தமாதி யென்மனார் புலவர் என்பது ஓர திகரணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம் மூன்றும் முறையே ஒன்றற்கொன் றேதுவும் பயனுமாய் ஒரு பொருண்மேல் வருதலின், ஒருசூத்திரத்தாற் கூறினார். தன் னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கணையப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணியும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டி கரணமென்பபடி.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப் பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் நித்தமாய்க் காணப்படும் பிர பஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல் பொருந்தாது என மீமா ஞ்சகரும் உலோகாயதருங் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத் திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ் வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டியறியப்படுவதாயுமிருத்தலின் இம்மூன்றே துவானும் பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்றழியுமென் னு துணியப்ப

மென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்டவெனவியையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களை னன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து. ஏது எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமானமாகாவென உலோகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவைபற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது. எ - து.

பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்

பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—னோதாரோ
வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டீங் கிடத்தல் யாங்கனம் என்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். பேதாய். எ-து. காட்சியளவைகளானும் அறியப்படாத மடவோனே—பூதாதி. எ-து. பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும். எ-து. திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாவெனின்;—ஒன்று ஒன்றின்பெற்றிமையின்

தோன்றி உளதாய் இறக் கண்மீம். எ-து. ஒவ்வொரு காலவி
சேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒரு
ங்கேயழிவதனைக் கண்மீவைத்தும்—என்றும் அன்று உண்டு
என்ன ஆய்ந்து ஒதாரோ. எ-து. என்றாயினும் அதற்குரிய
காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டெ
ன்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்து சொல்லார்களோ உன்னைப்
போலும் மடமையில்லாதோர். எ - று.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுள
வாய தத்துவங்கள் உலோகாயதருக்கு உடம்பாடன்மையின்,
பூதமுதலாய தத்துவங்களெனவுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலா
மையறிக.

பூதாதிக்கென நான்கனுருபு விரித்துரைக்க; அது பின்
னருஞ்சென்றியையும். ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஈண்டுப் பெற்றிமை என்றது சாதியை.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றொன்றினென்பது “ஒன்றொன்றூப் பார்த்துணர்வ
துள்ளமே” என்றாற்போல அடுக்குமொழி; அது காலவிசேட
மாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றும்.

ஒருங்கேயென்பது சொல்வெச்சம்.

ஒன்றொன்றிற்றேன்றியுளதாயிறுதலாவது “*பயில்வித்
தெல்லாங்-காரிடமதனிற் காட்டுமங்குரங் கழியும் வேணில்”
என்பதானறிக.

“கண்மீம்” உம்மை சிறப்பு.

முதலதிகாரண முடிந்தது.

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்கூத்திரம். கூ. ஓரி
டமழிய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது என விங்ஙனஞ் சொற்பல்காமைப்பொருட்டுத் துணரிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும்:—

இனி உலகமுள்ளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினையுடைத்தாயினும் தோற்றுவானொருவனையுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங்கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

எ-து. ஏது எ-னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தியின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது. எ - று.

இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற்காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றியழியும் இதற்கொருநிமித்தகாரணமாய் ஒருகருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர்கூறுங் கடாவையாசங்கித்துத் தோற்றியவெ

ன்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்
னுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வீனையின்மையின்.

எ-து. ஏது எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்
னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.
இ - ள். மண்முதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொரு
ட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதன்முத
லிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாக
லான் இனியிவ்வலகஞ்செய்வோனையுடைத்து என மேற்
கொண்டது. எ - று.

இனி ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை
யென்றது.

உ-து. மே-ள். எ-னின். இத்துணையுங் கூறியவாற்றான்
உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத்
திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தா முதலியோரில் ஒருவனையாத
லமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரிமுதலியோர் கூறுங்கடாவை
யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதாமென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்
ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். உலகம்
தானொடுங்குதற்கு நிலக்களமான சங்காரகருத்தாவினிற்
ன்றி உளதாகாது. எ - று.

ஒடுங்கினவென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்காரமென்னும்
இடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, ஏனை
க்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற் போந்த குறிப்பேது
வைப் புலப்படக்காணுமாறு.

ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். யாது யாண்டொடுங்கும் அஃதனி லுற்பத்தியாம் மண்ணிற்குடம்போலும் என்னும் அவ்நூபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன்மாட்டுடொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது. எ - று.

இவ்வாறு முன்றதிகரணப்பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைப்புபடாமையும் நுண்ணுணர்வாற்கண்டுகொள்க.

இலயித்த தன்னிலில யித்ததாம லத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவதுல்லையாகலாற் சங்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இல்லதற்குத்தோற்றமின்மையினென்றவே துவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று. இ - ள். இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆம். எ-து. உள்ளதாயினுஞ் சங்காரகாலத்தினொடுங்கிய தாகலான் அவ்வொடுங்கியவுலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம். அந்நேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாகவேண்டாம்: வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின்;—மலத்தால். எ-து. உள்ளதாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம். அந்நேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்றாமல் அதவே ஒடு

ங்கி நின்று மீளவுளதாமென்றற்குப் பிரமாணம் என்னை யெ
னின்;—இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும். எ-து. எஃதெ
வ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதா
தல் எல்லாரானும் விரும்பப்படும். எ - று.

எனவே அந்நியமமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது
நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னை யென்னுந் தருக்கமே அத
னையறிவுறுத்துமென்றவாறாயிற்று. சற்காரியவாதத்தினியல்பு
“தந்தமுதற்காரகம்” * என்னும் ஞானமீர்த்தத்தினுங் காண்க.

இதனானே, இல்லதுமுள்ள துமல்லாத பொருடோன்று
மென்னுஞ் சூனியவாதிகளும், இல்லதுமுள்ள துமாய பொரு
டோன்றுமென்னும் அநேகாதவாதிகளும் மறுக்கப்பட்ட
வாறறிக.

இலயித்த

தத்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ - து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சற்காரியவாதத்தின்
அவ்வக்காரியங்கள் தத்தமுதற்காரணத்தொடுங்குமெனவே
கோடலின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசு
தேவனுருவாகலான் உலகம் அவன்மாட்டொடுங்குமென்
றவே அமைவுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேராய் நிமித்
த்காரணமெனக் கொண்ட சங்காரகருத்தாவின்மாட்டொடுங்
குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங்க
டாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயி
த்ததன்னில் எனவுங் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறு
த்துதனுதலிற்று. இ - ள். இலயித்தது அத்திதியில் என்னின்.
எ-து. உலகமொடுங்கியது அந்தமூலப்பகுதிவடிவாய் திகிக

* ஞானமீர்த்தம்.

ருத்தாவின் கணென்பையாயின்,—அவை அழியாது. எ-து.
நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவன
ங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமா
த்திரையே ஆண்டொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி
முழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. அற்றேல், மாயாகாரியத்தொகு
திமுழுவதும் யாண்டொடுங்குவதெனின்,—அத்திதியும் ஆதி
யும் ஆம் அங்கு அழிவது. எ-து. அந்தத் திதிக்கடவுளும் படை
ப்புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காக்க
டவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுங்கூட அழிவதாம் அத்தொ
குதி. எ - று.

இவ்வெண்பாவினைச் “செய்யுட்க ளோசை சிதைபுங்கா
லீரளபு—மையப்பா டின்றி யமையுமா—மைதீரொற் றின்றி
யுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றையுண்டாக்கு—குன்றுமே வொற்
றளபுங் கொள்” என்பதுபோல இரண்டதிகரணப்பொருள்
படுமாறு இருதொடராக வைத்துரைக்காற் பொருளியைபு
படாமையறிக.

இலயித்த வென்னும் பெயரெச்சம் தன்னென்னும் இட
ப்பெயரோடு முடிந்தது.

இலயித்ததென்றது ஏதுப்பொருண்மையுணராதென்ற பெ
யர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவவ
த்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சமூகமாய்ச் சூக்குமமாய் திற்ப
தொன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்தி
ற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது.

ஆவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டிமே
னச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினார்.

அவை தொகுதி; அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்
க்கு அழியாது அழிவதென்னும் ஒருமைகளோடியையாமைய
யும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க.

நிதியும் ஆதியும் ஆகுபெயர். ஆமங்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருப்பமதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படை
ப்புக்கடவுளையும் உடன் கூறினார்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரண
னல்லனாயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய்
நின்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டுநின்று தோன்று
தல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும்.

விந்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமா

மத்தன்றூ ணீற்ற லவர் வினையால்—வித்தகமாம்

வேட்டுவனா மப்புமுப்போல் வேண்டுநனவந் தான்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து. [கொடுத்துக்

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகந் தனக்கு முதற்காரணமா
கிய மாயையினெடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்
டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டுடொடுங்குமென்றல் பொரு
ந்நாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனி ஒற்பத்தி
யாம் என்னும் அவிநாபாவத்தான் மாயையினெடுங்கிய உல
கத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன்
வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை
யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்
மையின் என்னுமேதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள்.
மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தார
கம் ஆம் அத்தன் தான் நின்றல் அவர் வினையால் வித்தகம்
ஆம். எ-து. மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும்
போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி
அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந்தோன்
றியவாறுபோல மேலைவெண்பாவின் இலயித்தது என்றத
னாற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்று

விக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நின்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதூர்ப்பாடுடைத்தாம்: அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முனையைத் தோற்றாதவாறுபோலும். ஆகலான் மாயையிடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியிடுங்கித் தோன்றியதேயாம். எ - று.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானும்றிக. வழிநூலாசிரியர்*“உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெனரன்பால்.” எ-ம். “உலகவ னுருவிற்கேற்றி யொடுங்கிடும்.” எ-ம். ஒதியதூஉம், உலகவ னுருவிற்கேற்றியொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்புநோக்கியென்க. இஃதநியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ்சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றாதவாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந்தோன்றாதெனப்பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதிகளையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும், மறுத்தவாறாயிற்று.

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்கூத்திரம். ௩௨. உயிரவை யொடுங்கிப். சஅ. உலகிணையிறந்து.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாதென்னை எனினுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றார்.

வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற்றேற்று விப்பான் இறைவனாகானெனினின்

வேட்கவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத்தான் கொடுத்துக் கூட்டானே. எ-து. வேட்கிவனாதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்கவன் விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவர் வேண்டுமுருவினைக் கொடுத்து அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையுங்கூட்கிவனாகலான் அதுகொண்டு சதந்திரத்திற்கிழுக்கென்னை. எ-து.

ஆகலின் அதுகொண்டு சதந்திரற் கிழுக்கென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

போல் அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத்திரிந்து நின்றது.

நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்றுக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னக்காதே கண்ட நனவுணர்விற கண்ட கனவுணரக் கண்டவளி விற்றின்றுங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலையுதாரணத்திற்குறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற்கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வானாயின் விகாரமெய்தி அதனிற் பந்தமுறுவானென்னுமவர்மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துநனுதலிற்று

இ - ள். இறைவன். எ-து. முதல்வன்—காலத்தில் தாக்காது
 நின்று. எ-து. இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறு
 பட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ்செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்
 குங்காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக்காதே கண்டு.
 எ-து. பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்
 திரத்தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்தல்.
 எ-து. அவ்வாறே காவாது காத்து அழியாதழித்தலால்,—
 இன்று ஆம் கட்டு. எ-து. இவ்வமலனுக்குப் பந்தமின்றாதல்—
 உளத்தில் கண்டநனவு உணர்வில் கண்ட கனவு உணரக்
 கண்டவனில் இற்று. எ-து. கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும்
 உள்ளத்திற் றேன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற்றொடக்குண்
 னாதவாறுபோலும் கனவின் கட்டு கண்டவற்றைப் புறத்து வீட
 யங்களை யறிந்து வந்த நனவுணர்வின் கண்ணே விளங்கவறித்
 தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக்குண் னாதவாறுபோலு
 மித்தன்மைத்து. எ - று.

எனவே இஃதிவ்வாறாகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்
 பமாத்திரையாற் செய்வதூஉம் கரணத்தாற்செய்வதூஉமென
 வினை முதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம் கரணத்தானன்றிச்
 செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரை
 யாற்செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாதற் பொதுமைபற்றி
 ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமை
 யானும் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டு
 ண்டன்முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும் அவை
 யாண்டிளவாதற்கோரியை பின்றென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை
 வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டலும் அது. நோக்குதல்
 காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல்; அது “நொடித்தான்மலை”
 என்பதனானுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை; அநாதியேயெனினுமமையும்.

இன்முன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுரைப்பினுமமையும்.

இன்றாகட்டு என்பது “அருங்கேடன்” என்பதுபோல கின்றது.

இரண்டாமதிகாரண முடிந்தது.

முன்முமதிகாரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ‘ஒடுங்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை’ எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர் கூடிச் செய்யக் காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுவரவாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ‘அந்தமாதி’ என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது. எ-று.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர் முதல்வராகாரெனப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ்சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின்வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நின்றலான்.

எ-து. ஏது எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்றெயெ
ன்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதவி
ற்று. இ - ள். ஒன்றென்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும்
அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்
டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத்
தாவின்வழிப் பரதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுத
ந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொரு
வனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுள்
ரல்லரென மேற்கொண்டது. எ - று. பிரபஞ்சத்திற்குச் சுத
ந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திரமுண்மையும்
ஏதுமுகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும்
சுட்டுணர்வின்றிநின்றசங்காரமெனவும் ஈரிடத்தும் உடம்பொ
டுபுணர்த்தோதினார். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வே
ன்றது உபசாரம்.

ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனப்பிரபஞ்சத்தை; பிரி
நிலையேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற்செய்யப்படினும் அப்பலரும்
ஒருவனேவல்வழி நின்றேசெய்ய வாகலானும், வேதத்துட்
காரணவாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன்
இரணியகருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக்
காரணமென்றது குயவன்போல் அவாந்தரகாரணமாதல்பற்
றியேயாகலின் அவையெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகார
ணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்குமாகலானும், செய்
துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு
முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தாவொருவனெயென்பது கருத்து.

ஒன்றலா வொன்றா லுளதாகி நின்றவா

ஒன்றலா வொன்றிலவை யீறாத — லொன்றலா

வீறே முதலதனி நீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வா
கிய பிரபஞ்சம் பலவாயினுற்போலச் சுட்டுணர்வின்நின்று
சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும் ஒன்றேயென்றற்குப் பிர
மாணமென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலி
யுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அவை. எ-து. சேதனப்பிரப
ஞ்சத்தொருதி—ஒன்று அலா ஒன்றால். எ-து. உருவும் அருவு
மென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்
பற்ற பரம்பொருளாலே—உளது ஆகி நின்றவாறு. எ-து. சிரு
ட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈரு
தல். எ-து. அந்தப்பரம்பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுத
லால்—ஒன்று அலா ஈறே முதல். எ-து. அச்சங்காரக்கடவு
ளொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள். அற்றேல், இவ்வாறு
முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டு
ணர்வின்நிசி சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஒதுத
லின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கெ
ன்னையெனின்;—அதனில் ஈறு அலா ஒன்று. எ-து. அப்பர
ம்பொருள்போல் அழிவின்நி நித்தமாய சேதனப்பிரபஞ்சம்—
அங்கு. எ-து. வீடுபெற்றின்கண்ணும்—பலவாறே தொழும்பு
ஆகும். எ-து. பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமை
யாம். எ - று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம்
அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்காய் நின்றலானும், இவ
ற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேராய் ஒருமுதற்கடவு
ளுண்டென்பது பெற்றும். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திர
காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்க

டவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளுஞ் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக் கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம்: அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாநல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினார்.

ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகுபெயர்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறாவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும் கண் படிகம் ஆகாயம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத்தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும் முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவாநுபவமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத்தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவமாமென்னுஞ் சுருதிக்குப் பொருளென்ணையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட்பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதிமதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக்கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறே

ரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபடவேறேறாதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது:—தோற்றக்கேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றேன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஒரே துவின்மையின். மற்றும் ள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டின்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும் அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றதற்குப் பிரமாணமென்னை! பிரமாணமுண்டாயினும், அதுவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டும் என உலோகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுவரவாதிகண் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கநிகழ்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

முதற்சூத்திரமுடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாஞ்சுத்திரம்.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். புனருற்பவம் வருமாறுண
ர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ - ள். உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமா
ற்றை வகுத்துணர்த்துமுகத்தானே துணைக்காரணமுதலியன
இவ்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு
யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக்
குப் பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம். எ - து.

சூத்திரவியையும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதாமென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுள
தாவது எவ்வாறென்று அவாய் நின்றலின், அவ்வவாய்நிலைபற்
றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலேச்சூத்திரத்து
எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பி
னூல் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய், பொருட்டன்
மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய்,
உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோ
தம்போல் உடலுமாய் நின்று, ஆணையென்னும் பரியாயப்பெ
யருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான்
அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணை
யிற்பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன். எ - து.

அவையேதானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து
கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி * “உலகெலா மாகி வேரூ
யுடனுமாய்” என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் ‘அந்தமாதி’ என்புழி விகாரத்தாற்
ரொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதன
ப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்.

‘ஒடுங்கியுளதாம்’ என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை
முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பத
னோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து
நின்றது. “ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்
ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய், நின்றது. இன்
னென்பது சாரியையெனக் கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்குமுருபு
கள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினும
மையம். ஆய்ப் புரியநிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம்
முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வ
னென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் ‘அந்தம்’ என்று உத்தேசமாயெடுத்துக்
கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று.
இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணை
க்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய் துணைக்காரணம்.
இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடுண்டென்ப
தூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம்

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், இரண்டாஞ்சூத்திரம். க.

அவையேதானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து
கொண்டிரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி * “உலகெலா மாகி வேரூ
யுடனுமாய்” என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் ‘அந்தமாதி’ என்புழி விகாரத்தாற்
ரெக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதன
ப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்.

‘ஒடுங்கியுளதாம்’ என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை
முந்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பத
னோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து
நின்றது. “ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்
ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய், நின்றது. இன்
னென்பது சாரியையெனக் கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்குமுருபு
கள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினும
மையம். ஆய்ப் புரியநிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம்
முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வ
னென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் ‘அந்தம்’ என்று உத்தேசமாயெடுத்துக்
கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று.
இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணை
க்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய் துணைக்காரணம்.
இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடுண்டென்ப
தூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம்

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், இரண்டாஞ்சூத்திரம். க.

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே எகமென்னில் எகமென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.

எ-து. எது. எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு மூலகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாணமென்கை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோகோச்சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் இன்மை அன்மை மறுதலே என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே அவற்றுள் இன்மைப்பொருள்பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரையானே ஒருபொருளென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின், --தானே தன்னை யொன்றெனக் கருதல்வேண்டாமையின் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருண் மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி எனச்சொற்களின்மேல் வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப்பொருள் களையுணர்த்துதல் வழக்கின்மையின் அத்துவிதமென்ற சின்ற மொழிதானே பிறிதுகாரணம் வேண்டாது வேறின்மையையுணர்த்திநிற்குமாகலானும், எண்ணின்வான் மாக்கள் பலவும் முதல்வன்ருளேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது. எ-று.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்காலவழக்குப்போலும்; அற்றுகலினன்றே * "நீயோ செய்யாய் நின்மலையிட்டி" என்னார் வழிநூலாசிரியரும்; இனி "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்பழிப்போல ஆயிடலானென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்ததென்றலுமொன்று.

எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

* இருபாலிருபது. ச. கூறியமூன்று.

வேறின்றி உடனாதல் பெறப்படவே, பொருண்மை யாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினால் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள
மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றங்—கொட்
யவனுளமா கில்லா னுளமவனா மாட்டா [டி
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருபொருள் மூவகையியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ் றுறுள் அவையேயாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்தித் துணுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங் கொண்டு. எ-து. உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்பிபிம் உடம்பிணையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொ ண்டி நின்று,—இட்டது ஒருபேர் அழைக்க என் என்றங்கு. எ-து. சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயராற் பிற ரழைத்தவழித் தான் என்னையென வந்து நின்றல் காண்மெ ன்றே இருவர் கை கோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்க ப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னையென்றல் உலகத்தின் மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெ னத்தானென வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நின்றல் பெற் றும் அதுபோல—ஒட்டி. எ-து. முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும்—அங்கு அவன் உளம் ஆகில் லான் உளம் அவனாமாட்டாது அவன் உளம் ஆய் அல்லனும் ஆம். எ-து. அவ்வாறொட்டியவழி உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்

டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாயு
நிற்கும் உடம்பு அங்ஙனநில்லாது அதுபோல முதல்வன் முத
ல்வனே உயிர் உயிரே முதல்வன் உயிராயொழியான் உயிர்
முதல்வனாகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் முதல்வன் உயிரா
யும் அதனின் வேறாயுகிற்பன். உயிர் அங்ஙனநில்லாது. எ-து.

அவனுளமாகில்லானுளமவனாமாட்டாதவனுளமாயல்ல
னுமாமங்கு என்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அநுபவங்கா
ட்டியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது என்னென மரீதியி
ற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற்
கிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

ஒன்றென்ற தொன்றேகா னென்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசுந் தோடுளைகா—ஒன்றின் னு
லக்கரங்க ளின் னு மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமந் தென்னு மிருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்ற
தூஉமன்றி ஏகமெனவுமோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய்
உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதெ
ன்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரிய
ங்கூறுமுகத்தால் தானேயாதலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.
இ-ள். இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண். எ-து. வேதம்
ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு
பொருள்படாது.—ஒன்றே பதி. எ-து. அதற்குத் தாற்பரியம்
பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்—ஒன்று
என்ற நீ பசுவாம். எ-து. இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்
லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவா

யாக. பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ் சேதனமாக என்னைப் பசு வென்றதென்னை யெனின்—பாசத்தோடு உளைகாண். எ-து. நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளில்லையென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னை யெனின்—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்று என்னும். எ-து. அகரவுயிர் இல்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம்முறைபற்றி வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின் ஒருபொருளில்லையென்றே தும் அத்தனை. எ - று.

ஒன்றின்றால் அக்கரங்களின்றால் அகரவுயிரின்றேலி க்கிரமத் தென்னும் என்றது வேறுகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலென உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. காணென்பதனை மேலேகூட்டுக. ஆம் அசை.

பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னு
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஒரோரிடங்களின் ஒதுதலின் அத்துவிதம் இருபொருட் கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய் முடியும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே அவையே தானையாதலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் என்னும்

சுவையும்தோல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம்
ஆதல். எ-து. பண்ணும் அதனின் வேறன்றாயெண்ணப்படும்
இசையும்தோலவும் பழமும் அதனின் வேறன்றாயெண்ணப்
படுஞ்சுவையும்தோலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன்
நிருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான் —
அரு மறைகள் ஒன்று என்னுது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு
அறையும். எ-து. வேதங்கள் ஏகமென்னுது பிரமம் அத்துவி
தம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும். எ - று.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின்
வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது
ஏகமென்பதோடு முரணுமாறில்லையென்பதாம்.

பண்ணையென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி.
பண்ணுபாலைப்பண் முதலாயின.

எங்குமாமண்ணுரளென விசேடித்தது, குண குணிகள்
போல் உடனாயும் அவ்வாறுடனாகமைக்கு அநுபவங்காட்டிய
வாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமைமாத்நிரையேப
ற்றிக் குணகுணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்னு—பிரிப்பின்றிந்
தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
யானே யுலகென்ப னின்றி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமையெ
டுத்துக்காட்டின் அநேகாந்தவாதமென்னுங்கடாவை யாச
ங்கித்து அஃதாகாமை உவமைமுகத்தான் விளக்கி மூன்றனை
யும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். உருக்கி அர
க்கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து
நின்றி பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம். எ-து. அரக்கை

யுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வார்க்கி
 னோடொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றூற்போல,
 முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உட
 னாகலால், தானேயாம், உலகேயாம், தானே உலகேயாம். அந்
 றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லா
 மாயினென் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தில்
 யானேயெல்லாமாய் அல்லனாமாய் உடனாமாய் நின்றேன்
 என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிர்களும்
 இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலுமெனின், —
 தமிழேன் உளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று.
 எ-து. அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீக்கித் தனியாய் நின்ற
 என்னகத்துச் சோகம்பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்
 றித் தோன்றலான் யானேயுலகெல்லாமென்பேனாயினென்
 இம்முத்திகாலத்து. ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வா
 ருவான்சேறலின்று. எ - று.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாருவான்சேறலின்றென்
 பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதை
 நூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாய்
 னேனென்றதூஉம், முதல்வனது விச்சுவரூபத்தைத் தான்
 காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழி
 படுகவென்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சு
 னன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை
 செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்றிரு
 முடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்னியமுனி
 பாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தேச
 னாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலற்க.

கலப்பாய்நின்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியை
ந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறுநின்றலால் தானே
யாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நின்றலால்
தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங்கூறினார்.

எண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ்செய்தெனச்சக்குறிப்பு மழைபெ
ய்து குளநிறைந்தது என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொரு
ட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்
றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம்
மறுத்து அம்முவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்து
விதத்துண்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்திய
வாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளேபற்றி
* “புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்—தெரிக்கலுற்றும்” என வகுத்
தோதினார்.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வகுணை
யின் வரும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்க
ளோடியைந்து நின்று புனருற்பவஞ்செய்யுங்கால் உலகத்து
க்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியன வேண்ட
ப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வ
னது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியு

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம், எ.

மாகலின் அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிசும
வாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் திரண்
டாங்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.
இ-ள். வெ-டை.

நாண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு
மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களை யெ
ன்க; எனவே, மாயையினுண்மையும் பெறப்பட்டது. இவை
வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்
லையென்பார். முதல்வனான இணையின்வரும் என்றார்.

ஒருநகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை
அவனதாக்கினையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஆணையேயமையும் இருவினையெ
ற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்
தனுதலிற்று. இ-ள். ஒருபட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன்
பாடிகாவற்றொழிலைக் களைகளுவானொருவன்மாட்டு வைத்தா
ற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை யதுக்கிரகங்களுடைய அம்
முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனதானையை
அவ்விருவினை கண்மாட்டுவைத்து நடாத்தினாலே முறையாக
லான் இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினமுதல்வனான
யின் வரும் என மேற்கொண்டது. எ-று.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொ
ப்ப நிகழ்வனவாகலின் நாண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமை
யாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகளுவானொருவனைக்கொண்டு
வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது
* “கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருக்கோடிகாத்திருக்குறுக்
தொகை. கூ. நாடி நாரணன்.

கெக் கழியுமே' என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியா
தார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

உள்ளதே தோற்ற வுயிரணையு மவ்வுடலி [வன்
னுள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளல
செய்பவர் செய்திப் பயன்வினைக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வினை உண்டென்பதற்கும்
அதுவே உயிர்க்குப்பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையே
றுமாற்றிற்கும் அது முதல்வினையின்றியமையாமையும் பிர
மாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலி
யுறுத்துத லுதலிற்று. இ - ள். உள்ளதே தோற்ற. எ-து. இல்
லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான் முன்
உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவி
னையே தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்த
ற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப,—
உயிர் அவ்வுடலின் அணையும். எ-து. அவ்வின்பத் துன்பநுக
ர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம்
பிற் பொருந்தி அவற்றையநுபவிக்கும். முன்வினையை ஈண்ட
நுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙன
மெனின்;—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம்.
எ-து. முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறை
மையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். அந்நேல், அவ்வினையே
பயனாக வருமெனவமையும் முதல்வன் எற்றுக்கெனின்;—
செய்பவர் செய்திப் பயன் வினைக்குஞ் செய்யேபோல். எ-து.
உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை வினைநிலம் வினைவி
ப்பதன்றி அத்தொழினுணை வினைவிக்கமாட்டாததுபோல—
வள்ளலவன் செய்வன். எ-து. உணவும் வித்துமாய்த் தொன்

றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனை அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்:—செயல் சென்று அணையா. எ-து. அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனும் வந்து பொருந்தமாட்டாது. எ - று.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது * “வேண்டிவார் வேண்டிய” வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென வீரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அதபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்கணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினார்; ஈண்டு வினை முதல்வனைநின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலையுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ.—லவ்வினையைப் பேராம லாட்டும் பிரானி னுகாராரே லார்தா மறிந்தனைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றனைமமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். காந்த பசாசம்போல். எ-து. ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்தவழி இரும்பினை வலித்துக்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம். க. தூண்டு சடரணைய.

கொள்ளுங் காந்தம்போல—அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டி
 மும் பிரானின். எ-து. அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுக
 ர்விக்கும் முதல்வனாள்—அவ்வினைஞர் தாம். எ-து. அவ்வினை
 களைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்—அவ்வினையைச் செய்வத
 னில் சென்று அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து
 அனைப்பார். எ-து. அவற்றைச் செய்தற்கு நிலைக்களமாகிய
 உடம்பின்கட்பொருந்தி அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பார்; அவ்
 வாறதுபவியாராயின், வேறே எவர்தாம் அவற்றையறிந்து
 கூட்டுவார்—ஆங்கு. எ-து. அறிவுஞ் சுதந்திரமுயின்றி மலத்
 தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்தகாலத்து. எ - று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும்
 வினைச் சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தன்முணிற்றல்
 எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தனைப்பனெ
 னப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானினுகராரேலார்தா
 மறிந்தனைப்பாரென்றார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
 சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி
 மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
 ளலர்சோகஞ் செய்கமலந் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ அநாதியோ
 ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சந்
 காரியவாதத்துக்கேலாது அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவே
 ண்டிவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியு
 றுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்
 பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே.
 எ-து. நெல்லின் கணுமியும் செம்பின்கட்களிம்பும் எக்காலந்

துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அங்கே
 லுஞ் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே
 வந்தனவல்ல; அதுபோல,—வல்லி மலகன்மம் அன்று உள
 வாம். எ-து. மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும்
 அநாதியேயுள்ளனவாம்—கமலத்து அவர் சோகம் பொன்
 வான் செய்வள்ளலால் ஆம். எ-து. முன்னேயுள்ளதாய தாம
 ரைப்பூ அவர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினுற் செய்யப்படுமா
 றுபோல அவை தத்தங்காரியங்களைச் செய்தல் முதல்வனாலே
 யாம். எ - று.

இஃதெதித்துக்காட்டுவமை.

புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனிக் கூட்டுக.

தொன்மையினுள்ளவற்றைத் தொன்மை • என்றுபச
 ரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிசிலைக்கண் வந்தது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாகலின், வல்லி
 யென்றார்.

வினைக்குத் தொன்மைகூறுவார் இனம்பற்றி மாயைமல
 ங்களுக்குத் தொன்மை கூறினார்.

மூலமலத்தின் காரியம் மோகம் மதமுதலாயின. இருவி
 னையின் காரியம் இன்பத்துன்பமுதலாயின. மாயையின் காரி
 யம் தநுகரணமுதலாயின. வள்ளலாலாமெனவே திரோதான
 சத்தியது உண்மையும்பெற்றும். அது பாகம் வருவீத்தற்பொ
 ருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவற்றைத் தொழிற்
 படுத்தலாவதாய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமெ
 ன்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மல கன்ம மாயை
 திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஜவகைப்பாசமுங் கண்
 டுகொள்க.

இவற்றுண் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென்றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனாட் சுத்தமாயையின்காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயையென்றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப்பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீளுகிய முப்பத்தொன்றுந் தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீளுகிய முப்பத்தொருதத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச்சிறப்புமெனத்தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் * “நாசோற்பத்தி பண்ணிவரு மாதலாலநாகி” என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாகியென்பாரும், † “ஏகனேக னிருள்கரும மாயையிரண்—டாகவிவை யாளு நியில்.” எ-ம். “ஆணவ முதலன் ததுபோற் கருமமும்.” எ-ம். ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரணமாய் மூலகன்மமொன்று அநாதிநித்தமாயுண்டென்பாருமென்று இருதிறத்தராசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக்காயமென்னும் மூன்றூனீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாயியமெனப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்.

* சிவப்பிரகாசம், பொது. சுசூ. நண்ணியிடு.

† திருவருட்பயன்.

சூமகன்மமாய்ப் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற்
கிடந்து, சாதி ஆயுப் போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய்
முறையே சனகந் தாரகம் போக்கியம் என்னு மூவகைத்தாய்,
அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப்பெ
யர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவீகம் ஆத்தி
யான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்ப
ட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது
சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடு
கூடிய சேதனம் வாயிலாக வருவது. ஆதிதைவீகமாவது ஒரு
வாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது. இன்
னும் இவ்வினைகள் உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதி
மார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று
ஏற்றமுடைத்தாய், முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகள்
னடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப்
பயப்பிக்குமென்றறிக.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச்
சித்துக்கு முளதாயினன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு
வருமென மேற்கூறியதமையும் அஃதண்டோ இல்லையோ
என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம்
ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிர
மத்தோடு கூடுமென்னுஞ்சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்
பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசும்

இத்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறந்தவென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தாலும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளநாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்ச வேறுபடுதவென்றுரைப்பாருமுளர். அஃகீண்டைக்கியாதுமியையாமையுணர்க.

தோற்றமும் உள்ளதற்கல்லது உளநாதலின்மையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்றையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். உற்பத்தியும் நாசமும் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

தோற்றமும் ஈறுமென்னுமும்மைகளை எதிரது சப்தீஇயினவாகக் கோடலிற் தொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளநாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுமையேபற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின்பொருட்சே சிவத்துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் புத்திதந்துவத்திற்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோடனுதலிற்று. இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வரிமையுள்ளதற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளநாதலின்மையான் இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்

கொண்டதென்றைப்பினுமாம். இப்பொருட்டு உரிமையென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

உளதாதலென்னும் ஒருமை தோற்றவீறுகளோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

ஆன்மாக்களையென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றெடுக்கது.

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தப்பொருட்டு மேற்கொண்டதென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்றசொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமையின் ஈண்டவர்மதம்பற்றிக் கடா நிகழ்த்தற்கோரியையின்மையுணர்க.

கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்பு ஈன்மறந்து விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினுற—கண்செவிகெட்டுள்ளதே தோற்ற வுளமணுவாய்ச் சென்றுமனத்தள்ள விழுங்கருவிற்பு ஈன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. கண் செவிகெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினுல் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக் கொண்டுகூட்டுக. இ-ள். கண் செவிகெட்டு உள்ளதே தோற்ற. எ-து. கண் செவி முதலிய உறுப்புக்களையுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந்தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும் நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலியனவாய்க் காரியப்பட—உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து. எ-து. உயிரானது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட்பொருந்தித் துறக்கநிரயங்களிற்சென்

றறபவித்து, பின்னர்—கண்ட நனைவக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து. எ-து. நனவின் கட்கண்டவற்றைக் கனாகா ணுங்காலத்து மறந்து அறிவுவேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தாடு விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்றோரன்ன வற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு,—மனந் தள்ள வினையி னால் அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழும் தான். எ-து. முன் னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்ப ற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ்செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட் சேறற்கே துவாய் எஞ்சிநின்ற புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக் குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின் கட்படும். எ - று.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச்செயப்படு பொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

விண்படர்ந்தென்னும் உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந் தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தெனக் காரியத்தைக் கார ணமாக உபசரித்தார்.

அத்தூடென்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பெர்ருந்தியென்பது சொல்லெச்சம். வினை ஆகுபெயர்.

உடம்புநீங்கிப்போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணு ஞ்செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண்செவிகெட்டெ ன்றுபசரித்தார். கெட்டவழியென்பது கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரியமாமறென்னை யென்னும் ஐயநீக்குத ற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றேன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும் பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது * “பூதஞ்சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே யாதனா சரீர மாஐ” எ-ம். † “சூக்கும வடிவே தென்னிற் றூலகா ரணம தாகும்.” எ-ம். ‡ “தூலமா முருவீனுக்குச் சூக்கும முதல்.” எ-ம். § “மாறியிவ் வருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற் கூறிய சூக்கு மத்தாம்.” ** “விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்.” எ-ம். †† “மனாதிதரு முடல்.” எ-ம். வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் †† “காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து.” மாறுபேரலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூலவுடம்பு § § “வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா” தல்போல வினைக்கீடாக அச்சவேறுபட்டு ௦ “மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்.” என்பதூஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறிய வாற்றானறிக.

அணு சூக்குமவுடம்பு.

தள்ள தள்ளாதலானென்க.

அக்கருவிலெனச் சுட்டுவருவிக்க.

தான் அசை.

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௩௬. † நான் காஞ்சுத்திரம். ௧௦. ‡ இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௫௦. § இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௪௭. ** இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௪௯. †† பதினொராஞ்சுத்திரம். ௩. அநாதியுட. ††† இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௪௮. சூக்குமங். § § இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௪௭. மாறியிவ் வருவ. இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௪௯.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் உடற்றீரீவும், விண்ப
டர்ந்தென்றதனால் இடத்திரீவும், கண்ட நனைவைக் கனவுண
ர்விற்குள் மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரீவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் புதிது புதிதாய்த் தோ
ன்றுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்
துடு விண்படர்ந்தெனவும் அணுவாய்ச் சென்று கருவில்
விழுமெனவுங் கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்து
க்கு இழுக்கின்மையும், வினைச்சேடத்தாலென்றதனால் துறக்க
நரகங்களின் அதுபவித்தொழிந்தமைபற்றிப் புனருற்பவகார
ணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனந் தள்ளவென்றதனால் அஃ
தெஞ்சுதற்கே துவங்காட்டியவாறு.

வேதத்துட்கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்
பணரீத்துவார் கண் செவி கெட்டவழி விண்படர்ந்து மறந்த
ணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்றார். பஞ்சாக்கினிவித்
தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்திற் காண்க.

மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.
துறக்கநீரயங்களிற்படர்ந்து அதுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை
புராணங்களுட்காண்க.

அரவுதன் றேலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
கடாதுள்ளம் போமா றது.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமை
க்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவு
வமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.
இ-ள். அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய்
வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு. எ-து. கண் செவி கெட்ட

வழி உள்ளதே தோற்ற அத்துடு வண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலுரித்துப்புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும் புருடன் நனவுடம்பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வவமைகள் மிக்கு வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாறாக—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது. எ-து. குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது.—உள்ளம் போம் ஆறு அது. எ-து. சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற் கே அவ்வவமையாகலான். எ - று.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையு வமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணாதவாறு, அரவுதன்றேரலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேலைவெண்பாவில் “கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து” என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்துகொள்க.

பரவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இல்லுருபு தொழினிகழ்ச்சிக்கண் வந்த ஏழாவது.

பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனாமாறு மிக்குநிகழ்தல்.

ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை.

போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற் றெருக்கது; “ஐந்தவித்தா னாற்றல்” என்புழிப்போல.

குளவாம்பல் குளரம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடவாகாயங் குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக்கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போலென்றுரைப்பாருமுளர்.

மூன்றாமதிகாரமுடிந்தது.

நான்காமதிகாரம்.

இனி, நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற்கே துவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ்சத்தியாவது முதல்வனின் வேறே அன்றென்றெனும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச் சத்தி வேறென்னுமீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும் அன்றென்னும் நையாய்கர் முதலியோர்மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன். எ - று.

அன்னியயோகவியவச்சேதம் அயோகவியவச்சேதம் என்றற்றெருடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதல் என்றற்றெருடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாயமென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நின்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்கு

மென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல் வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனான யின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை ஈண்டிக் கூறாமையே இனிது விளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு அதனையொழித்தெடுத்திக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நின்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற்கேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதாண்மிய சம்பந்தத்தை. அஃநாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற் பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடரவை யாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறேயென்னும் இருதன்மையுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் எங்கனும் வியாபியாய் நின்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது. எ - று.

அவினாபாவமுணர்ந்துவார் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றியென மேற்கோளிற்போந்தபொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நின்றலானென ஏதுக்கூறினார். சருவவியாபியாய் நின்றல் அவையேதானே யாயென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென் லெங்கு முளான் றெவற்றெவனு—மங்க [னி

ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
ணவையுடை-மை யாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள்
அவிநாபாவமா மாறு யாங்கனமென்னுங் கடாவை யாசங்கி
த்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். எங்கும் உள்ள
என்ற அளவை ஒன்று அன்று. எ-து. யாங்கணும் அவையே
தானேயென மேற்கூறிய அளவையானே முதல்வன் ஒரு
பொருளாதல் கூடாது. எ - று. ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினி
ன்ற ஒருமானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்குகிற்கமாட்
டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்க
ணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம். இரண்டு என்
னில் எங்கும் உள்ள அன்று. எ-து. அற்றேல் முதல்வன்
இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும்
அவையேதானையுளனாதல் கூடாது. எ - று. தன்மாட்டே
வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்
றுமையின்றி வியாபித்து நின்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல்
இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக்
கோடுமெனின்;—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன்
அன்று இல்லை. எ-து. எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொரு
ளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் அகரவுயிரின்றேல்
அக்கரங்களில்லையாமாறுபோல அம்முதல்வனையின்றி யமை
யாவாகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. எ-று.
ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது
குறிப்பெச்சம். அற்றேல் வேறு விதிக்குமாறென்னை யெ
னின்;—ஈசன் பொன் ஒளிபோல். எ-து. எங்குமுளனாகிய
முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றுதற்கும் இரண்டா
தற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ்சத்தியுமென்
றியைந்து நிற்கும். எ - று. அற்றேல் பசுபாசங்களும் வியாப

கமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாதே கமிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வ னெடு சமமாவான் செல்லுமெனின்;—அவை உடைமை நாம் ஆள் அங்கு. எ-து. அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபக த்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின் அப்பாசங்கள் உடைமை யாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன் மாட்டு. எ - று.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமா றும் 'தாரகமாமத்தன் றுணிற்றல்' எ-ம். 'அதனிலீறலாவொ ன்று பலவாதே தொழும்பாகும்' எ-ம். மேற்பெறப்பட்டமை யின், அவற்றை ஈண்டெடுத்திக்காட்டி ஆசங்கை • நீக்கி யவாறு.

என்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெடுக் கது. "புகழ்புரிந்து" என்புழிப்போல. அளவையானென ஆனுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உள்ளன்று என்புழி ஒன்று உள்ளென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகுபெயரால் அத்தருமங்களின்மேனின் றனவாகலான் உள்ளென்பதும் அஃறிணையொருமையோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவ னுமென்பது ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வாரும் எவென்னும் வினாவனைக்குறிப்புச் சொல் ஈண்டுப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனுமென எஞ்சாப் பொருண்மையுணர்த்தி நின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்
றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது தொகையுவமமாகலிற்
பொதுவியல்பு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள், முதல்
வன் வியாபகஞாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நின்றல்
கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின்
வியாபகஞாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்
கள் அவனையின்றியமைதல் கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொ
ருவனே ஞாயிறுமொளியும்போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத்
தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டிச் சருவவியாபியாய்ப் பொ
துமையின்றிப்பெனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்கு
முகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறி
யவாறாமென்றுணர்க. அஃதாமாறு, — தன்னை விளக்குவதூஉம்
விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானையாகிய ஞாயிறொன்
றுதானே விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னை விள
க்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டி
யைந்து நின்றல்போல, புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்
திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி
நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையையுடைய பேரறி
வாய சைதன்னியமொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோ
க்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது
அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மிய
த்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் தீயின்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐத்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச்சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச்சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச்சத்திகளாயும், வாமை சேட்டைமுதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசவரி அபரவாகீசவரி மனோன்மணி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச்சத்திகளாயும், அத்தியான்மிகமெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப்பெயர் பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

மூன்றஞ்சூத்திரம்.

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
 னைம்புல னெடுக்க மறிதலிற் கண்படி
 லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்த
 மாயா வியந்திர தனுவினு ளர்ன்மா. [லின்

எ-து. சூ-ம். எ-லின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துத
 னுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-லின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுத
 லிற்று. இ - ள். மேல் அவையேதானே யென்றெடுத்துக்கொ
 ள்ளப்பட்ட உயிர் சூனியமுதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்
 றென அவ்வமதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர்
 அவற்றிற்கு வேராயுண்டென்பது கருதலளவையான் விள
 க்கி மேலைச்சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முத
 ல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றஞ்சூத்திரத்தின்
 கருத்து. எ - று.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய
 பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்கூத்திரத்துட் கூறி, காரண
 மாதற்பொதுமையான் இயையுடைமைநொக்கித் துணைக்கா
 ரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங்
 காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானு
 யபயன்கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டி
 டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியையும்
 இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. இலதென்றன் முத
 லிய அலுவகையேதுக்களானும் மாயாவியந்திரதனு வென்னும்

பெயரடையாற்பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின்வே
ரூய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரொனப்பதிவதொன்றுண்டு. எ-று.

இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.

உளதென்றது சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்
புலனோடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான் மாவுளதென்றூரேனும், காணப்பட்ட
உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டித்
லின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேரூய ஆன்மா
வையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர்
கருத்து. அற்றுகலினன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்
தோதியது உமென்பது.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை
வேறுவேறு மறுக்குமேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதெ
ன்னுமேற்கோள் அவற்றொடு தனித்தனிசென்றியைதலின்
ஏழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட்
கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் அதுவேயாகலான்
ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமை
யின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்
குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன்மாத்திரையே ஈண்
டுரைக்கப்படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்ம
வாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கராணன்மவாதி, சூக்குமதே
கான்மவாதி, பிராணன்மவாதி, விஞ்ஞானன்மவாதி, சமுகா
ன்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கராணன்மவாதிகள் ஆன்

மாவின திலக்கணங்கூறும்வழி அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப் படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான் ஞெடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென்னு மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங்கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங்கூறிக் கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையே தானையென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாராம். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னை யின்றண்மலடியென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு. சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அன்றன் நெனநின் றனைத்துமவிட் டஞ்செழுத்தாய் நின்றொன் றுளததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை உடல் பொறி விட யமுதலியவற்றின் வேறுகப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலி ற்று. இ - ள். அனைத்தும் நின்றும். எ-து. உடல் பொறி விடய முதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாகநின்று—அன்று அன்று என விட்டு. எ-து. முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி— அஞ்செழுத்தாய் ஒன்று நின்றிளது. எ-து. அவ்விடத்து அக ரமுதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே—அதுவே நீ. எ-து. அதுவுநானன்றெ னக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப் பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடுமாகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவுதானே நீயென்பதறிவா யாக. அற்றேல், மாயேயமுஞ் சிவமுமுளவென்பது மேலைச்சூ த்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவி னையுமறிந்து நீக்குமெனவமையுமாகலான் வரம்பின்றியோடு மாறில்லையாவெனின்;—சார்மாயை. எ-து. நின்றொற் சாரப் பட்ட மாயை—அனைத்தும் நின்றும் இன்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை. எ-து. நிலமுதலிய காரியமனைத்து

மாய் நின்னொடு விரவி நின்று இப்பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்
சூக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நின்றன்மாத்தி
ரையேயன்றி அறிவதன்ருகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்
பரமும் அல்லை. எ-து. மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ அதற்கு
அதீதமாகிய சிவமும்லை:—தனி.எ-து. அவற்றின் வேறு.எ-து.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்
றென நின்றனைத்தும் விட்டவழியென ஏதுப்பொருளை அது
வதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையா
ளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற
சூத்திரத்துட்பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது
கூறலென்னும் வழிப்பட மேலு மோரியையின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்
னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாந் தேற்றம். தற்பர
மென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற்காட்டலால் சார்
மாயை நீயல்லை தற்பரமும்லை தனியென்றதானே வருகி
ன்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறு
மாயிற்று.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி
நிகழ்க் காணாமையானும் நானுணுகினென் பருத்தேனென
உடம்பிணையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்

பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாச
ங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரை
த்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்
பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயி
ருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் என
வுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமை
ப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர்
வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமு
ரையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பது என்மனையென்றற்போல என்கை என்கா
லென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின்
கிழமைப்பொருட்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை
இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்
றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவை யாசங்
கித்து அதன்றற்பரிய முணர்த்துத னுதலிற்று. இ - ள். இரா
குவினது தலையென்றற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாக
லின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும் ஈண்டவ்
வாறன்றி என்பது என்மனைவி என்பொருள் என்றவழங்கு
மாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்கெவி என்பொறி
என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றினும் பெரும்பா
லும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்
பாடு பிறிதின்கிழமைப்பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்
ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேறென்றுண்டென்
பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதி
த்த ஆன்மாவென்றவாரும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவு
ளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்னு
 துனதலா துன்கைகால் யாக்கைக—யெனதென்று
 மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
 ணுன்னிலவை வேறா முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவிமுதலியபொருள்கள்
 தம்மின் வேறாதல் கண்டு பிறிதின் கிழமைப்பொருள்பட என
 தென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் தற்கிழமை
 ப்பொருள்பட எனதென்று கூறியிற்றலின் அவ்விருவேறு
 மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னை யென்னுங்கடாவை யா
 சங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். எனது
 அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டின். எ-து. நீ உலோகா
 யதனால் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப்
 பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கினின்றாயன்றே அக்
 காலத்து அவற்றை எனதன்றென வேறுகாணுது தனித்தனி
 எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்
 ராற்போல,—உனது அலாது உன்கை கால் யாக்கைக எனது
 என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகான்.
 எ-து. உனதன்றாகிய உன்கைகால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி
 எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்
 றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொ
 ருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்:—உன்னில். எ-து. உலோகா
 யதனால் ஆராய்ந்தபின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்
 கள் உனக்கு வேறாதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலிய
 வற்றினியல்புகளையும் ஏதுக்கண்முதலியவற்றான் ஆராய்ந்து
 பார்த்தியாயின்,—அவை வேறும் உணர். எ-து. அக்கைகான்
 முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக. எ-து.

இன் உவமவுருபு.

உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித் தனி கூட்டுக.

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி ஜம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஜம்பொறிகள் ஜம்புலன்களையறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து மூன்றாகுற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஜம்புலனாகிய சத்தப்பரிசுரூபரசுகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்ததொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினானும் ஜம்பயனுமறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஜம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஜம்பொறியின்வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றற்பரிய முணர்த்துதுனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னியன்றும் புலனாயவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறிதலுள்ளதேயாகி லதுநீ தனித்தனிகண்டுள்ளலவை யொன்றல்லையோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஜந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின்

அதனானெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி இவ்வைந்தையுங்
கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்
குப் பிரமாணங் கண்டிலம். குடத்தைக் கண்ட யானே அத
னைத் தீண்டினென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோரு
டம்பின்கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமைபற்றியமையுமெ
னக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறு
த்துதனுதலிற்று. இ - ள். உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது
ஒன்று அறியாதாகி. எ-து. உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று
ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொருவிடயத்தை அறி
யாதாய்—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை. எ-து.
அங்ஙனந் தம்முண்மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச்
சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டாராய்ந் தறிகின்ற
அவ்வைம்பொறிகளின் ரொழிற்பாட்டை—அறிதல் ஒன்று
உள்ளதேயாகில். எ-து. கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசை
யையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர்பொருள்
இல்லதோ உள்ளதோவென வினாயினார்க்கு இல்லதெனின்
இவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலான் உள்ளதேயாமெ
னின்—அது நீ. எ-து. அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயா
கியவான்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களையெ
ன்றூற்படுமிழுக்கென்னையெனின்—அவை தனித்தனி கண்டு
உள்ளல். எ-து. அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம்விடயங்களை வேறு
வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டை
யுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்—ஒன்று
அல்லை ஓர். எ-து. அவ்வைந்தின் ரொழிற்பாட்டையுமறிந்து
அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை
அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ - று.

ஆகியென்னுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினை
யோடு முடிந்தது; இவனுமிவனுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுப

றையறைந்தும் வினையாடிப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினை
த்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்
தப்பட்ட பொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார்.
அஃகிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் ரொழிந்பரட்டை
யுணர்த்திநின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களானுஞ் சாக்கிரத்தினிகழுமியல்பு
பற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுனதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். * "நேசவிந் திரியங் கட்டு நீக
ழறி விதனாற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்தி
ரியங்களின் வேராய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டகவுடம்பேயா
மெனவமையும் அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று
இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெ
னச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து
நாலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதவி
ற்று. இ - ள். ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்
தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு. எ-று.

ஒடுக்கம் ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்
றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சுத்திரம். ௬௪. ஓசை
நற்பரிசு.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தினிகழ்ந்தவற்
றையறிவதஞ் சூக்குமதேகமேயாகலின் இது சித்தசாதனமா
மாவென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன் ஞாற்பரியமுணர்த்து
தனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

இஃதென்சொல்லியவாரோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின்
என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின் கண் மயங்கியறி
தவென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டை
யதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே
நனவின் கண் அதனை யறியுமாயிற் கண்டபடியறியாது மயங்
கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்
மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச்சேறலும் வேறு
பாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின்
அங்கனமறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

அவ்வுடலி னின்றியிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறென்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின் கட் செல்லுமாறும்
ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறு
த்துதனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்
பொறிகள் தாம் கிடப்ப. எ-து. மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்
போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள்
ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப—அடங்கிச் செவ்விதின்
அவ்வுடலில் சென்று. எ-து. அவை யங்ஙனங்கிடந்தவழிப்
புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்
ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று—அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று
கொண்டு விளையாடி. எ-து. அத்தூலவுடம்புபோல அதனின்

வேரூயதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேரூராற்றுக
ண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று வினையாடி—மீண்டு
அதனை மாறல். எ-து. மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான்—
நீ உடல் அல்லை மற்றும். எ-து. நீ அச்சுக்குமதேகமல்லை அத
னின் வேரூவை. எ - று.

உயிர்ப்பவென்றது அன்பெருத அகரவீற்றுப் பலவறி
சொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி
உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண் படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவு
ளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையி
னன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி
துரியங்களினுந்தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்கு
தல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப்
பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திர
த்தினைந்தாங்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனு
தவிற்று. இ-ள். வெ-படை.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது * “உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்து” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற் றுணு மறிக.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக் கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியாநிற்ப துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையிலையென்றது. உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோ வென வினாயினார்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவை யில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை இனிப் பிரா ணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமா கத் துயின்றெனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதெ ன்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சி யுண்டென்பது பெற்றும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயுவியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாக லின் அதற்கு அவையாண்டில்லையென்றல் மாறுகோள்போ லுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றற்பரிய முணர்த் துதனுதலிற்று. இ - ள். ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களி னிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்வீரண்டும் பிராணவா யுவை யொழித்தெழுந்த கருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலி டத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின் மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட் கேது வாகக் கருவிகளையொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறும். கண்படில் உண்டிவினையின்மை யின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சுத்திரம். ௩௦. கண்டுணர்.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது
ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரி
த்தார்.

சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநின்றலென்னுந் தொழித்
பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. “உறங்குவதுபோலும்” என்
புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்
தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கெ
ன்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவா
யுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினெ
ன்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவை
யின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்ப
டுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்த
ற்கெழுந்த திவ்வதிகாரணமென் றுரைப்பாருமுள்.

கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே
யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
முள்ளம்வே றுண்டா யொடுங்கா துடனண்ணி
லுள்ளதா முண்டிவினை யுன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா
மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும்

பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயு
வை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை
யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். கண்டு
அறியும் இவ்வுடலே. எ-து. கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான
இவ்வுடம்பின்கண்ணே—காட்டுக் காணாதே ஒடுங்க. எ-து.
காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும்—உண்டி
வினை இன்றி. எ-து. அவையொடுங்கியவழி உண்டியும் வினை
யும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்—உயிர்த்தலான். எ-து. பிராண
வாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம்
வேறு உண்டு. எ-து. கண்டறிய முரிமையையுடைய உயிர்
பிராணவாயுவின் வேராயுண்டு—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில்
ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம். எ-து. அவ்வுயிரொடுங்காது
அவ்வுடலின்கணைய்திறறியின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின்
ரொழிற்பாட்டானாய் உண்டியும் வினையுமுடைத்தாம்:—ஆய்.
எ-து. அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ - று.

இது அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்தி
ரிபு. சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. அவை * “அறிந்திடா துடலு
றக்கத் தறிவின்மை காரண மின்மை—யறிந்திடு முதலி யாகி
னதுநிற்கக் காரணம் போகாது” என்னும் பொருள் விளைத்து
நின்றன.

ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர் வேறுண்டென்றனை வலியுறுத்துவார் உடம்பா
ட்டுமுகத்தானு மோதினார்.

* சிவஞானசித்தி, மூன்றாஞ்சுத்திரம். ச. அறிந்திடும்.

இவ்வதிகாரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழுமிய
ல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறஞ் சார்
மாயை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

ஐந்தாமதிகாரணமுடிந்தது.

ஆறாமதிகாரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போ
ந்த சடப்பொருள்கள்போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே
உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானமவாதிகள் கூறுங்க
டாவை யாசங்கித்து ஆரூங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து
மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். தொழிற்படுங்கருவிகளொன்
றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத்தையினின்றுழி அறியுமா
றின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறி
ந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றியறிந்தாங்க
றிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமைபான்
அங்ஙனமுணருமான் மாவேறுண்டு. எ - று.

உணர்த்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல்
பெற்றாம்.

அவனறிந்தாங்கறிவென்றறிவிக்கவறிந்து உபதேசி
யாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரம
ப்பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுகூடியன்றி
யறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர் வேறுண்டெ
ன்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ்வளவி
னவன்மகிழுக வென்னுநியாயத்தால் வேறு மதன்றூற்பரிய
முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். கருவிகளோடு கூடியவழி

யுந் தன்னியல்புணருமாறின்றி அம்முதல்வன் இதுபோலமற
ந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறேயறிந்து நிற்கும் பேரறிவு
டையெனன வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவு
றுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்
றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்
போந்த ஆன்மாவென்றவாரும். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்
மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் “எண்ணிய
வெண்ணியாங் கெய்துப்” என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிற
வாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்
துணர்க.

அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றாகு மெய்கண்டா னென்றி
னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும்
அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண்மாத்கிரையேயறியும
ன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத்தாலறியற்பா
லதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னையென்னுங்கடா
வை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்ப
ட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முரைக்குமுகத்தானே விடயங்க
ளையறிவுழியும் படும் வேறுபாடுகூறி அதனை வலியுறுத்துதனு
தலிற்று. அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து மறந்தறியு
மாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று. எனினும
மையும். இ - ள். அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது. எ-து.
கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று
விடயங்களையறியுமிடத்தும் ஒருக்கேயறியமாட்டாது ஒன்ற

ணையேயறிந்தும் ஒன்றணையறியப்புகுவதாயும் முன்னறிந்த
தொன்றனை அறியாதொழிந்தும்—அறிந்ததையும் விட்டு
அங்கு அடங்கி. எ-து. இங்ஙனமொரோவொன்றாக அறியப்
பட்ட விடயத்தையும் இடையீடன்றி அறியமாட்டாது விட்
டுவிட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப்பட்டடங்கி—அறிந்தது எது.
எ-து. மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்படுதலான்
அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது சடமன்றென்பது
மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்—அறிவும்
அன்று. எ-து. ஒன்றாக இயல்பாகவுணர்தலே பேரறிவாக
லின் அதுவுமன்றும்—மெய் கண்டான் ஒன்றின். எ-து. இனி
மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னை
யோவென மனமொருங்கியாராயுமாயின்—அது அது தான்
என்னும் அகம் ஆகும். எ-து. காட்டுமொளிக்கு வேராய் கண்
னொளிபோல அவ்வறிவிற்கு வேராய் அதுவதுவே தானெ
னச் சார்ந்ததின்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்பையுடைய உயி
ராம். எ - று.

அறிந்தும் அறிவதேயாயும் என்னும் உம்மைகள் எண்ணி
ன்கண் வந்தன. அறியாதுமென்னு மென்னும்மை விகாரத்
தாற்றொக்கது. அறிந்ததையுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.
அறிவுமென்னுமும்மை இறந்ததுதழீஇயது. ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தி
னென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற
சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவதுதானெனச் சார்ந்ததின்வண்
ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும்.

அறிந்துமறிவதேயாயுமறியாதறிந்ததையும் விட்டங்கட
ங்கியறிந்ததெது என்பதற்கு ஒதியதனை ஒதியபொழுதேயுண
ர்ந்தும் பலகாலோதியுணர்வதாயும் பலகாலோதியுமுணர் தலி

ன்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வா
ரேதியுணர்ந்ததியாதென்றுரைத்தலுமொன்று. இப்பொரு
ட்கு அடங்கியென்புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைக்கவே, உணர்த்தவுணர்
தலென்னுமேதுவான் முறையே அதீதத்தின்கணிகழுமியல்பு
பற்றியும் சுத்தத்தினிகழுமியல்புபற்றியும் உணர்த்துமுறை
மைக்கணிகழுமியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்
டது. இது தற்பரமமல்ல தனியென்றதனை வலியுறுத்திய
வாறுகாண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசார
ன்மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொ
ண்டு அதநிகையவுரைப்பாருமுளர்.

வ

ஆராமதிகரணமுடிந்தது.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்புமுதலியவற்றுள் ஒரோ
வொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும் அவற்றுள்
ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங்
கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதா
யமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய செள
த்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்
திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட
னுதலிற்று. இ - ள். மாயாகாரியங்களான் "யாக்கப்பட்டிய
ன்ற சூத்திரப்பாவைபோலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு
வேராய் ஆன்மாவுண்டு. எ - று.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலை பெருதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவென்றவா ராயிற்று.

மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகச்சமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறுண்டெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னையெனுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ் வளவினவன்மகிழுகவென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற் றுற் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். நீ ஐந்துகந்தமெனக் கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை

நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்

ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்

தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறின்னும் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி யிழுக்கெ ன்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும்வழியும் அவர்கூறியவாறு பெயர்பெறுது வேறு பெயர் பெறுமாறும் அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும் அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெ

ரூது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்து
 தனுதலிற்று. இ - ள். காணின் கலை ஆதி மண் அந்தம். எ-து.
 அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று அளவை
 களானறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீரூகிய தத்துவங்களேயாம்:-
 அவை மாயை நிலையாவாம். எ-து. அவையனைத்தும் மாயை
 யின்காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவ
 னவாம்:—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில்.
 எ-து. அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவ
 தாய ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி
 முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின்,—
 அது தீபமேபோலத் தனுவாம். எ-து. அச்சமுதாயங் கண்ணு
 க்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்குமபரங்களாகிய
 உடம்பாம்—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான். எ-து. ஆத
 லாற் கண் விளக்கின் வேறாயினுற்போல உயிர் அவ்வுடம்பின்
 வேறும். எ - று.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அவ்வு.

அதனினென்பது அத்தினென மரீஇயிற்று, “இத்தை
 மெய்யெனக் கருதி” என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றுசூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட்
 கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவள
 வையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையு
 மாகலின் அனுமானவளவை மிகையாம்போலுமெனின்,—
 ஆகாது: மந்தவுணர்வுடைய மாணாக்கர்க்கு வேற்றுச்சமயநூ
 ல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப்பொருளின் மலைவு நிகழா

பொதுவியல்பு.

அக

மைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை
யென்னு நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணை
யானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனை செய்து வன்மை
மென்மையுணர்ந்து தெளிந்துகோடற்பொருட்டும் கருதலள
வையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க.

ஏழாமதிகாரணமுடிந்தது.

மூன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

பிரமாணவியன் முற்றிற்று.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சுத்திரம்.

அந்தக் கரண மவற்றினென் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ - ள். பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொரு
ளுண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாண
த்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாச பசுக்களுக்கிலக்கணம்
எதிர்நிரன்றையாக வைத்துக் கூறுவான்றோடங்கி அவற்
றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுந்
துதலிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேரூயவழியும்
இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவு
மதுவென மாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙனமுரைத்து
க்கோடற் கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மையுணர்
த்துதனுதலிற்றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்
மப்பிரகாசமுணர்த்துதனுதலிற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வா
றன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுசுத்
தாற் றொருத்தோதிய அஞ்சவத்தையை ஈண்டிலக்கணங்

கூறு முகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமதுவென்றது மேலேச்சூத்திரப்பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஆன்மா அந்தக் காரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னுநான்கனுள் ஒன்றன்றாயினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித்துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்ரொழிநடாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினுள் உணர்வின்றிகஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வுநிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழுமாறு அவற்றற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையானுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய அவ்வந்தக்காரணங்களோடு கூடிநின்று சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம். ஏ - று.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமெனவியையும்.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது வீணையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நின்றலான் ஐந்தவத்தைத்தாயிற்று எனவதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறு வேறு வீணைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமென வருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் அதுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றும். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறுதொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற்கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவருபு விகாரத்தாற் றொக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டி வேறேறியது ஒத்து வேறுதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றோடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சரசேய்ப்பவவை சந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பநின்றஞ்சவத்தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக முன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராக ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும் இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாசுபெயரென்றற்கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணமவாதிகள் கூறங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இது மேலைச்சூத்திரத்துள் ஒதற்பால்தேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் “சில்வகையெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல்லங்.. காலையுரையகத்தடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி” என னுமிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு

அதிதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையா
னும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோதவேண்டாமையின் மனமுத
லிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டிக் கூற நின்றனவென்பது
கருத்து.

அவை தாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய்
நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். * “மனமும் புத்தி யகங்காரஞ்
சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்” என
நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றாதலமையுமென்ற
ற்படு மிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்
கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வந்தக்கரணங்க
டாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே
தம்மைநோக்கி அசித்தாய் நின்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ்சித்
தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள
மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொ
ண்டது. எ - று.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறி
ந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்
தஞ்சிந்தித்தறியும், யான் சிந்தித்தேனென்றறியமாட்டாது.
மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ
அன்றோவெனவும் இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்;
யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென்றறியமாட்டாது. அக
ங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணியேன் யானென்று ஒரு
ப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென்றறிய
மாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்;
யானிச்சயித்தேனென்றறியமாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறி
ன்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சுத்திரம். உ. கருவியா.

திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்தித்துவத்தின் பரிணாமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடி நின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறித்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றாமாறியாண்டையதென மறுத்தவாரூயிற்று.

* “இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி” என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்புநோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நின்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்குமருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரையொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றும். அது ஞானமிர்த்தத்திற்காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்தினுதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்.—மனமே

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞ்சூத்திரம். கக. சிவன்சீவ.

லுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
லுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற்
கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவ
ற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்
துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதலிற்று. இ - ள். மனம்
ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள். எ-து. மனமுதலிய
அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற்றரப்ப
ட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்
தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை. எ-து. ஆன்மாவுணர்வது
மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றேன்றிய தொன்ற
னையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும். எ-து. அவ்விரு
வேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாரூந் திரைபோலப்
பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும்.—அத
னின் மனம் ஆதி மன் புலனின் அல்லன். எ-து. அதனானே
மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேரூயினாற்போல ஆன்
மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேரூம். எ - று.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழு
வாய்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றெருக்கது.

புலனின் இன் உவமவுருபு.

அல்லனென ஆதேவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி
மதம்பற்றி.

உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றெருக்கது.

புத்தியிற்றேன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகருப
விடயம்.

பரம்பரையிற் றேன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்
சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு
தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயி
ரின் கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச்
சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர்
அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்
போந்த அந்தக்கரணங்களினியல்பு சிறப்பு வகையாற்கூறுமு
கத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளங் கடற்றிரைபோலப் பரம்ப
ரையின் வெவ்வேறு யுணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறு
தலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம். எ-து. புரு
டதத்துவமென நின்றவுயிர்—ஆங்கு. எ-து. வாயிற்காட்சியாற்
கண்டவிடயங்களினொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானத
க்காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்றி—சித்தமாய்ச்
சிந்தித்து. எ-து. சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச்
சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து. எ-து. அதன்பின் மன
மாய் நின்று இஃதின்தாகற்பாற்றெனப் பற்றியும்,—ஆங்கா
ரம் ஆய்த் தெளியாது. எ-து. அதன்பின் அகங்காரமாய் நின்று
இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத் தெளிவேன்
யானெனத் தெளிவுபிறவாதெழுந்தும்,—புந்தியாய் ஆய்ந்து.
எ-து. அதன்பின்னர்ப் புத்தியாய்நின்று இஃதின்தெனத்
தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும்.

எ-து. இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவேயுணர்தலான் அவ்வாறுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்—போது அவ்வேறும் போல். எ-து. ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள்யாண்டு முதலியனவாய்ப்படும் பாகுபாடுசெய்யுங் காலத்தவம் அஞ்ஞாயிறுமுதலியவற்றின் வேறாறுந் போல் எ - று.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத் திரையாய் நின்றது.

தான் அசை. ஏகாரந் தேற்றம்.

இவ், அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறும் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ்வெனச்சுட்டியொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆங்கும் வெவ்வேறு தானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இங்ஙனநால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முறையே ஏதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையிற் றேன்றுமென்றவாறாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி

மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை

நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்

போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மானதக்காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற்கே துவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்களிவையென்பதும் அவற்றினுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

* “மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகார முபகரிக்கு—முன்னாகு—மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு—நீங்காத சித்தம் விந்துநேர்.” என்பவாகலானும், ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், † “அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்” என வழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப் பொருளெனவுங் கொள்க. “அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்” என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றாமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினார்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோ தப்பட்டன.

‡ “நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றி” அகரமுதலிய பஞ்சகலைவடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தொறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறங்கோலை போல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்

* துகளறுபோதம். † சிவஞானத்தி, நான்காஞ்சுத்திரம். ௩. ‡ சிவஞானசித்தி, முதற்குத்திரம். ௨௪.

தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற்பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்தாக்காட்டினார்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்தாக்காட்டினார்: ஆதலாற் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

எண்ணில வேங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக் -- கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். எண்ணிலவேங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததெய்வங்கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும். எ - று.

எண்ணிலவேங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஒங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவிதையின் வைகுவாரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில்வழி யொற்றாய் வந்தது.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினு லுணர்வின்நென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மா அந்தக்கரணங்களி
 னென்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நின்றற் கேதுவென்
 னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின்
 இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத
 லிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடி
 க்கப்பட்டது: படவே, உயிர் முதல்வனைப்போல் அந்தக்கர
 ணமுதலியவற்றின் வேரூய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்
 பிற்களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு
 உடனாய்நின்றலிற் தன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிக
 ளைக் கூடிநின்றனார்வதாயிற்றென விடுத்தவாரூயிற்று. இத
 னானே மலத்துளதாமென மேற் பிரமாணத்தாற் பெறிவிக்கப்
 பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினாரென்பது பெ
 றுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமிய
 ல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்
 தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழு
 மியல்பே பொதுவியல்பாகலான்; மலத்திற்கு இருவகையில
 க்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அது தான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்
 றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி
 யொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறி
 யாங்ஙனமெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாச
 கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அச்சகச
 மலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனையிலையென்
 னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நின்றலான் இனி இவ்வான்மாச்
 சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறு
வார் ஞானதிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான்
விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினாரா
கலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்
னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய்
வினைமுதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனானே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும்
மறுக்கப்பட்டது; அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டா
மையின்.

மாயா தனுவிளக்கா மற்றும்ள்ளங் காணாதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்—வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றங் காட்ட
றன்னைமல மன்றனைத றுன். [ம்போற்

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோத
கமாதலமையும் வேறுமோர்மலமுண்டென்றல் மிகைபோலு
மென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழ்க
டாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ்
செயப்படுங்காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமா
றுணர்த்துமுகத்தான் ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள்.
உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணாதேல் ஒன்றை
ஆயாது ஆம். எ-து. உயிர் ஆகந்துகமலமெனப்படும் மாயாகா
ரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணாதா
யின் ஒருவிடயத்தையுமறிவதில்லையாம்—மலம் தன்னை
அன்று அனைதல் தான். எ-து. சகசமலம் உயிரை அநாதியே
பற்றிநிற்றல்—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள்
மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம் போல். எ-து. காட்டமுதலிய
வற்றுள் அதுவதுவேயாய்நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத

வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய்நிற்
சூங் காட்டம்போலும். எ - று.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும்வண்
ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வ
றிவைத் தடை செய்துகொண்டு நின்றல் மலத்தின் செய்தி;
இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்
பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை இத்தன்மைத்தாய
மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பது மலமன்றனை தலென்பதனோடியைந்து வி
னைமாற்றின்கண் வந்தது.

முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆமுந் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைத்துழிக்
காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துண்மறைத்துழி அதுவேயா
யும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைத்துழித் தானென்பதொ
ன்றில்லையென்னும்படி நின்றல். அங்ஙனமாகியும் வீயாமை,
கடைதன்முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுத
லாற் பெற்றும். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன்
றில்லையென்னும்படி. பொதிந்துகொண்டு தானேயாதல். ஒன்
றங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்ற
வாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும்
இயையும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும்
வேற்றுமைகூறுவார் அன்றனை தலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானபாவமென்
பாரும், பிராந்திஞானமென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும்,
பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சையென்பாரும், மாயை

சன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குணமென்பாரும், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய சூனியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வுடம்பளவிற்தென்பாரும், அணுவளவிற்தென்பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாரும், இன்னும் பலதிறப்படக்கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட்காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதிபந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றே யாய் விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாசுபாட்டிற்கேதுவாய் உயிர்கடோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய் உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியுமூர்ச்சைமலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற்றொடக்கத்துக்காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்திதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினமுந்துமாறுபோல் முதல்வன் சந்திதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய் உயிர் அநாதியேயறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமை

யாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு
முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய்
அநாதிமுத்தத்தன்மையென எண்ணுணங்களுள் வைத்தெண்
ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தா
ற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய்
உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம் அவ
ற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைக
ளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழித்தி
துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். இருளகப்பட்ட கண் விளக்
கோடு கூடியவழி வீடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வே
றவத்தைப்படுமாறில்லை அதுபோல மலத்தகப்பட்ட உயிர்
கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவு
டைத்து அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான்
ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிட
ந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தை
ப்படுமாறியாங்ஙனமென அவர்கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச்
சூத்திரத்தின் இறுதிக் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்
கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள்
ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐயநீ
க்குதற்குக் கிளந்தெடுத்தாரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடேவறிசொல்லாற்
கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நின்றலானென்பதூஉம் ஈண்டு வரு
வித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, * “படைகொடு பவ
னிபோதும்” வேந்தன் “கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவ
லுமிட்டு” அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ங
னம் அஞ்சுவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவா
ராயிற்று.

அதுதான் மலசொருபத்தின் மறைந்து அருப சொருபி
யாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனம
ஞ்சுவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கீழுக்காய் முடியும்போ
லுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சா தித்தனு
தலிற்று. இ - ள். அவ்வயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்ட
வழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொருபியாய் நின்றலான் அத்தத்
துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்
வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி தூரியந் தூரியாதீ
தமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென மேற்கொண்
டது. எ - று.

“சீவனோ வியாபி யவத்தையி லிழிந்து திரும்புதல் குற்
றமாங் கருவி சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற் செய்ப்ப
டுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கினவிடமே தகு
முயிர்க் கிருப்பிடம்” என்றதூஉம் இப்பொருள்பற்றியென்க.

தத்துவவன்னருபனாதல் வீடு பெற்றுழியும் உண்டுபோலு
மென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொருபத்தின்

மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை வழிமொழிந்துகொண்டு அருபசொருபியாய் நின்றலானென்று ஏதுக்கூறினார்.

மறைந்தவழியென்றது மறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற் சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்து—மன்றவே யையைந்தா நன்னுதலிற் கண்டத்து வாக்காதி மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் டிகமும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவா தலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. நன்னுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் வாக்காதி மெய்யாதி விட்டு அகன்று வேறு ஐயைந்தாம் இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும். இ - ள். சாக்கிரத்தானமெனப்படும இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேரூய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித்தான மெனப்படும இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டிகருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடு கூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத்தையும் விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக் கூடித்தொழிற்படும்; இக்கருவிகளொன்றும் அணையாத அதீதத்தானமெனப்படும் மூலாதாரத்திற் புருடனென்றே நிலைபெறும். எ - று.

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுநிற்குங் கருவிகள் முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

ஏய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்து
ரைக்க. அஃதீரிடத்துஞ்சென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்றது மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்வீந்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவியாகிய அத்தக்கரணங்களுக்கும் அவற்றொடு கூடிய அவத்தையுறுவதாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதிவாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களை யெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்றி தேராழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் ரொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக்கேதுவாய் நின்ற ஏனைப் பொறிமுதலிய மூப்பத்துநான்கும் அவற்றொடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப்படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் ரொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங்கொள்க. கலாதிசுருஞ் சத்தத்தத்துவமும் அவத்தைக் கேது

வாகாமையான் உடனெண்ணூராயினார். ஏனையவும் வீரிந்தநூ
ல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய
புருடன் மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய உணர்த்துமுறை
மைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அநுவாதமுகத்தான் விள
க்கி அவ்விடத்தினும் முறைமையிற் செலுத்தும் பிரேரகக்
கருவிகளைத்தின் றொழிந்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நீகழுமென்ப
தூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவை
போலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலி
ற்று. இ - ள். இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்.
எ-து. இலாடத்தானத்தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக்
கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினெய்தியபின் மறித்தும் அவ்
வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்
தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட
புருடன்—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும். எ-து. ஆண்
டுஞ் சாக்கிரச்சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாட
த்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு. எ-து. அவை
யாவன அவ்விலாடத்தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறி
ளான் அவ்வவவிடயங்களை யுணர்ந்து—அதுவே. எ-து. அப்
போதப்போதே—அவ்வவற்றின் நீங்கல். எ-து. அவ்வவவிட
யங்களினீங்குதலாம்.—அது ஆங்கு. எ-து. இனி முன்னர்க்
கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்ப
டும். எ - று.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்
செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது
இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமு
கத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலும் கண்டத்தானத்திற் கனாக்
காண்டலுண்டென்பது முறையே ஞானமீர்த்தத்தினும் போற்
றிப்பொன்றெடையினும் காண்க.

அவ்வவவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்
திரியம்.

அவ்வவிடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரிய விடயம்.
கண்டுநீங்கலென வியையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அநிக்நிக் கூறிக்கொள்க.
கண்ணுருபு தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென ஒருமொழியாகவைத் துரைப்பாருமுளர்.
சூற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஒத்திலா
மையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃதுரையன்
மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்ட
கண்டபொழுதே அவற்றை அயர்த்துவிடுதல். * “ஒன்றன்பா
லும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்” என வழிநூலாசிரியர்
கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. † “கரணந்தன்னிற்
செய்றொறுங் கண்டுகொண்ணீ” ‡ “உந்திடுங் கரணந்தன்
னிற் செய்றொறு முணர்ந்து கொள்ளே” என்பனவுமது. இந்
துட்பமுணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந் ததிரியாயம் பற்றிக்

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சுத்திரம். கூசு. ஒருபுல
னுகரு. † நான்காஞ்சுத்திரம். ௩௫. அறிதருமுதல்வ.சு. ‡ ௩௬.
உந்திடுங்கரணந்.

கைப்பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய தூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

இனி அருபசொருபியாய் நிற்புழிப்பும் ஐந்தவத்தையினியல்பு. கூறுதற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதனோடியைபில்லாத சுத்தத்தின்கட்பும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந்துணையே கூறுவார் அதுவாங்கு என்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி*“பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளாலாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட” என்றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானும் கூறிப்போந்த முத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மையெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணரா தென்பதனானே பெற்றும். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

* சிவ ஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௫. அறிதருமுதலவ.

ஐந்தாஞ்சுத்திரம்.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்முகக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது
முதலுபகார முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ - ள். ஐந்தவத்தைப்படும் வழிக் கருவியும் உயிரும்
அமைச்சும் அரசமேய்ப்ப நிற்பின் அவையே யமையுமாக
லான் முதல்வனாள் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லை
போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றிய
மையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை
அறிவிக்குமுகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்தினேகிய
துணைக்காரண முதற்காரணங்களிலக்கண முணர்த்துதல்
இவ்வஞ்சாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய்
அதனுடங்குதலிற் றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதா
னசத்தியதிலக்கணங் கூறவே அவற்றதிலக்கணமுங் கூறிய
வாராதலறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலைச்சூத்திரங் க
ளின் அங்நனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய்வாய் கண்
முகஞ்ச் செவியென்பன தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதெ

ன்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மைய
திட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறியமாட்டா:
அவ்வீந்திரியங்கள்போல் உயிர்களுந் தமதறிவிற்கு வியஞ்சக
மாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற் கூறிப்போந்த இரு
வகையஞ்சவத்தையினின்று வீண்ப்பயன்களையறிந்து அதுப
விக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்துந் திருவருளையும் அறிய
மாட்டா; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட
இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படு
மாறுபோலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு
முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்
வன் விகாரியாதலின்று. எ - று.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்
பது குறிப்பெச்சம்.

செவியென்பது சொல்வெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக்
கருவிகளும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றுகலினன்றே
* “பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனா. வறிந்து” என்றார்
வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்றி செலுத்து
வனாயின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல்
வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றெழுதியாது
அறியாதென்றார்.

ஆங்கவை ஒருசொன்னீர்மைத்து. தம்முணர்வின்றமியெ
ன்றது தமது முதலென்னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேந்
றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தியின்மேனின்றது. அருளாலென விரித்து அளந்தறிந்த றியாவென உவமைக்கோதிய வினையைப் பொருளினுங் கூட்டி யுரைக்க.

இதனுள் விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண்முகக் களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் றமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன்பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களையும் அறியுமெனவமையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமென மேற்கூறிய தமையுமாறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

உணர்விற்கே துவாகிய பொறிகளை உணர்வென்றுபசரித்தார்.

அவற்றினுள் ஆன்மா வெற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன்றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்

தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டாவாக
லான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொ
ண்டது. எ - று.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவுசிறப்பு முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விள
க்குதற்கு.

ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற்ப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—மைம்பொறியிற்
காணாதேற் காணாது காணுமுளங் காணாதேற்
காணாகண் கேளா செவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமொற்றுமைப்பட்டு
நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றியமையாமையும்
எற்றற்பெறுதுமென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துத
லுதலிற்று. இ - ள். அரசு ஆய். எ-து. அரசன் அத்தாணிம
ண்டபத்தின்வைகித் தன்கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்
க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல,—உளம்
ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப. எ-து. உயிர் ஐம்பொறி
களை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற்செலுத்தி யாண்டு இலா
டத்தானத்தி னின்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியா
வாம். எ-து. அரசனாலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரை
யினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமையேபோல அவ்வமை
ப்பொறிகள் உயிரையறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம்பொ
றிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொ
றிகளானன்றியும் அறிதலமையும்போலுமெனின்;—ஐம்பொ
றியில் காணாதேல் காணாது காணும் உளம் காணாதேல் காணா
கண் கேளா செவி. எ-து. ஒருகருமஞ் செய்தற்கண் அரசரும்

அமைச்சர்முதலாயினூந் தம்முள் இன்றியமையாதவாறு
போல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந்
தம்முள் இன்றியமையா. எ - று.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத்
தானத்தினெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குள
நிறைந்தது என்பழிப்போல நின்றலாவெனக் காரணப்பொரு
ட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொ
ருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற்கேலாமை யறிக.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய
உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வ
னது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று அவாவுமாயின் முதல்
வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்
பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுவரவிகாரவாதிமு
தலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூ
ற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ. ள்.
வெ-டை.

தமது முதலென்பது யானெம்மூர் புகுவன் நீ நும்மூர்
புகுவை யென்புழிப்போல வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழு
வன்மையுணர்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொருமுதலுடையவற்றிற்கேயன்றி
ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையெ

ன்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.
தம்முணர்வின்றமியென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாத
லும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்தி
ரங்களாற் பெறப்பட்டனவென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போ
லத் தானுந் * தன்னையுணராது நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மை
யான் அவற்றை யெடுத்துக் காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக்
கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்தனுதலிற்று.
இ - ள். வெ-டை.

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முள் ஒவ்
வாவாயினுந் தம்மையும் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்
கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுப
ற்றி அங்ஙனமேற்கோட லமையுமென்பது கருத்து.

மன்னுசிவன் சந்திதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணா வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
னெண்ணான் சிவனசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை
ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்ப
யன் அவற்றினாலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல
உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிராலொற்றித்துக்

* தன்னை யுணராது என்பதற்குத் தன்னையுந் தன்முத
ல்வனையுமுணராது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். தன் ஐ-
தன் முதல்வன்.

காணும் முதல்வனுக்காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்
 ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள்.
 மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்
 னும் மறையின் இயல் மறந்தாய். எ-து. ஈண்டுக் கூறிய கருத
 லளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரப
 ஞ்சஞ் செயப்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும்
 அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்—உளம் சொன்ன சிவன்
 கண்ணை வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண். எ-து. உயி
 ராவது தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே
 அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள்
 எடுத்தோதப்பிடும் முதல்வன் தனக்குக்காட்டாகிநிற்பத்தான்
 செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றினையறிந்து நிற்கும்; இவ்வேறு
 பாடு அறிவாயாக.—இன்று ஆகலாற் சிவன் அசத்தை எண்
 னான். எ-து. அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதி
 யின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினராய
 முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான். எ-று.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்
 பத்துக்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்க
 கண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்
 றது; சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினென்னும்பொ
 ருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணரநின்றது; எண்ணான்
 சிவனென்புழித் தூயதன்மையென்னும்பொருட்டாய் அச
 த்தையெண்ணுமைக்குரிய இயைபுணரநின்றது. ஆகலாற்
 கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடை
 த்தென்பது சோமசம்புபத்தி வியாக்கியானமுதலியவற்றுட்
 காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப்படுத்தோதிய
 பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரி
த்தார்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது.

மறந்தாயென்பது வீளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்திதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபி
முகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்
றார். சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய
சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்திதியெனப்படுமென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒருபுடை
யுவமையாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்ப
யன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக் காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அவனெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்வெச்சம். இன்றாதல் யாவை
யுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தே
பற்றி * “மாயை மருவிடான் சிவனவன்க—ணுறைதரா தசே
தனத்தால்” என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.† “உன்னுதரத் தேகி
டந்த கீட முறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னாய்நீ யுற்ற
னையோ—மன்னுயிர்க—ளவ்வகையே காணிக் கழிவதுவு மா
வதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்.” என்றதும் இவ்
வியல்பு நோக்கி.

* சிவஞானசித்தி, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். கூ. இறைவன்றன்.

† திருக்களிற்றுப்படியார். அள.

வெய்யோ ஞெளியி லொடுங்கி விளங்காது
 வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்
 கண்டுக்கேட் டென்பியிர் த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
 கண்டுடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணரு
 ங்கால் முதல்வனின் வேறுநின்ற ணருமோ ஒன்றாய் நின்றே
 யுணருமோ வென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்புமின்றி
 நின்ற ணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.
 இ-ள். வெய்யோன் ஞெளியில் ஒடுங்கி. எ-து. ஞாயிற்றி ஞெளியி
 னிடங்கி—விளங்காது. எ-து. அதனின் வேறாய் விளங்கித்
 தோன்றுதலின்றி—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல. எ-து.
 அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண்மீன்கள் அஞ்ஞாயிற்றானே
 ஞெளியீடையவாமாறுபோல,—கண்டுக்கேட்டு உண்டு உயிர்த்து
 உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு. எ-து. கண்
 டுக்கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும்
 ஐவகைவிடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வ
 னால் உணர்ந்து—உடனாய் மன்னுதலைக் காண். எ-து. வேறு
 தலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அட
 ங்கி உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக. எ - று.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையி
 னுஞ் சென்றியையும்.

ஐ சாரியை.

நாண்மீன் முதலியவற்றின் ஞெளியெல்லாம் ஞாயிற்றானாய்
 ஞெளியேயென்பது வேதநூற்றுணைபாகலான் அஃதீண்டைக்
 குவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும்
 வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப்
பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல்
வேறுபாட்டானாய் தெனல்வேண்டும் வேண்டவே, நிருவிகா
ரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான்
செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அத
னைவலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். அருள் ஈசற்கு அன்றே
உண்டாம். எ-து. உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்
துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய இரக்கம் முதல்வனுக்கு
அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி. எ-து. அவ்விரக்கம் வேறு
பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம்;—அரு
ளும் அவனன்றி இல்லை அருளின்றி அவன் அன்றே இல்லை.
எ-து. இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின் அவ்வ
ருளு முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனையின்றி
யமையானாய்—அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்
ந்து நிற்கும் அரன். எ-து. ஞானக்கண்ணுடையாருணர்வி
ற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்கு
மாறுபோல் அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன்
முதல்வன்; ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகார
மின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்
துஞ் செய்தல்கூடும். எ - று.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி
நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செ
ய்தல்கூடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இன்றியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யு
ளாகலின் உகரமாய்த் திரிந்தது.

அன்றே அசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்தநெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளக்கா
தென்பார் அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கென்றார்.

சத்தியதுண்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்கும
ன்றேயென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

ஐந்தாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

ஆறாஞ்சுத்திரம்.

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற் னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய்
துணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுத
லிற்று. இ - ள். மேலேந்துசூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த
பொருள்களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குத
ற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விர
ண்டும் இலக்கணத்தாற் றம்முண்மயங்காதவாறு வரைந்து
வைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்
யுமுகத்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற

பதிப்பொருள் திலக்கணக்கூறுதல் இவ்வாறஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. தம்முணர்வின் றமியாகிய முதற்பொருள் அளவைகளானறியப்படும் இயல்பி ற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல் அழிபொ ருளாகிய அசத்தாம்: எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத இயல்பி ற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனி யப்பொருளாம்: ஆகலான் இவ்விருபகுதியுமன்றி ஒருவாற்றா னறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப்படுதலுமாகிய இரண் டுவகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வீனி- லைபெற்றுயர்ந்தோர். எ - று.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் தொக்கன.

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று. அன்றியா மென இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்க ளான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞான மொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும் பதிஞானத்தால் அறியப்ப டுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார் இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சித்து ச்சத்தென்னும்பொருட்டு.

எழுவாய் மேலேச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய் நின்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற் கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றுகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துண் முதற்கட்கூரூது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * “தன்னாலே தனையறிந்தாற் தன்னையுந் தானே காணும்” எ-ம். † “உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென்றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே” எ-ம். ‡ “மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை—யாயவா ருயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்” எ-ம். ஒதியவாற்றால் ஏனைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ “தீபமெனத் தெரிந்தாங்—கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தருமிது பசுஞானம்” எ-ம். ௦ “இவைகீழ் நாடலாலே—காதலிஞ னுன்பிரம மென்னுஞானங் கருதுபசு ஞானம்” எ-ம். பொதுவியல்பு பற்றி

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. உஉ. தன்னறிவதஞ்.

† “ ” பொது. உச. அன்னியமானவை.

‡ “ ” உண்மை. உ௦. மாயைமாமாயை.

¶ சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். உ. கருவியாமனமு.

௦ “ ” ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். உ. வேதசாத்திர.

யோதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்பு வீடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்றானுணருருவாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமை யறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபாசங்கள் அங்ஙனமறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்க அறியாதார் அபாவத்தினியல்பாவது பாவத்திற்கு மறுதலைப்பொருள்போலுமென நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி மயங்கி எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரணமைப்பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டனவும் சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சத்தம் அசத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப்புலனாய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவாராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதுந் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனி னுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டுவகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளையாமென ஸையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும் எல்லாப்பொருளுஞ்சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ்சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து. எ - று.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்.

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையறிவினையென்பது “அறிவினாலறிந்தயாவு மசத்தாத லறிதி” என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனம் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும் சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத் திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற்கு முக்காம்போ

ஆமெனவும் முறையே அவ்விருவார்மதம்பற்றிக் கூறுவாரை
நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அச்சுட்டு
ப்பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதெ
ன்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்து
நின்று தானே தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு
முணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நின்ற
லான் ஈண்டறிவிஞாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொ
ண்டது. எ - று.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநு
பலத்தியென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய
பொருண்மேனின்றன.

இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த
வாறு. இனி இதனையே இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவை
தாங் காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கினின்றே காட்சிப்
புலனாய்ச் சடிதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தை
யின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்
ஙனம் புலனாகாத காரணப்பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பி
ரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவிஞாலறியப்ப
ட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு எனவும்
உரைத்துக்கொள்க.

அசத்தறியாய் கேணி யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னாயின்—

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உப
லத்திப்பட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப்
பிரமாணமென்னையென்னு நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை
வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அசத்தீ அறியாய் நீ கேள்.
எ-து. அசத்தினியல்பை யறியாத மடவோனே யாமிறுக்கு

யிறையை நீ மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக—மெய் கண்டான்
ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும். எ-து. சத்தி
னியல்பை யறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினாலறியப்ப
ட்டனவெல்லாம் அசத்தேயாம். எ - று.

அறியாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

அசத்தினியல்பை யறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்கு
வாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயென்றும், * “எந்தை தாட்
பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க” என்பார் கேணீயென்
றும், உபலத்திக்கு விடயமானவை யெல்லாம் அநுபலத்திக்கு
விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லாமசத்தாகு
மென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்பு
ணர லாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை
நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினார்.

அசத்தலாய்

நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றாமா ரெழுப்பு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு
சாங்கியரை நோக்கி யுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலி
ற்று. இ - ள். அசத்து அலாய். எ-து. அசற்காரிய வாதி யல்
லாத அறிவுடையோனே—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு
ஓரின். எ-து. அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம்
அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின்,—நிகழ் நீரில் எழுத்தும்
கனவும் பேய்த்தேரும். எ-து. நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங்
கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம். எ - று.

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பாசரம். ச.
ஆட்பாலவர்.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப் பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்குமொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையுமென்றவாறாயிற்று.

அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடைகொடுத்தார்: அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும்.

சுவ்வுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனூப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையேமறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற்கடுமைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்துபோதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை “இலயித்ததன்னில்” என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கொள்துக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப்பொருள்கோடல் ஆசிரியர் சுருத்தென்பது வழிநூலாசிரியர் * “அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்” எ-ம். † “உலகினை யசத்து மென்பர்” எ-ம். வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாதானே அசத்தலாய் என்றதனால் ஒருபயன்படாமையும், ஆயின் ஒரினென்று இருகாற்கூறுத

* சிவஞானசித்தி, ஆறாஞ்சுத்திரம். உ. ஆவதாயழிவ.

† ஈ. மண்டனில்.

லும், அசத்தாகும் இன்றாமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இனி ஒருவாற்றினு முணரப்படாதபொருள் சூனிய மென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்திரைத்து மேற்கொள்ளவேண்டாவாயினும், மந்தவுணர்வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் * “உணராத பொருள்சத் தென்னி லொருபய னில்லை போலும்” என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனஞ்சீதகோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும் அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனஞ்சீத கோசரமாய் நின்ற. எ-து. அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக் கிடந்து அதிதமாயும் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்

* சிவஞானசித்தி, ஆரஞ்சுத்திரம். ச. உணராத.

றுணரும் அதுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்ப
தாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான்
அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறிய
தனை அதுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவியறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனாதீதம் என்றது தமிழ்நூன் முடிபு: மரவடி மரா
டியென மரீஇயினுற்போல மனவதீதம் மனாதீதமென மரீஇயி
ற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன் முடிபு.

வாக்குமனாதீதப்பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மை
யும், கோசரப்பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இவ்
வேயென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டிவகையு மின்றி
யென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டிவதின்மையா
னும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்.

எ-து. ஏது. எ-னின். இவ்விரண்டிவகையுமில்லாத
பொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்றோது வாக்குமனாதீத
கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்றையென்பா
ரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். வாக்
குமனங்களா லோதியுணரப்படுவதாய் அநிருவசனப்பொருட்கு
முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக
வேண்டாமையானும் ஒருவாற்றினும் அறியப்படாத அநிருவ
சனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மை
யானும் இனி இவ்விரண்டிதன்மையுமின்றி வாக்குமனாதீத
கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்
பாற்றென மேற்கொண்டது. எ - று.

உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்றூ மென்றூலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—எண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்றூ ளாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவ
யத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்
னர்க் கூறப்படுஞ்சாதகங்களினின் றறியவும்படும் அவிச்சை
நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றாதல் அசத்தென்
றாதல் ஒருவாற்றூனும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞானமாத்
திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசராமென்றல்
பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துத னுத
லிற்று, இ - ள். எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம்
என்றால் என் கண்ணி உளது என்றல். எ-து. பரமார்த்தமா
கிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்தம
ன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொருபொருளுண்
ன்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக.
பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு
ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்
பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அச
த்து ஆம். எ-து. சத்தினியல்பை யுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறி
யிற் காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு வீடயமாவதூஉம் ஒரு
வாற்றூனும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய இரண்டும்
மேற்கூறியவாற்றூன் அசத்தேயாம்.—ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு
அறியா மெய்சிவன் தாள் ஆம். எ-து. ஆதலாற் சாந்தோக்
கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்றேறப்படுஞ் சுட்டறிவினால்
அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்களினுஞ்
சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவ

மாத்திரையிற் கோசரிப்பதென்றே தப்படுஞ் சிவனருளாவதி
ன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று. எ - று.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குள
நிறையும் என்புழிப்போலச் செயினென்னுமெச்சப்பொருட்
டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும். “அடியளந்தான்றா
யது” என்றாற்போல அந்வறியாமெய்யென்றது வாளாபெ
யராய் நின்றது.

சிவன்றொனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக்
கூறியது உபசாரவழக்கு: * “இறைவனார் கமலபாதம்” என்
பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒரு
பொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை பிரமாண
தீதமாகிய சூனியமென்ற சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய
இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற் காட்டினமையாற் பிரமப்
பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு
முரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்தென்றே தப்படும் பரப்பிரமப்
பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாங்கு
றுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவா
தியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாரா
மென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்
லாம் வருகின்ற வெண்பாவிட்கூறும் பொருள்படக் கூறியது
கூறலாதன்மேலும் ஓரியைபின்றியுரைப்பு.

* சிவஞானசித்தி சுபக்கம், பாயிரம்.

உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
முனிர்ண்டா மெய்கண்டான் றன்னு லுணர்தலாற்
முனிர்ண்டாய்க் காணான் றமி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறே
ராற்றான் அறிதுமென வேட்கைசென்றுழி அவ்வாற்றற் புது
வதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டுதலிற் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகா
சிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின்
வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி
அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். உணர்ப அசத்து.
எ-து. நின்னாலறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற்கூறியவா
ற்றான் அசத்தாம். அசத்தெனவே அசித்தாதலும் பெறப்படும்.-
ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது. எ-து. ஆகலான் அவற்றுள்
ஒரு கருவியும் ஒன்றாகிய முதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—
உணரும் நீ தான் உணராய். எ-து. அவற்றானறிந்து வருகி
ன்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய்:—ஆயின். எ-து. நீயே
யாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம்.
எ-து. அவ்வாறுணரப்படும்பொருள்கள்போல் உணர்கின்ற
நின்னின் வேறும்.—மெய்கண்டான்றன்னால் உணர்தலால்
தான் இரண்டாய்க் காணான் தமி. எ-து. உயிர்க்கு அறிவு விள
ங்குமுண்மையை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவன்றாளின
டங்கி அதுவாய் நின்று அதனானே அதனையறியுமாகலான்
ஏனைப்பொருள்களையறியுமாறுபோல வேறாய் நின்றறிவான
ல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை. எ - று.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானு
தல் பசுஞானத்தானுதல் அறியப்படாது; அறியப்படற்குட
முதலாயினபோல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ்
சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசய

வின்பத்தினைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன்
ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனியாய் நின்ற அம்முதற்
பொருளை அதனானேற்றித்து நின்றே காண்பனென நையாயி
கர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோச
ரமாமென வலியுறுத்தியவாளுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃற்றினைப்பன்மைப் பெய
ர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை வீகாரத்தாற்றொக்கது.

உனினைன்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்
தது. ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

பாவகமேற் றுனசத்தாம் பாவநா தீதமெனிற்

பாவகமாமன்றென்னிற் பாழ்துவாம்—பாவகத்தனாதப்

பாவித்த றுனைன்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்

பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தானே கோசரமானுலன்றித் தன்
னாலறிதல்கூடாமையிற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது
தன்னைப்பற்றுதலென்னும் வழுவாமாகலின் அவ்வாறன்றி
வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோசநூலிற்கூறுந் தியானபாவனை
களிற் கோசரமாமென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்
பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன்றிக் கோசரமாகா
மையை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். பாவகமேல் தான்
அசத்து ஆம். எ-து. நீ கூறும் பாவனை ஏனைப்பாவகங்கள்
போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும் பாவக
மெனின் அறிவீனாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள்
அசத்தாம்:—பாவனாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம். எ-து. கருவி
களை நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகலின் அப்பாவனையைக் கடந்த
தெனிற் கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவல

மாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை:—அன்று என்னின் பாழ்து ஆம். எ-து. இவ்விருதிறனுமன்றி அநிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்:—பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம். எ-து. அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதிதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல் ஒருவாற்றினும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம். எ-து. அப்பாவகங்களை யொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்—பாழ் இல். எ-து. ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமை பற்றிப் பாழாதலில்லை. எ-று. தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது “கறைமிடறணியலுமணிக்தன்று” என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியேயாகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னும் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற்பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

அறிய விரண்டல்ல னாங்கறிவு தன்னொலறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக் காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்
கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம்
உயிர் பசுத்துவநீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுண
ர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்க
ளுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மனானஞ் சிவஞானத்தோடொ
ப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்படாமையான் அவ்வறிவான்
அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென்
னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசர
மாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அறிய இர
ண்டு அல்லன். எ-து. சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுத
லின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாக
லானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறிய
ப்படான். எ-து. சமமாதலின்றித் தூலகுக்கும முறையாற்
றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நின்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவி
னால் அறிய வாரானாகலானும்—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின்
ருனை. எ-து. தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும்
உயிர்க்குயிராய முதல்வனை—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்
டாது. எ-து. ஆன்மஞானமானது தான்கண்டறிந்து தன்
குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு காட்டமாட்டாது.—
மெய் அறியாக் கண் என்ன. எ-து. தன்னின் வேறின்றித்
தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னொற்காணப்படாது தனக்குக் காட்
டாகிநின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல். எ-து.

காட்டு முதனிடைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றனென்னும் பெயரடையா
னும் ஒரேதுக் கூறியவாறு.

கண்டறிதல் “குழிந்தாழ்ந்தகண்” என்றற்போல ஒரு
பொருட்பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்மு

மாமாசலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை:—அன்று என்னின் பாழ்து ஆம். எ-து. இவ்விருதிறனுமன்றி அநிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்:—பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம். எ-து. அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதிதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல் ஒருவாற்றினும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம். எ-து. அப்பாவகங்களை யொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்—பாழ் இல். எ-து. ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமை பற்றிப் பாழாதலில்லை. எ - று. தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது “கறைமிடறணியலுமணிந்தன்று” என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியேயாகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற்பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

அறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னுலறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக் காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்
கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம்
உயிர் பசுத்துவநீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுண
ர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்க
ளுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மனானஞ் சிவஞானத்தோடொ
ப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்படாமையான் அவ்வறிவான்
அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென்
னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசர
மாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அறிய இர
ண்டு அல்லன். எ-து. சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுத
லின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாக
லானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறிய
ப்படான். எ-து. சமமாதலின்றித் தூலகுக்கும முறையாற்
றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நின்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவி
னால் அறிய வாரானாகலானும்—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின்
ருனை. எ-து. தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும்
உயிர்க்குயிராய முதல்வனை—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்
டாது. எ-து. ஆன்மஞானமானது தான்கண்டறிந்து தன்
குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாறா காட்டமாட்டாது.—
மெய் அறியாக் கண் என்ன. எ-து. தன்னின் வேறின்றித்
தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னொற்காணப்படாது தனக்குக் காட்
டாகிநின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல். எ-து.

காட்டு முதலிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றனென்னும் பெயரடையா
னும் ஒரேதுக் கூறியவாறு.

கண்டறிதல் “குழிந்தாழ்ந்தகண்” என்றற்போல ஒரு
பொருட்பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்மு

தலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோலென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மையின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும் அஃதீண்டிவமையாதற்கேலாமையின் அது போலியுரையென்றெழுக.

அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென் றறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு ணிற்ற லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்ட உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டங்ஙனமறிவது உம் அறியப்படுவது உமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் சத்தசைவரை நோக்கி ஒன்றாயவழியும் அறிவதும் அறியப்படுவது முண்டென்பது ணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். அது என்னும் ஒன்று அன்று. எ-து. சத்தாகிய சிவம் னேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமொக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொருநிருவிசேடப்பொருளைக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று ஆகலான்—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே. எ-து. அந்த னேயமாத்திரையேயன்றி அதனின் வேராக வாக்கு மனாதிதமாய் நிற்பதொருபொருளைன்றறிதின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம். அற்றேல், ஒன்றாதல் பெறப்பீடாதாலெனின்,—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நின்றல் அறியும் அறிவே சிவமும் ஆம்.

எ-து. உலகத்துப்பொருள்போல் அதுவென்று சுட்டி யறியு
மாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் அப்பணைந்த உப்புப்
போலத் தன்னறிவின் கண் விரவி வேற்றுமைதோற்றாது நிற்
றலான் அறிவிறந்தற்கின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம். எ - று.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது.

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென ஏதுப்பொருள்
படக்கொண்டிரைக்க.

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற்
பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும்
அசைநிலை. நின்றல் நின்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களைந்தும் முறையே வாக்குமனாதீதமெ
ன்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும்
மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தும் வாக்கு
மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர்முதலி
யோரையும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரை
யும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசை
வரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின்
உயிர்க்குக் கோசரமாமறியாண்டையதென்னுஞ் சிவாத்துவி
தசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசர
மாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறு
காண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சுத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிர
மாணத்தாற்கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூ
றுமுசுத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும்
மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம்
மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், வீஞ்

ஞானகேவலமும், அருட்கேவலமுமென ஐவகைப்பட்டும். அவற்றுள், மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம்: ஆண்டுச் சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென மிருகேந்திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகேவலத்தோடு இதனிடையே ஹமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங்கேவலம். விஞ்ஞானகேவலமாவது மாயைகன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங்கேவலம். அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப் பின்னர்ப்படுங்கேவலம். அது துகளறுபோதத்திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்பட்டும். அவற்றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் “ஒன்றணையாமூலத்து” என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சகலமைந்தும் “இலாடத்தேசாக்கிரத்தை” என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் * “யோகிற்றருவதோர் சமாதி” என வழிநூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது சித்தாந்தசாராவலி, யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டிக் காண்க. இனிச் சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென் றைவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

இரண்டாமதிகாரணமுடிந்தது.

ஆறாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

இலக்கணவியன் முற்றிற்று.

பொதுவியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

• திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்பியல்பு.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற் னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்
துத னுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ - ள். தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலையாறுசூத்தி
ரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது
பொதுவியல்பு பிரமானமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும்
ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது
சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன்
முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்
கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனைய
பயன் பெறுதற் கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினார்.
அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும் இருதிற்னல்

லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்
த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்
றே வேறேவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டி
னுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை
யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனாகவெடுத்து ஓரொழிபா
கிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதி
த்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியாவது இதுவென்பதுண
ர்த்துதனுதலிற்று. எ - று.

அதிகாரமும் ஒத்தும் வேறாயவழியும் இயைபுணர்ந்து
கோடற்பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமூன்றதிகரணமும் மூன்றுபுறனடை
போலீமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார்.
மூன்றையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத்தைச் சாதித்தற்கேது
வாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனொருய பயன்பெறுதற்குரிய
முயற்சிசெய்யலுறுவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்கு
ண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்ப
தூஉம் அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்ப
தூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெ
ழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து
பயன்பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவ
தாய் இச்சூத்திரம் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்
போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்நி
தியின் உணருருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலிற் சத்தாகிய
சிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிதல்செய்யாது: அசத்தா

கிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை அறிதல் செய்யாது: ஆகலாற் பாரிசேடவளவையான் இருதிறனறிவுளதொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே சத்தாதற்றன்மையும் அசத்தாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டிமன்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம். எ - று.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்துச் சத்தையறியாமையும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையுமாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகண் முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசந்நிதியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியினிற்கப்பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோரேதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி * “சத்தின்மு னிலாமையானுந் தனைக்கொடொன் றுணர்த லானும்” என விரண்டேதுவும் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும்.

ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டநுபவ வறிவின்மேற்று.

இனைத்தெனவறிந்தபொருட்கு வினைப்படுதொகுதிக்கண் வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனறிவுளதிரண்டலாவான்மாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டிச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரீகாசியாதென்றது.

* சிவஞானசித்தி, ஏழாஞ்சூத்திரம். க. அனைத்துஞ்.

எ-து. மே-ள். எ-னின். “தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்
 நிதிதன்னி னின்றே.” எ-ம். “கூடுமொளி வளர்குடி லை
 மாயை மேவி.” எ-ம். “தாரகமா மத்தன்ற னின்றல்.” எ-ம்.
 “விமலனுக்கோர் சத்தியாய்.” எனவும். “உலகமேயுருவமாக”
 எ-ம். “அத்துவா மூர்த்தியாகி.” எ-ம். “இருநிலனாய்த் தீயாகி
 நீருமாகி—நின்றவாறே.” எ-ம். கூறப்படுமியல்புடைய பிரப
 ஞ்சத்தைச் சத்தெதிர் சூனியமென்றல் அவசித்தாந்தமாய் முடி
 யும்போலும் எனவும், “மண்டிய வுணர்வு யிர்க்காய் மன்னி
 நின்றறியும்” எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்ப
 ற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்
 றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத
 லிற்று. இ-ள். சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின்முன்
 னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித்
 தோன்றாது. எ-று.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப்பொருட்டென்
 பார் பிரகாசியாதென்றார். இக்கருத்தே பற்றி “முனைத்திடா
 தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்” என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.
 முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃதாடையென நம்ம
 னோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறி
 யப்படுவதாய் வேறு நில்லாமையாம். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெ
 திர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தாந்தமா
 தல் யாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்றதனை வலி
 யுறுத்தியவாறுகாண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். முற்றுணர்வுடைய சிவத்துக்கு
 அசத்தை விடயிப்பதாய் சுட்டுணர்வும் உண்டென்றற்படும்
 இழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த
 னுதலிற்று. இ-ள். தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின்

முன்னர்ப் பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச்சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது. எ - று.

பிரகாசித்துநின்றவின்மையாவது இயற்கையுணர்வோடொப்ப ஒருங்குநில்லாமை. எக்காலத்து நிலைபெறுவதாய்தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றிமறைவதாய் பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாரூரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றெழுழிக.

அன்னியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின் று
மன்னியமி லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னிய
காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல [மாக்
மாணு வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பாஸை நோக்கி இழுக்கின்மை கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். அன்னியம் இலாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம். எ-து. தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு வேற்றுமையின்றி உடனாய்நின்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை ஆகலான்—அன்னியம் இலான் அசத்தைக் காண்குவனெல் அன்னியமாக் காணான். எ-து. அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல வேறுகச் சுட்டியறிவானல்லன்—கதிர்முன் இருள்போல் அவன் முன் மாணு அசத்து இன்மை

மற்று. எ-து. ஞாயிற்றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வ
னெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாக
லான். எ - று.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு
முற்றுணர்வைத் தடுப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்
விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி
எதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணுமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனெனென மேலே
கூட்டி வினை மாற்றின் கண் வந்ததெனினுமமையும்.

உணர்வுக் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் ஈண்டு
முனையாமைமாத்திரைக்கு ஒருபுடையுமையாயிற்றென்பது
வழிநூலாசிரியர் “முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு
ளிரவி முன்போல்” என்றவாற்றானறிக.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சத்து அசத்தையறியாதாயி
னும் அசத்தெனப்பட்ட தனுகரணபுவனபோகங்களுள் ஒன்
றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மச
ந்நிதியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களையறிந்தாற்
போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தையறியு
மென்றலும் கண்ணாடி யினிழல்போல ஆன்மசந்நிதியின் அத
ன்கணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப்போலுமெனச்

சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்
துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக்
கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொரு
ட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; ஏனைப்
பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். பதிஞானபசுஞானங்களோடொப்
பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமைபு
டையவதனை அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தூதென்பா
ரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வ
றிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்துக்கு உள்ளது
போலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான்
ஆராயும் வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்தினுக்
குணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எ - று.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே
பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற்
குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபியாதவழிப் படும்
மடமையே பிறிதில்லையென்றவாறாயிற்று.

பேய்த்தேர்நீ ரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்—வாய்த்தத
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை [னைக்
கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலி
யுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும்

பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும் பெற்றிமையின். எ-து. பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய் பேய்த்தேரை நீரென்று கருதி அதனை யுண்ண வருகின்ற நீர்வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு அதனையடுத்தவழித் தன்னாலணையப்பட்ட அப்பேய்த்தேர் நீராதலின்றிப் பொய்யாந்தன்மை போல,—வாய்த்து. எ-து. குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி கிடைத்து—அதனைக் கண்டு உணர்வார் இவ்வழியின் அசத்து இன்மை காணும். எ-து. அவ்வசத்தி னியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ் சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்.—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக் காண். எ-து. அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை யாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு அவ்வசத்தறிவு இல்லதேயாமென்று அறிவாயாக. எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விசுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிவு. வாய்த்தல் நேர்படுதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

இரண்டாமதிகாரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகாரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சிவசத்திற்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை

அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும் உயிர்க்குத் தன்
மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்
னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும் மறுத்துச் சத்து மசத்
துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இரண்டும்
இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும் பொருள் வேறெனையெ
ன்பாரை நோக்கிப் பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின்
வேறாய் உயிர்க்குத் தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தி
னியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ரண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுள்தென்றது
சத்தெதிர் நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றாய் நின்ற
றியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மா
வேயாம் தம்முள் ஒன்றென்று அநுபவிக்கப்பட்டத ஞாயி
ற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென
அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாத
வழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர்
அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வ
றிவு இரண்டன்பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவா
மென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந்
தொகைச்சொல் விரியுங்காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்
குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறுவேறு கூறுஞ் சம
யங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள்.
இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய். எ-து. மேற் கூறிப்போந்த
சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய்—உபதேசி
யாய். எ-து. அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்—இரண்டன்
பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய். எ-து. அவ்விரண்டின்கண்
ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்—உள்ள அதுவே

அவ்வான்மாவாமென்றது. ஏ-து. இவ்வாறுள்ள பொருள் யாது அதுவே சத்தும் அசத்தமல்லாத சதசத்தாகிய உயிரென்றவாரும். இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற்கொண்டது. ஏ-று.

ஆயென்னும் வினையெச்சமுன்றும் உள்ளவென்னும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறிவென்னும் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ள வறிவென்னும் ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவும், உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னை யென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவார்மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

உபதேசியாயுள்ளவதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்க வேண்டாது தானையறியுமியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவார் ஈசுவரவிகாரவாதசைவார் ஜக்கவாதசைவார் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ள வதுவென்பதனால் ஆன்மாவின்றிவு சத்தோடுகூடுமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவார் பேதவாதசைவார் மதங்களையும் சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லையென்

னுஞ் சத்தன்சவார்மதத்தையும் அவற்றோடொருதன்மைய
வான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை
இவ்விரண்டின்றன்மைபோலன்றி இருளொளியலாக் கண்ட
ன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்பதூஉம் உபதேசி
யாயெனவே அஃதாசாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்பு
போலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கு
வதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதாயெ
னவே அத்தன்மை படிசும்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்
அழுந்துந் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முன்றனுள் முன்னையதனை
வலியுறுத்தி இரண்டலாமையை விளக்குதலுதலிற்று. இ-ள்.
ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உரு
வம் அன்று ஆகும். எ-து. நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய
உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாக
லான் அஃதவ்விரண்டினின்றி அவற்றின்வேறும். அற்றேல்
அவ்விரண்டினையு மறியு முயிர்க்குத் தன்னுண்மையறியப்ப
டுமோ படாதோவெனக் கடாயினூர்க்குப் படுமெனிற் றன்
னோடுளப்பட முன்றனையு மறிவதென்னுது அவ்விரண்டினையு
மறிவதாயென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்ப
டாத பொருள் சூனியமெனப்பட்டு வழுவாமாவெனின்—
உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்
றாது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல். எ-து.

அவ்வான் மாவீனுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின் கண் வாசம் அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கண்டங்கித்தோன்றுமாறுபோலச் சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்பாம். ஆகலான், அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையுமறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம். எ - று.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும். அதற்கு விடயமாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங்கூறினார். உணருருவசத்தென்புழி உருவென்றதும் அதுநோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. தான் அசை.

அறிதலானன்றாகுமெனவியையும்.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்த்திற்று.

ஆய்தல் நுணுகுதல். “ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅயாவயி னுன்கு முள்ளத னுணுக்கம்” என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளினுணுக்கம் நான்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுளவாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயான்மாவென அதனையுடம்பொடுபுணர்த்துதோதினார். இக்கருத்தே பற்றி “பலகலை யுலகி னிலவுதலானும்” என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயி

ழையையென மகடேமுன்னிலையாக்குவார்க்கு இவ்வதாரணம்
மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறியதுகூற
லென்னும் வழுவாய் முடியுமென்றெழுக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றெருக்கது.

அருவருவாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள்
குறித்து நின்றது; “ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ” என்ற
ற்போல.

தொக்குத் தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோ
டொப்பச் சித்தாகுமென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்ற
தனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். மயக்கமது உற்றும்
மருந்தின் தெளிந்தும். எ-து. நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய
வியஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறியமாட்
டாது மயக்கத்தையுற்றும் பசினோய்க்கு அன்னம்போல அம்
மயக்கநோய்க்கு மருந்தாய் வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க
நீங்கி அதனையின்னதென்று நிச்சயித்தும்—பெயர்த்து உணர்
நீ பேசில் சத்து ஆகாய். எ-து. இங்ஙனம் மாறி மாறியுணர்
ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோடொப்ப அறி
யஞ் சத்தியுடையாயல்லை. அற்றேல் அசத்தனாவேன் போலு
மெனின்—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்
துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை. எ-து.
வியஞ்சகம் உள்வழியும் நீ முன்னறிந்து செய்த வினைகளை

இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்கவல்லையன்றி நின்னின் வேராய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமையான் அதனோடொப்ப அசத்தனாவாயுமல்லே—வேறு. எ-து. சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியு மாற்றலுடைமையும் அஃதில்வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும் வேராய்ச் சித்சித்தாக் தன்மையுடையை. எ - று.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றும். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃது ள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டியில்வழித் தலைப் படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசினோயாகவும், தீர்த்தலொப்புமைவற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவும் உருவ கஞ்செய்தார் இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப் பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்து மறித்துவேண்டப்படுமாறு ஈண்டைக்கேற்புடையது பசினோய் தீர்க்கு மருந்தே யாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென்னுமுடமை இறந்தது சழீஇயிற்று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை.

துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்த மாகலின், அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றிய லுகரவீராய் நின்றன: “நாகணையான்;” “பெற்றென்று யர்

த்த பெருமான்;” “பேது செய்து;” “வாது செய்து திருவுள் ளமே” என்புழிப்போல.

அசித்தமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாயெ ன்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாமாறியாங்ஙனமென்று ரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டுச் சத்தா காய் அசத்தமலையென்பவற்றை மேலருவருவ மன்றாகுமென் றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண் டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையு ம் பெயர்த்துணர் நீயெனவும் அறிந்து துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருளவையா தல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மனைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளவன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுளவாத் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியை புடைய முதல்வனுக்கு முன்பிபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவு நிகழுங்கடாவை விடுக்கு முகத்தான் இரண்டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதனாத லிற்று. இ - ள். அஞ்ஞானம். எ-து. மேற்கூறிப்போந்த மய க்கமாவது—மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளை யாது. எ-து. ஒருபெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ் சிவத்தி னெதிர் கதிர்முன்னிருள்போல நிலையுதலில்லதாகலின் ஆண் டிளதாதலின்றி—மெய்ஞ்ஞானந் தானே உள அன்றே. எ-து. அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே—தான் ஏய் உளம் உளவாத் தான். எ-து. தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்

ளனவாக—உள்ளம் அணைதல். எ-து. அவ்வுயிர்களைப் பற்றி
நிற்றல்—தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண். எ-து. தண்ணிய
கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்
பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக. எ - று.

வினையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணைதலென்னுந்
தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது.

தானையென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானையுள
முளவாத் தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழு
வாய் பின்னையது அசைநிலை.

எயுளமென்னும் வினைத்தொகை “அறிவறிந்தமக்கட்
பேறு” போல நின்றது. ஏய்தற்குரிமையாவது மேற்கா
ட்டினும்.

தண்கடனீருப்புப்போலென்றதனால் முப்பொருள்களும்
வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாயும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியையுடைமை கூறவே,
இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிநீனயுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய
சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் பிரமேயம் அவற்றை
யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய
சிற்சத்தி பிரமாணம். அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்ப
தூஉம் இருதிறனால் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்ட
னுள் அசத்தானறிவு விளங்கும் வழித் தனக்கு வேராய் நின்று
விளக்குவனவாய் காட்சியனுமானமுரையெனப்படும் அசத்
தாகிய பாசஞானமுன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்
னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்றி விளக்குஞ் சிவ
ஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவை
யும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம்,

இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்
தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான்
விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழு
ந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்க
ளையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள்
பொருந்தாமையும் அவ்வியஞ்சகங்களானிகமும் பிரமிதிவே
றுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்;
பௌட்கரமுதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

மூன்றாமதிகாரணமுடிந்தது.

ஏழாஞ்சுத்திரமுடிந்தது. •

எட்டாஞ்சுத்திரம்.

ஐம்புல வேடரி நயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல்குருவுமாய்த்தவத்தினிலுணர்த்தவி
டன்னியமின்மையினரன்கழல்செலுமே. [ட்

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஞானத்தினை யுணருமுறைமை
யினை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ - ள். அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற
னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அச
த்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பா
லுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமை
யினை யுணர்த்துமுசத்தாற் சாதித்தற்கூரிய அதிகாரந் தனக்கூ

ண்டென மேலேச்சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவுக்குச் சாதித்த
தனாற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும்
அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ்
சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. உயிர் தான் முன்
னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணியவிசேடத்தாற் றனக்கு
அந்தரியாமியாய் இதுகாறு முண்ணினுணர்த்திவந்த பரம்
பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங் கொண்டெழுந்த
ருளி வந்து சிவதீக்கை செய்து, மன்னவ குமாராகிய நீ ஐம்
பொறிகளாகிய வேடருட்பட்டு வளர்ந்து நின்பெருந் தகை
மையை அறியாது மயங்கி யிடர்ப்பட்டாய் நின்பெருந்தகை
மையிவது இவ்வியல்பிற்றென்றறிவுறுப்ப அறிந்தமாத்தி
ரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி அனன்
னியமாந்தன்மையின் நிலைபெற்று அம்முதல்வன்றிருவடிகளை
யணையும். எ - று.

உயிரென்பது மேலேச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரை
க்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனை யென வுணர்
த்தவிட்டுச் செல்லுமென இயையும்.

புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனை யென்பது ஈந்துபுகழ்பெற்றான் என்பு
ழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மை
யுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணினுணர்
த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது சழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப் பயப்பித்ததாய் ஆண்டுளதாகியவியைபு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காசனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப் பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒரு பெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித்தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுதையும் ஆறலைத்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கை யிழப்பித்து இழிதொழிலினிற் பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ் செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றும்.

இதனுள், தவத்தினி லுணர் த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னியமின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக நான்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான்
ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற்
செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறாகக்
கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்
கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

மேற் கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கெ
ன்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந்
தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென
விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்திய வாறு சிவ
ஞானங் கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்
மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி
யாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோகத்தைக்கொடா
வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும்
ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த
னுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியை
கிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்
முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது

தோன்ற அவ்விரண்டினையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழ்க்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினார்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னை யென்னும் கடாவை வீடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களை யெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், ஞானத்தை யின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு. சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக் கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக் கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லா வற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுத்தற்கே துவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச்சமயத்தாராற் கூறப்படுவனவனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக் கற்றார்க்குழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான்
ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற்
செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறாகக்
கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்
கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

மேற் கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கெ
ன்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படி முறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந்
தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென
விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்திய வாறு சிவ
ஞானங் கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்
மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி
யாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோகத்தைக்கொடா
வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும்
ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த
னுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியை
கிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்
முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது

தோன்ற அவ்விரண்டினையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழ்க்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினூர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னை யென்னும் கடாவை வீடித்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களை யெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், ஞானத்தை யின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு. சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக் கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக் கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லா வற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுத்தற்கே துவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச்சமயத்தாராற் கூறப்படுவனவனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக் கற்றார்கூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்

வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். தவம் செய்தார். எ-து. சரியை முதலியவற்றைச் செய்தார்கள்—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து. எ-து. அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டிளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து,—பற்றுப் பவம் செய்து அநுப்பார் ஆக. எ-து. முன்னுடம்பிறக்கு நாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த அவாவினை மீள நிலத்தின்கட் பிறந்தது பவித்து நீக்கிக்கோடற்பொருட்டு—தவம் செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை. எ-து. மீளத் தவஞ் செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண் வந்து தோன்றித் தவக் குறையான அவ்விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத் தத்துலஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை—கற்றார் சூழ் கண்டு சொல்லுமாம். எ-து. வீட்டுநூல்களைக் கற்றாரது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும். எ - று.

தவந்தானாகப் பிறிதொன்று தானாக இவ்வுலகத்து உடம்பொடு நின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞானன்றும் பிறழமாட்டாரென்பார் என்றந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் உண்ணவந்தானென்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய் நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நண்ணுவரென்பதூஉம் பெறுதும்.

கற்றாரது சொல்லுதற்றொழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை. நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவ ஞானத்துக் சூரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பாணை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி லின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவன ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென்றல் அமையுமெனப் பாட்டாசாரியன்மதம் பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலிற்று. இ - ள். இசைத்து வருவினையில் இன்பம். எ-து. ஒரு நல்வினை செய்வான் றொடங்கி அறநூலையாய்வாரது உணர்வீன்கண் விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படுங்காமியப்பயன்களை உடன்கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய் வேள்வி முதலிய அறங்களின் பயனாகிய இன்பம்—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பாணை ஒக்கும். எ-து. முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பாணைக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான்;—இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில். எ-து. ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங்கும் இருப்புவிவங்கும்போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணராப்படுவனவாகிய அறம்பாவமிரண்டுந் தம்மைப்போல் அநுபவமாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன்முறுகி வளர்வனவாய் சரியை முதலிய தவங்களானே நேராகவொத்தால்,—வந்து ஞானத்தை மருவுவன் ஆம். எ-து. அத்தவமுதிர்ச்சியுடைமையான் முன்ன

ர்க் கூறப்படுஞானகுருவைத் தேடி வந்து ஞானத்தைத் தலை
ப்படுவன். எ - று.

வேள்விமுதலாயினவெல்லாம் அழிதன்மாலையவாய கா
யியங்களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவா
வென்றற்கு அவற்றை விதித்தநூல்களே சான்றென்பார்
இசைத்து வருவினையென்றும், அவை ஞானத்தைப் பயவா
மைமாத்திரையென்றித் தீவ்னைபோல அது நிகழ்வொட்
டாது தடைசெய்து நின்றலுமுடைமையின் அவற்றது கழிவே
ஈண்டைக்குக் காரணமாவதென்பார் இசைத்தவிருவினை
யொப்பிலென்றுங் கூறினார்.

ஒப்பிலென்னும் வினையெச்சம் மருவுவனென்னும் பிற
வினைமுதல்வினைகொண்டது.

தேற்றவேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஆம் அசை.

வருதல் இடவழுவமைதி.

பசிப்பானென்றது ஆகுபெயர். இசைத்துவருவினை
யென நூலின்றொழில் வினைமேலேற்றப்பட்டது. மிசைத்த
விருவினையெனப் பாடமோதி, இருவினைகளுண் மிக்க விரு
வினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்
முள் ஒருங்கே பயன்றருவனவாய் ஒத்தகாலத்தென்றாரைப்
பாருமுளர். அஃது ஈண்டைக்குப் பயன்படாமையுஞ் சித்தாந்
தத்துக்கேலாமையு மறிக.

இசைத்து வருவினையிலின்பம் பசித்துண்டு பின்னும்
பசிப்பானையொக்குமெனவே, இறப்பிறவத்தான் மருவப்படு
ஞானம் பசித்துண்டு, பின்னும் பசித்தலில்லாத கடவுளர்க்கு
அவ்வமிழ்தவுண்டியானாய பயனையொக்குமென்பதூஉம் பெற
ப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டி நரை திரை மூப்பின்றி

நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன் மாத்திரையேயன்
றிப் பசி தீர்தலாகிய அவாந்தரப்பயனையுந் தருமாறுபோல
இறப்பிறவுமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன் மாத்திரையேய
ன்றித் தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப்பயனைப் பயத்தலும்
அமைவுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதலானே குருவு
மாயுணர்த்துமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு
ஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்
போல நம்மனோரில் ஒருவராதலமையுமெனச் சாங்கியூர் நை
யாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்
துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரை
த்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். மேற்கூறியவாற்றாற்
சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றிய பின்னர் இம்முற்றுத
லானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்
தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முத
லாய் உண்ணினின்றுணர்த்தி வந்த பரம்பொருளே அப்பருவம
றிந்து குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்
கும். எ - று.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தே பற்றி * “அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்
றியதனைச் சகத்தவருங் காண்பரோ தான்” என்றார் புடை
நூலாசிரியரும்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

* திருவருட்பயன், அருளுருநிலை. உ.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொருபியாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினையே யான் ஏயுமெனின் எம்மனோரிலொருவனாய் முடியுமாகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்துநின்றனர்த்துமென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங் கூறுவாரை நோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனூதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேரூய் நின்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொருபமாகக்கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கி நின்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதலானே குருவாமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது. எ - று.

பாலினெய்போல வேரூய் மறைந்து நின்று செலுத்தப் படுவனவற்றினும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமயகுரவருங் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாசுதீர்த்தென்பதுணர்த்துதற்கு.

மெய்ஞ்ஞானம் தானே விளையும்விஞ்ஞானகலர்க்குஞ்ஞான வச்சகலர்க்க்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம் பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஓரோரிடங்களிற் குருவாய்வந்துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னை யென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனூதலிற்று. இ - ள். விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம்

விளையும். எ-து. அம்முதல்வன் மூவகையான் மாக்களுள் விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான்குருவாய் முன் உணர்த்தும். எ-து. அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றேறும் முக்கண்ணுங் கறைமிடறுமுதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழினடாத்தி நின்ற தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தையுபதேசித்துணர்த்துவன்:—அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும். எ-து. அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர்வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகி அவ்வடிவின்பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்—முன். எ-து. அவ்வேறு பாட்டை யறிவாயாக. எ - று.

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலுமொன்று.

விளையுமென்பது அரசனெடுத்தவாலயம் என்புழிப் போல விவ்விகுதி தொக்குநின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி அரிசி தானே அட்டது என்றும்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றரெனிணுமமையும். * “உண்ணின்றறுத்தருள்” என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையாயோதியவாற்றானறிக.

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு.

அக்குரு வென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குரு வென்றவாறு.

* போற்றிப்பொன்றெடை.

தானே வ்ளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்னுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங்கூறப்படும்.

அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்

செறியுமா முன்பின் குறைக—ஒன்றியிற்

குறைவுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு. [வீடென்

எ-து. உ-ம். எ-னின். விஞ்ஞானாகலர் முதலிய மூவர் க்கும் ஓரியல்பா னுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமாயுணர்த்துதல் என்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதலிற்று. இ - ள். உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா. எ-து. உயிர்களைல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வன்றிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியுமியல்பினவல்ல ஆகலான்—குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள்பவர்க்கு. எ-து. அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரு மியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு—குறைகள் முன் பின் செறியுமாம். எ-து. அவ்வறிவித்தாலறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்.—குறைவு உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் வீடு என். எ-து. குறைவில் சகனாகிய குறைவினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணரவேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மைமாத்திரையின் வீடு பயக்குமுணர்வுண்டென்றறிவாயாக. எ - து.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது *¹“வினைக்கு
 ஹைதீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன்றுலகு” என்பதனுட் பரிமேலழகரு
 ரையானு முணர்க.

பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.
 வீடுபயக்குமுணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு
 முபதேசமொழியைச் சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரி
 க்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை.
 கொள்ளார்க்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றெருக்கது.
 “ஐந்தவித்தானுற்றல்” என்புழிப்போல.

ஆம் வீடெனவியையும். வீடாமெனப்பாடமோ துவா
 ருமுளர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்
 தும் தானே விளையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியின
 றிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின்
 செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தி
 னார். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே
 மேலைவெண்பாவோடு இயைபறவுரைத்தார். அல்லதூஉம்
 அறிவிக்கவன்றியறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின்ற
 ன்ணியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின் அதனை ஈண்
 டும் புனருத்தியாகக் கூறவேண்டாமையின் மேலது வலியுறு
 த்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாந்
 திரையே ஈண்டெடுத்தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியின
 வைத்தறிவிக்கவன்றியறியாமை “பந்தமும் வீடுந் தெரிபொ
 ருட் பனுவற் படிவழி சென்றுசென்றேறி” என்பதனானுமறிக.

இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
 னல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—லில்லா

* திருக்குறள். கூகஉ.

வருவாகி நின்றானே யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக்கெ
டுத்துக்கொண்ட அஞ்ஞான வச்சகலர்க்கக்குருவாதல் உபசா
ரமேயன்றி ஏனையபோலுண்மையாதல் செல்லாதென்பாரை
நோக்கி உண்மையாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனு
தலிற்று. இ - ள். நல்லாய். எ-து. அறிவால் நன்மையுடைய
மாணுக்கனே—ஏந்து இழை பால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும்
இல்லா உளவாம் ஆல். எ-து. ஏந்திய விழைகளையுடையாட்
குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியு
மாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பினுருவாகிய முலைப்பாலுங்
கண்ணீரும் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லா
வாய்ப் பின்னுளவாம் அதுபோல—கீர் நிழல் போல் இல்லா
அரு ஆகி நின்றானே ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்
தோன்றானேல். எ-து. நீரின் கணிழல்போல் உயிர்கண்மாட்
டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார்தா
மறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றி நின்று உண
ர்த்தானாயின். எ - று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இஃதெடுத்தாக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறி
வாரென எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார்.

பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமா
றுரைக்க.

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பை விளக்குமென்பது

*“சுரந்த திருமுலைக்கே தய்யதிருஞானஞ்—சுரந்துண்டார்

* திருக்களிற்றுப்படியார்.

பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தனமுடையா டென்பா
ண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு.”
என்பதனானும், † “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்
வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்.” என்பதனானு மறிக. அவ்விர
ண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற்
குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டு அஃதில்வழி வெளிப்ப
டாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை
யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

இல்லவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு.

ஆல் அசை. நீர் அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடு
த்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்
டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப்பட்ட
டன. அந்நிழல், வேறு நில்லாது நீரோடு விரவி நின்றலின்
நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னிய
மும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்ம
சைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்
பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றானெயன்றார்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்
மையுணராவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும்
ஐம்பொறிகளே தத்துவஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும்
தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசங்கிராந்தவாத
சைவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்

† திருவள்ளுவர்.

தின் மூன்றாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்
னுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால், இனியென்பதனானு
ர்த்தப்படும் மேலையதிகரணத்தோள்தாகிய இயைபு பெறப்
படாமையறிக. இ-ள். வெ-டை.

உணர்வு ஆகுபெயர்.

அவை தாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்
றைக் காட்டி நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான்
மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி மேற்கோ
ளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். படிகத்தின் வைத்த பலவே
றுவகைப்பூட்ட நிறங்கள் அப்படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத்
துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறுபோல அவ்வைம்
பொறிகடாம் ஆன்மசொருபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற்கா
ட்டப்பட்ட தத்தம் விடயமாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக்
காட்டி நிற்பனவாகலான் இனியிவ்வான்மாக்கள் ஜயுணர்வுக
ளான் மயங்கித் தம்மையுணராவென மேற்கொண்டது. எ-று.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவிடயமாத்திரையே அவ்வவிந்
திரியங் காட்ட வல்லுமென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறி
சொல்லாற் கூறினார்.

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந்தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு. [கண்டான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்
டிநிற்குமாயின், அவ்விந்திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குரு
வுமாயுணர்ந்தினும் உணர்தல் சொல்லாதுபோலுமென்பாரை

நோக்கி உணர்தற் குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலி
ற்று. இ - ள். பல் கீறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம்
தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து. எ-து. தன்னொற் சாரப்ப
ட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும்
பொதுவியல்புடைய படிகம்போலத் தன்னொற்சாரப்பட்ட
இந்திரியங்களினியல்பையே சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த் தன்
மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச்
சிந்தித்தறிந்துகொண்டு பின்பு—பல் கீறத்துப் பொய்ப் புவ
னை வேறு உணர்ந்து. எ-து. அந்நிறங்கள் படிகத்துக்கு
வேறென்றறியுமாறுபோலப் பலவகையியல்புடைய பொது
வியல்பைச் செய்யும் பொறிகளைத் தன்னின் வேறெனத்
தெளிந்து—பொய் பொய்யா மெய்கண்டான். எ-து. அவற்றா
ரைய அப்பொதுவியல்பு பொய்யாயொழியுமாறு தனது சிறப்
பியல்பை யுணர்ந்தாராயின்—வேறு மெய்ப்பொருட்டுக்குத்
தைவம் ஆம். எ-து. அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு வேரா
கிய சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகலின்
அச்சிவசத்துக் கடிமையாம். எ - று.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவா
தல் மேலே காட்டினாம்.

தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்
டாய வடமொழிப்பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்
றலின் அறிதல் செல்லாது அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய்
முடியுமாகலிற் தன்னுண்மையறியுமாறியாங்ஙனமென்னுங்
கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறித்
ற்குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்
றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்தவாராமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனால் வருகின்ற
அதிகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத். தன்னை இந்திரியத்தின் வேரூ
வான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து
பொய் பொய்யா மெய்கண்டார்க்கு அதுவேயமையும் கருவி
கள் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவதொரு முயற்சி கூடாமை
யின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாதெ
னப் பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கி
த்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரை
த்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

இந்திரியத்தின் வேரூயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு
முண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேரூகவென்றொ
ழியாது வேரூவான் காணவென்றார்; காண்டலே அதற்கமை
யுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றற்றாய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அவ்வாறு காண்டலே சீபாதத்தை
யணைதற்குச் சாலுமென்பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி
உவமையின் வைத்துக்காட்டியமேற்கோளைச் சாதித்தனுதலி
ற்று. இ - ள். ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான
ஊசல் கயிறற்றதாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல
ஆண்டுத் தாரகமாவது நிலனையன்றிப் பிறிதில்லைமென்னும்

ஒப்புமையான் இனி யிவ்வான்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேராவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது. எ - று.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ் சிறைசெய் புலனுணர்விற் தீர்ந்து—சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகணிங்கினவழி. வேறு நில் லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வயிர்க்குங் கருவிகணி ங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப்போல மீட்சியு ண்டிபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃகின்றாமாறுகூறி மேல தனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். சிறை செய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம். எ-து. ஒருவன் அணையையுயர்த் துக் கட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் கருவிகளானாய பாசஞானந் தனதுவியாபக த்தைத் தடைசெய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையு ண்டி நின்றவுயிர்—சிறை விட்டி அலை கடலில் சென்று அடங் கும் ஆறு போல். எ-து. அவ்வணைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி இடையீடன்றிக் கடலின்கண் முடுகிச் சென்று அந்நீரேயாய் அதனுடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து. எ-து. கருவிகளானாய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது. எ-து. தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்க ணடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது. எ - று.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன். உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்ந்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின் மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையபில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா ளிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—எனவ்வுருவுங் கண்குபோ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்கா லென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை. எ-து. உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுக்குஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடிவையத் தலைக்கூடவேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து * “பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி” என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்—இவ்

* சிவஞானசித்தி, பரபக்கம், பாஞ்சராத்திரிமதமறு தலை. உரு.

வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன். எ-து. அது பற்றி முதல்
வன் புலனுணர் போடியைபின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பன்
என்னின் அப்புலனுணர்விற்கு அவனாலாகற்பால தொன்றின்
மையின் அவன் ஆண்டைக் கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முத
ன்மைக் கிழக்காய் முடியும் மற்றெனையோ அதனியல்பெ
ன்னின்—எவ்வுருவும். எ-து. உயிருணர்வுபேரலப் புலனுண
ர்வுங் கலப்பினுற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்
பனவல்ல—அவயவங்கள் கண்போலக் காணா. எ-து. உயிர்
ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுண் மெய் வாய்
மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வா
ன்மபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்
தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய ழாட்டாவா
ய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்றியைந் தறித
ற்றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண்
பேறே காண். எ-து. அக்கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக்
கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின்கட் கண்டறிவா
யாக. எ - று.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென
ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு
உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுபசரித்தார். கழல்
காலணிமணிவடம்.

ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிந்திரியங்களை யு நோ
க்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணா வக்கண்ணில்லார் கண்
பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப
விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபேரலப் புலனுணர்வு வியாபகவி
ளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உள
தாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்து

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன். உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர் த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின் மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையபில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா ளிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—எனவ்வுருவுங் கண்கபோ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்கா லென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை. எ-து. உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுக்குஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூடவேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து * “பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி” என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்—இவ்

* சிவஞானசித்தி, பரபக்கம், பாஞ்சராத்திரிமதமறு தலை. உ.ரு.

வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன். எ-து. அது பற்றி முதல்
வன் புலனுணர் போடியைபின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பன்
என்னின் அப்புலனுணர்விற்கு அவனாலாகற்பால தொன்றின்
மையின் அவன் ஆண்டைக் கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முத
ன்மைக் கிழக்காய் முடியும் மற்றெனினையோ அதனியல்பெ
ன்னின்—எவ்வுருவும். எ-து. உயிருணர்வுபோலப் புலனுண
ர்வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்
பனவல்ல—அவயவங்கள் கண்போலக் காணா. எ-து. உயிர்
ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுண் மெய் வாய்
மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வா
ன்மபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்
தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய ழாட்டாவா
ய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்றியைந் தறித
ற்றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண்
பேறே காண். எ-து. அக்கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக்
கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின்கட் கண்டறிவா
யாக. எ - று.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென
ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு
உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுபசரித்தார். கழல்
காலணிமணிவடம்.

ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிந்திரியங்களை யு நோ
க்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணா வக்கண்ணில்லார் கண்
பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப
விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியாபகவி
ளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உள
தாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்து

வமுடையார் மாட்டறியப்படாதாயினும் அவரது பசுத்துவநீ
ங்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்ற
மையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம்.

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவத
ன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபகவிளக்கமாதலில்லையெ
னவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப்பட்டது.
இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றியுரைத்தார்.

ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி [யி
னீங்கனை நீங்கு நினைந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்
சென் நடங்குதலேயன்றி ஆற்றலலைகடற்கே பாய்ந்த நீர்
அவ்வாற்றான் மறித்தலு முண்மையின் அதுபோல அரன்பா
தத்தை யுற்றவுயிருக்கு ஒருவழி மீட்சியுமுண்டென்பது
பெறப்படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரை
நோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரணமிதுவென்பதும், அதனை
நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள்.
ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர. எ-து. ஐம்பொறிகள்
போல ஏகதேசவிளக்கமுடையாயல்லையென்றறிவுறுக்கப்ப
டுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவ
கனே,—அங்கு ஐம்பொறியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன்
ஐம்பொறியின் நீங்கான். எ-து. சிறைவிட்டலைகடலிற் சென்
நடங்குமாறுபோலென மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிகளா
றாய புலனுணர்விற்பீர்ந்து சிவன்றிருவடி.யையுற்ற சகலன்
அவ்வைம்பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்—நீர்ப்
பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நீங்கு நினை

ந்து. எ-து. கல்வெறியும் வழி நீங்கிய நீர்ப்பாசி அது விடும் வழிப் பரக்குமாறுபோல அவ்வணையின்கணீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் வாதினவயத்தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி வந்து கூடு மாயின் அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னை விட்டு நீங்காத முதல்வனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயங்கள் னின்று சிந்தித்து அவற்றை நீக்கிக்கொள்ளும். எ - று.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள் வழியேயென்பதுபெற்றும்.

நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்ம மெனப் பெயராகவைத்துரைக்க.

சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. திரம் அதன் கண்ணதாய்ச்சிறந்த ஒருவார்த்தை.

அங்கு மேற்கூறியபடி.

ஐம்பொறியை விட்டணைதற்குரியான் இவனென்பது ணர்த்துவார் சகலனென்றார்.

நீங்குமென்னும் மகரஞ் சந்தி நோக்கிக் கெட்டது. நீங் கெனவே பாடங்கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன் னிலையேவலாக்கி அதற்கேற்ப நீங்காயெனப் பாடந் திரித்து ரைப்பாருமுள்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்ததரசிவனை ஐம்பொறியை விட்டங்க ணை சகலனைம்பொறியினீங்கானென்றும் ஒரோவழியுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார் நீர்ப்பாசிபோ னீங்கி மலகன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்காணை நினைந்து நீங்குமென்றுங் கூறினார். மலகன்மமெனவே, இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்பட்டது.

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல நன்மக்
கட் பேறு” என்றிற்போல நீங்காணை நீங்கு நினைந்தென்றத
னால் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தது
மாயிற்று.

இம்மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்
தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீடலில்லையெனவும் மீட
லிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சிவயத்தான் மீளவருமா
யின் மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற்பாற்றெனவுங் கூறித்
தாய்தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு
பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை, ஞா
னக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி, யுராத்துனைத்
தேர்த்தெனப் பாச மொருவத், தண்ணிழ லா
ம்பதிவிதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்
துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ-ள். தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தக் கேட்டு அத
னைச் சிந்தனைசெய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புல

வேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

சூத்திரவியையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தவென்றோதப்பமும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசகூடியமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசகூடியம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகவைத்துரைத்ததென்றையோவென மலையற்க; சிவதரிசனத்தினிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சியுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாய் இவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலனவென்ப துணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறாவான்காணவே தமதுமுதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக்காண்டலுமெனக்காட்சிமூவகைப்படுமீ. இம்முன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழாமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதவென்னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின் பின்னாகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்

றுணர்ந்துகொள்க. * “நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே
தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி—
யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்
கும்வகை யருளின் வழி யுரைப்பாம்.” என வழிநூலாசிரிய
ரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினார்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு குறையுணர்வாகிய
பசுவறிவானும் பாசவறிவானும் உணரப்படாத முதல்வனை
அவனது திருவடிஞானத்தாற் றன்னறிவின் கண்ணே யாரா
ய்ந்தறிக. அத்திருவடிஞானத்தான் நிலமுதனாதமீராகிய பாச
க்கூட்டம் நின்றழி நிலலாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேக
முடைய பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து நீங்
கவே, அப்பதிஞானம் பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக்
குளிர்ந்து நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்: அவ்வாறு பாச
த்தை யொருவிஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட
காட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்குந் திருவ
ஞ்செழுத்து அவ்விதிப்படியறிந்து சுணிக்கப்படும். எ - று.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல்† “ஊனமேற் கிரியை
வித்தை” என்பதனானறிக.

“நன்று மன்னிது நாடாய் கூறி” என்றாற்போல நாடி
யென்பது இகரவீற்று முன்னிலையேவல்.

உராத்துனை ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்
பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பறவாக்குளவி பாயாவேங்
கையென்றாற்போல ஒருவரானூரப்படாத வேகத்தையு
டைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண் வந்த பெயரெச்ச

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், எட்டாஞ்சூத்திரம். ஈ.கூ.
பாசிபடு. † சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்சூத்திரம். கூ.டு.
ஞானமேயான.

மறையாகக்கொண்டிரைத்து, “திருத்தார் நன்றென்றேன்
றியேன்” என்றும் போல உராவென்பது குறுக்கல்விகாரமெ
ன்பாருமுள்.

பின் வந்தபதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதியை ஞானக்க
ண்ணினிற் சிந்தை நாடியென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்து
னைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்
றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணுமஞ்செழுத்தேயென்றது ஓர
திகரணம்: ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவேன்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாற்
றான் முதல்வன் பாசவறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும்
பசுவறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக்கென்னையெனச்
சிவசமவாதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுவ் கடாவை யாசங்கித்துச்
சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ
டனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஏகாரம் தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நின்றவான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது
சிவஞானத்தானறியப்படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெ
ன்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வா
க்குமனாதீதகோசரமாய் நின்ற அதுவே என்புழியுரைத்தாம்.

ஆண்டுப் பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேது
வாக வைத்து வாக்கு மனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொ
ன்றும் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்க

ண்ணுலே காணப்படுமென்பது தாமே போதருமென மேற்
கோனைச் சாதித்தார்.

நாடியோ வென்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன் தேர்ந்தவகை—நாடியரன்
றன்னுலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணா
ரென்னு மெனவறிவா ரின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற்
பெறப்படாதென்றதென்னை பசுத்துவநீங்கியவழிச் சுட்டிற்
தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத்தோ டொப்பதாக
லின் அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலுமென்
பாரை ரோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்துமுகத்தான்
அவரை மறுத்து ஏதுப்பொருளை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.
இ - ள். நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ தேடி
எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி. எ-து. நாடி முதலியவ
ற்றுள் யான் யார் என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலேனென்று
இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சியறிவின்கண்ணே இதனைத்
தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென ஆராய்ந்துநோக்கி—
அரன் றன்னுலே தன்னையும் கண்டு தமைக் காணார். எ-து.
ஆவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய முதல்வ
னது திருவடிஞானத்தால் முதல்வனையுமுணர்ந்து முதல்வ
னின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய
தம்மையுமுணர்தலைச்செய்யாதார்—என்றும் என அறிவார்
இன்று. எ-து. மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறிய வல்
லுவர் இம்முத்திகாலத்து. எ - று.

நாடியென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்
பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார்.
சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஓகாரந் தெரிநிலை. என்றென்பது சொல்லெச்சம். வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசு ரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினாவி னைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னெனமரீஇயி ற்று. ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் தத்துவ தாத்துவிகங்களினும் அவ் வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனை யறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனை யறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறு காண்க.

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணு கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணு—காட்டிய வுள்ளந் தனைக்காணு வுள்ளத்தின் கண்ணைய கள்வன்றூ னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெரிம் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும் அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறி தலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையுமென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விள க்கி அரன்றன்னாலே காண்டலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். காட்டியகண்ணே தனைக் காணு. எ-து. உயிராற் காட்டப்பட்டு ஒருவிடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்

னியல்பைக் காணமாட்டாது—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்
 ளத்தைக் கண் காணா. எ-து. தனக்கு அவ்விடயத்தைக் காண்
 பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது—
 காட்டிய உள்ளம் தனைக் காணா. எ-து. அதுபோல முதல்வ
 னால் மறைந்துநின்ற ணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்
 கின்ற உயிர் அவ்வாறே தன்னியல்பையுமறியமாட்டாது.
 தன்னை யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுமறியமாட்டாது—உள்ள
 த்தின்கண் ஆய கள்வன் தான். எ-து. அத்தேர்ச்சி யறிவின் க
 ண்ணும் உடனாய்நிற்குங் கள்வன் அம்முதல்வனாகலானே—
 உள்ளத்தில் காண். எ-து. அவனை அவ்வறிவின் கண்வைத்து
 நாடித் தெளிவாயாக. எ - று.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை.
 “முடைகாக்கு முட்டாச் செயின்” என்றற்போலக் காணாதெ
 ண்ணுந் துவ்லீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின் மேற்று. உள்ள
 த்தின்கண் ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

தோன்றாது நின்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனெ
 ன்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே. காட்டுவதாக
 லான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று;
 அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே யுணர்த்து
 தலின் உயிர் தன்னை யு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்
 றென்பதுபட நின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்
 லார்க்கு அக்கள்ளந் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங்
 காண்டல் கூடுமென்பதாம். * “கள்ள ரொடில்ல முடையார்
 கலந்திடின் வெள்ளவெளியாமென் றுந்தீபற” என்றதும்
 இக்கருத்துநோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய் வுள்ளத்தைக் கண் காணுவென உவமைக்கோதியவாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொருபமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்முதலே ஞானக் கண்ணுலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்தஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். வெ-டை.

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு ஏதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தையென்றோது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சிவிசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்றோது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நின்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்ற தென்பார் ஞானசொருபமென்றும், இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவை யின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாற்றென்று முரைத்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

இதனுட் பெறப்படுமேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட் போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு:

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண வுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உள தாய் நிற்பது பழகசொரூபமாந்துணையான் எனவரும்.

இ-ள். பழகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்க ளெனக் கண்டுநிற்பின் அவ்வழிநிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற் கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலு டையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙனநிராலம்ப மயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற் கொண்டது. எ - று.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல் வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலா வது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளிணுறைத்துநின்ற * “அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்—வேறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொ டிகீழடங்க” காரணரூபத்தினில்லாமையால் “வேறும்பொ யென நினைந்திரு”த்தல்.

நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நித்தியா னந்தமாய்த் தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—எற்புதம்போ

* சிவஞானசித்தி, ஒன்பதாஞ்சுந்திரம். சு. குறித்தடி.

லானு வறிவா யளவிறந்து தோன்றானு
வானே முதல்களையின் வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்
டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை
போலுமென்பாரை நோக்கி ஞான சொரூபத்தினியல்பு கூறி
அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். நிர்க்குணன் ஆய்.
எ-து. அசத்தப்பிரபஞ்சம்போல முக்குணரூபமாயளவிட்டறி
யப் படுவானுமல்லனாய்—நின்மலன் ஆய். எ-து. முக்குணங்
களைக் கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மலகன்ம காரியரூ
பமா யறியப்படுவானுமல்லனாய்—நித்தியானந்தன் ஆய். எ-து.
மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல அநித்தி
யானந்தரூபனாயறியப்படுவானுமல்லனாய்—தற்பரம் ஆய். எ-து.
இம்முன்றனெடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணர
ப்படும் உயிர்போலன்றி அதற்குமேலாய்—நின்ற தனி முதல்
வன். எ-து. இவ்வாறு நின்றலான் ஒன்றனியல்புபற்றி யறிய
ப்படாத தனிமுதலாகிய இறைவன்—வானே முதல் களை
யின். எ-து. ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்றுகண்டொ
ருவியவழி—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து. எ-து. பயி
ன்றறிந்து வருந் தனது சுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான்
இன்னதென்றறிய வாராத சூனியப்பொருள்போலத் தோ
ன்றி—ஆன அறிவு ஆய்த் தோன்றானு. எ-து. பின்னர்ச்
சுட்டிறந்தறியுந் தன்னறிவின்க ணீங்காது நிலைபெறுவதாய்ச்
* “சோதிக்குட் சோதியாய்” விளங்கித் தோன்றன்கொ
ல்லோ. எ - று.

தற்பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை.

* சிவஞானசித்தி, எட்டாஞ்சுத்திரம். ௩௮. எங்குந்தா

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆளுமை நீங்காமை.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானே முதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான் முதலாகிய பூதங்களும் ஒடுக்கமுறை பற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றிமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசந்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனம் தோன்றுவதும் வேறென்றெனக் கோடும் ஞானசொருபமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன. எ-து. ஏகதேசவுணர்வாற் சுட்டியுணரப்படுவதாய் பிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே ஒரோவொன்றாகச் சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழிந்துக்கொண்டு சென்றவழி—இனிச் சட்ட உளது சத்தேகாண். எ-து முடிவின்சுட் செம்மையே கோசரமாவது யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேருகிய சத்தேயாம் அதனையறிவாயாக. அற்றேல் அச

த்தின் வேராய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரேயா
மென அமையுமெனின்—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை.
எ-து. இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச் சுட்டியறிந்து வந்த
நீ அசத்தின் வேராய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்லை.
அற்றேல் இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்றுபோலுமெ
னின்,—உண்மையைத் தைவம் புணர்ந்து. எ-து. அசத்தின்
வயப்பட்டு நின்று சுட்டியறிந்து வந்த நீ அதனையொழிந்து
அங்ஙனந் தோன்றிய சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புண
ர்ந்தால்—அதனால் பொய்விட்டுப் போம். எ-து. அப்புணர்ச்சி
யானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொதுவியல்பு நினைவிட்டு
நீங்கும். எ - று.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோரசுவீற்றி
டைச்சொல்; அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீராய்
மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்
வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மை
க்குத் தைவமாதல் புணரினென உருபுமயக்கமாகக் கொண்
டுரைப்பினுமமையும்.

பற்றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விடுமென்றது விட்டுப்
போமென்றார்.

கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா

யண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டனைந் த

ஆனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னெண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றுன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொ
ழியுமாயும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாயும்
புணர்ந்தவழி அதனாற் பெயர் விட்டுப் போமாயும் யாங்ஙன
மென்பாரை நோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை
வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். கண்டதை அன்று அன்று
எனக் கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு. எ-து. சுட்டியுணரப்பட்ட
பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொ
ன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென்றொழித்து—ஆன்மாவின்
அண்டனை ஆய்ந்து. எ-து. அவ்வாறு கண்டொழிந்த தன்ன
றிவின் கண்ணே சுட்டுணர்வின்றி நின்ற கடவுளை ஆராய்
ந்து—உணர். எ-து. சோகமெனப் பாவிப்பனாயின்—உத்தம
னில் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு. எ-து.
அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று முதல்வ
னால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு
நீங்குமாறு—ஒண் கருட சானத்தின் தீர்விடம்போல் தான்.
எ-து. ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் விளங்கித் தோன்றுங் கரு
டனால் அப்பாவகன் விடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு
போலாம். எ - று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.
சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடதியானமாவது யாதெனின் கூறுதும்; ஆதிபௌதி
கம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகை
ப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள்,
உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிககருடன், அதற்
கதிதெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதிதைவிக கருடன், அம்மந்திரம்

இடமாகநின்ற மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவ சத்தி ஆத்தியான்மிககருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டிக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக் கப்படு மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிககருடனை. அதனைப் பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சிவிசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நின்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ் விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மரமுதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வமந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திரசொரூபியாவனென்பதூஉம், சர்வஞ்ஞானேத்தரமுதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறுமுணர்க. அல்லதூஉம், பாவனை போலியாயவழி அது பயன்றருமாரியாண்டையதென்றொழிக.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மாவைச் சத்திபண்ணுதற்குப் பாசமொருவியவழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞான சொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனு

தலிற்று. இ - ள். பாசமொருவி ஆண்டுத் தண்ணிழலாய்ப்
பிரகாசித்த ஞானக்கண்ணாற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்
னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்க
வென மேற்கொண்டது. எ - று.

இறந்தது சழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.
அற்றுகலினன்றே * “பின்னுமோசைதரு மஞ்செழுத்தை
விதிப்படி யுச்சரிக்க” என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கா
த்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே
யாகலான் வேறு வகுத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்ப
டியென மாட்டெறிந்தொழிந்தார்.

இவ்வாறாசிரியர் மாட்டெறிந்ததூஉமுணராதார் சாதித்
துநிற்குமுறை வேறே ஒதுமுறைவேறேயெனச் சித்தாந்தவழ
க்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஒதுமுறைமை
யுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு
யாண்டையதென்றொழிக.

மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக் குமாறு மூவகைப்
படும். அவற்றுட் சுத்தமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்
தலே ஈண்டு உச்சரித்தவென்பார் சூத்திரத்துள் உச்சரிக்கவெ
ன்றது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியா
னிக்கவென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெ
ல்லாம், உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன்
கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சவீடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க.
ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். க.
பாசஞானத்தாலும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்றபுழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக்கொள்க.

எ-து. ஏது. எ-னின். அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதற்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் என்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனான் ஞானசொரூபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச்சிற்றுணர்வை நோக்கிநிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக்கொள்க. எ - று.

இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோடற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. எனக்கொள்கவென்று உடம்புப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்மலாபத்தின் பின்னாக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க.

“வானோக்கி வாழும்” “கோனோக்கி வாழும்” என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்ட வழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்சுக. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட்டது.

அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரணுடைமை கண்டாரனை யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற் குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி லண்டனாஞ் சேடனா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு. எ-து. உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்துநோக்கி—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து. எ-து. தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு முன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக் கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யமுறைப்படி இதயபங்கயத்தில் அவ்வஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில் அம்முதல்வனைக் கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அம்மனுவாலர்ச்சனை செய்து— அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம்செய்து. எ-து. அந்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத்தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சூழமுனைநாடி இடைநாடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களாலோ மித்து—கோதண்டம் சானிக்கில். எ-து. விந்துத்தானமாகிய

புருவநடுவீற் சிகர வகர யகரங்கண் மூன்றும் முறையே தற்
பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா
முறைமைநோக்கி அதனாற் சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்—
அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம். எ-து. அப்பாவனைக்
கண் விளங்கித்தோன்றுவன் அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட
சேடிய பாவகத்தால் அடிமையாவன். எ - று.

ஒமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக.
ஞானசொருபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதே
சப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அங்
ஙனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிற்றுத்தி
நிட்டைகூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக்
கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அந்நோக்கத்தைப் பற்றறக்
கெடுத்து ஞானசொருபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலை
யிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிற
ந்தசாதனமாயிற்றென்பது.

இந்துவிற்பாணுவி லிராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணா—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றேறன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
வாட்டானு மோதஞ் செழுத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண்
வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல்செல்லாதவாறும் அவ்
வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித் தோன்று
மாறுந் தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமா
றும் உவமையில்வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலி
ற்று. இ - ள். இராகுவை இந்துவில் பாணுவில் கண்டாங்கு.
எ-து. அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக்
காணப்படாத இராகுகேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்த

ர்மாட்டுக் கண்டாற்போல—சிந்தையில் காணில். எ-து. முப்
பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன்
என்னு முணர்விற்கு விடயமாகிய பசுபாசங்களோடொப்ப
வேறுணரப்படாத முதல்வனைத் தன்னிதயபங்கயத்தின் அஞ்
செழுத்தின் முறையின் வைத்துக் காணுமாயின்,—உந்தவே
காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம். எ-து. கோலை
நட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடையவே காட்டத்தினின்று
அங்கி தோன்றுமாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி
அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன்.—தான்கனல் சேர் இரும்பு
என்ன ஆள் ஆம். எ-து. அப்பொழுது தானும் எரிசேர்ந்த
இரும்புபோலத் தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வனு
க்கு அடிமையாம்—அஞ்செழுத்து ஓது. எ-து. ஆகலான் அத்
திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படியோ துவாயாக. எ - று.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறாயினார்.

கண் அறிவு.

தோன்றியாமெனவியையும்.

உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்
ரொக்கது.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

மண்முத னுளமலர் வித்தை கலாநுப

மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்

கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணா

நிலையதிலா மச்சிவன்ற ணேர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்திவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்
பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற்கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்

நனமென்பாரை நோக்கி அவ்வியபங்கத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். நண்ணில் .எ-து. அவ்வியபங்கயத்தினியல்பை அறியப்புகின்—மண் முதல் நாளம். எ-து. நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாம்:—வித்தை மலர். எ-து. வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்:—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாநம்பம். எ-து. அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட ஈசரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டுத்தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்.—சத்திகலை உருவாம். எ-து. சத்தித்தத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொருட்டுவடிவாம்.—நாதம் அதன் கண்ணாம். எ-து. சிவத்தத்துவம் அப்பொருட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாம்.—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம். எ-து. ஆகலான் அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாகவுடைய அச்சிவனது சத்திநிலைபெறும்—நேர். எ-து. அதனையறிந்து திருவஞ்செழுத்தால் அர்ச்சிப்பாயாக. எ - று.

இதனானே * “அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்.” புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்கும்மாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தையென்பது இரட்டுற மொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் † “மூட்டு மோகினி சுத்த

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சுருக்கம். எ0. வலங்கைமான்.

† சிவஞானசித்தி, சுயக்கம், ஒன்பதாஞ்சுத்திரம். கூ. நாட்டுமிதய.

வித்தை மலரெட்டாய்' என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய கலாநிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும் எண்விரஞ்ஞளவடிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தைதயின் வாமைமுதலியவெட்டும் எட்டிதழ் வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரத்தத்துவத்தில் அனந்தன்முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவத்தத்துவமொன்றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டி யுரைப்பாரும், கலாநுபமென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதஞ்ஞளமலரென்பதற்கு மண்ஞாகிய நிவிர்த்திகலாநுபம் நாளமும், மண்ணைமுதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாநுபம் மலருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாநுபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரத்தத்துவஞ் சதாசிவத்தத்துவமாகிய சாந்திகலாநுபங் கலைக்குள் ளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமாமெனவும், நாதமாஞ்சத்தியதன்கண்ணாமென்பதற்குச் சிவத்தத்துவஞ் சத்தித்தத்துவமாகிய சாந்தியதிகலாநுபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாரமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக் கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகிய கேசரங்களுக்குத் தொகைபற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில் என்புழி அன் சாரியை விகாரத்தாற் றெருக்கது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக்
கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றிய
தோர் திப்பிய கமலமெனக் கொள்க.

சிவன் றுளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய்
நிற்பன் என்பதாஉம் பெறப்படும்.

மூன்றாமதிகாரணமுடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

சாதனவியன் முற்றிற்று.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சுத்திரம்.

அவனே தானே யாகிய வந்நெறியே
 யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
 மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசகூடியம் பண்ணுமாறுணர்த்து
 தனதுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்ந்துதனது
 லிற்று. இ - ள். மேல் ஏழாஞ்சுத்திரமுதலிய மூன்றானும்
 முறையே சாதிக்கும் பொருளத்யல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும்
 பொருளத்யல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சு
 தனத்தானாய் பயனியல்பு வகுத்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொ
 ண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவ
 கைப்படும். அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்வினாகிய ஏகதேச
 நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்
 துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலேச்சுத்திரத்தினெடுத்
 துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிதிதியைச் செய்
 துகொள்ளுமாறு மேற்சந்தனை செய்தபொருளைத் தெரியுமா
 றுணர்த்துமுகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ்சுத்திரத்தின்
 கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஞானக்கண்ணாற்
காணப்பட்ட அம்முதல்வன் தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு
காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்
தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழி நின்ற அப்பேத்த
நிலைபோல் ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியி
னுந் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்று
மைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்பின், மலமாயை
யென்னும் இரண்டனோடு வலிய கன்மமலமும் இல்லையா
யொழியும். எ - று.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனாள் முன்னே
யது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும்
வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்
றேயென்றார்.

உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக்கோதி
யது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் கு
டாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளாயொற்றுமைப்ப
டுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகா
ட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்ப
துபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி
வெள்ளையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொ
ற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும்போல ஒன்றினொ
ன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுந்ரும்
போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படு
தலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனைமாந்

திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்த் தவிரும் பினீ
 ர்போல ஒன்றினொன்றிலயமாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்
 றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசத்தானொற்
 றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினொரிபோல விளங்கா
 மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின்
 விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டுநின்றலா னொற்றுமைப்படு
 தலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமா
 த்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நடடாரிருவர்போல
 நட்புமிகுதியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவு
 ம்போல ஒப்புமைமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ என்று
 அவ்வச்சமயவாதிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னொரன்ன
 ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் நீக்குதற்பொருட்டு, அவனே தானே
 யாகியவந்நெறியென உவமையெடுத்ததுக்காட்டி யொதுரை.
 ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியைபாவதென்னை யெனின்
 அது வருகின்றகுத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனே தானே யாகியவந்நெறி யேகனாகியெ
 ன்றது ஓரநிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயைதன்னொடு
 வல்வினையின்றையென்றது ஓரநிகரணம்; ஆக இரண்டநிகர
 ணத்தது இச்சுத்திரமென்றுணர்ச.

முதலநிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறை
 மையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொ
 ருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபெற்றிற்கமையுமெனச்
 சிவசமவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழங் கடாவை
 யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரை
 த்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று
அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி
மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அங்மனமொற்று
மைப்பட்டுநின்றனாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து கிற்கும்
மயக்கவுணர்விற கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவ
டியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதி
க்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மா
வாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகிநிற்கவேன
மேற்கொண்டது. எ - று.

அவ்வாறுநில்லாதவழி மலமறாது அஃதறாதவழிச் சீபாத
த்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்
றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞான
ஞேயங்கள்.

ஆறாவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்
பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனிசென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது மழைபெய்து குளநீறையும் என்ற
ற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்
சத் திரிபு.

நானவெனன் நெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
றானெனவொன் நின்றியே தானதுவாய்—நானென
வொன், நில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்ன
டிவைத், தில்லென்று தானு மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றணருமு
 ணர்வை மயக்கவுணர்வென்றதென்னை யென்பாரை நோக்கி
 எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நான் அவன்
 என்று எண்ணினர்க்கு நாடும் உளம் உண்டாதல் தான் என
 ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய். எ-து. யானென்றும் அவ
 னென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்
 கும் யானேயென நிற்பார்க்குப்போல அவ்வாறெண்ணுகின்ற
 உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், அவ்வழித்
 தானென்றொருமுதல் காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்
 வேயாய்—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவ
 ரைத் தன் அடி வைத்து இல் என்று தான் ஆம் இறை.எ-து.
 இனி யானென்றொருமுதல் காணப்படுமாதிலையென்றுணர்
 ந்து முழுவதுந் தானேயெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத்
 தனது திருவடிவியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச் செய்து அவ்வா
 றேயாவன் முதல்வன். எ - று.

ஆய் ஆம் எனவியையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தென
 ச்சம் “நள்ளார்க்கு நஞ்சொத்து நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமி
 வன்” என்றாற்போலத் தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாடுமுளமுண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில்வழித்
 தானுளனாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூ
 லவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்குமவொளியாகிய விளக்
 கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்க
 வல்லார்க்குப் பிறித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக்கா
 ணுங்காற் காணுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின்
 அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே, அன்றி விள
 க்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத்
 தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லை
 த்தானே; இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியுமெனப் பகு

த்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டித் தோன்
றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப்
படுவதல்லது தெளிவுபுலனாக் காட்சிப்படுமாறில்லை. அதுபோ
லத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்
துவிதமாய்க் கலந்து நிற்கு நிலையும் பிறித்தறிய வாராமையின்
ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை
சந்திரோக்கி மகரங் கெட்டுகின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * “கண்ணொளி விளக்கின்
சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன்றன்றே” எ-ம். † “காண்பானுங்
காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை—காண்பார்க ணன்மு
த்தி காணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந்
தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராதவர்.” எ-ம்.
கூறினார் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள்
யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெனின்—கண்ணொ
ளியோடு கூடியவழியும் இது விளக்கொளி இது ஞாயிற்றொளி
இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்
படும் விளக்கொளி முதலியவற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெ
னவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருபெற்றி
த்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரி
வுகாட்சியெனவும் கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்
வாறே பொருளினும் வைத்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி,
விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளி சத்தி மடங்கிப்போத
லின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்
றென்றோமோவெனின்; என்றும்: என்னை? கண்ணொளி சத்
திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப்புலனாகத் பிறிதொன்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. அ. கண்ணொளிவிளக்க
ளித்து. † வினாவென்பா. கக.

றுற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயி
 னுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்கு
 ணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னை யெனின்;—அறி
 யாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணை தாகிய சத்தகுணம்
 வியஞ்சகத்தானன்றித் துணைத்துணையானுந் தானென விளங்
 குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய் அவ்வோ
 சையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின்
 குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின் கண்ணை
 தாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்கா
 மைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின்
 குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும், அக்க
 ண் னெனையாவது தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொ
 ருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும் அது வியாபக
 மாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றென
 வும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, “கண்ணொளி விளக்கின்
 சோதி கலந்திடும்” என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிட
 யத்தின் வீழ்ந்த பலகண்ணொளிகட்குத் தம்முள் இயைபி
 ல்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்ட கண்ணொளிவிளக்கொளி
 கட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்
 துப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொ
 ழிக. என்னை? ஒரு விடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்
 முள் ஒன்றையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லை
 யாகலான் அவை தம்முட் கலத்தற்கு ஒரியையின்றென்பது
 ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விள
 க்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும்,
 இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின
 ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இத்திரியங்
 கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான்

அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந்
 துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய கண்ணொளி விளக்கொ
 ளிகட்குத் தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமா
 கலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்க
 ண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல்,
 ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றினையொன்று
 காணுமாறின்மைபோல உயிர்களுந் தம்முள் ஒன்றினையொன்
 றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்
 கள் தம்முள் ஒன்றொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது
 விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து
 தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்ற துணையேய
 ன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங்கால்
 அதுவதுவாய் நின்று காணும் பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்
 விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூ
 டாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்
 டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியையில்
 லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்து நின்று தம்மையும் பிற
 வுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது
 “நாடியரன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காண
 ரென்னு மெனவறி வார்.” எ-ம். * “தன்னாலே தனையறிந்
 தாற்—றன்னையுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே.”
 எ-ம். “அதி லறிவடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான் பயன்
 றேன்றும்” எ-ம். “என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்
 டே னின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டேனென்னே—நின்
 னைக் காணு மாந்தர் தம்மையுங்காணுத் தன்மை யோரே”

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. உஉ. தன்னறிவதனா.

எ-ம். பிராண்டும் இவ்வாரோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர்
திருவாக்குக்களானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

முதலதிகாரமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகாரம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அது
கொண்ட வினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்கா
ரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகா
மையின் அவை அவ்வழி யேகனாகி நின்றற்குத் தடையாதலைக்
கடக்குமாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீராயினார் மதம்ப
ற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்
கூற்றைச் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள்.
வெ-டை.

நின்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது
நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின், — அஃது ஆசிரிய
ர்தாமே முன்னர்த்தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விள
ங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யாளுகவே அஞ்
ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏகனாகிநின்றலேயமையும் இறை
பணி நின்றவெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதி
த்த னுதலிற்று. இ-ள். தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை
இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளி
ன்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமுங் கன்மமும் ஏகனாகி
நின்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவை தாக்கா

மைப்பொருட்சி செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவேன மேற்கொண்டது. எ - று. அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றாதல் மேற் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்றது பிரவேசியாவென்றார்.

நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மானுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நின்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இந்திரியம் நாம் அல்ல. எ-து. வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல—நம் வழியின் அல்ல. எ-து. அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தானன்றி நம்வயத்தானல்ல—வழி நாம் அல்ல. எ-து. வினைநிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதி களும் அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல—நாமும் அரன் உடைமை. எ-து. அவற்றே டியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்மு

எ-ம். பிராண்டும் இவ்வாரோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குக்களானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

முதலதிகாரமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகாரம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அது கொண்ட வினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழி யேகனாகி நின்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீராயினார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைச் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

நின்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின், — அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த்தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏகனாகிநின்றலேயமையும் இறைபணி நின்றவெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமுங் கன்மமும் ஏகனாகி

மைப்பொருட்சி செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறை பணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது. எ - று. அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றாதல் மேற் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்றது பிரவேசியாவென்றார்.

நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மானுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்றி மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நின்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். இந்திரியம் நாம் அல்ல. எ-து. வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல—நம் வழியின் அல்ல. எ-து. அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தானன்றி நம்வயத்தானல்ல—வழி நாம் அல்ல. எ-து. வினைநிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதி களும் அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல—நாமும் அரன் உடைமை. எ-து. அவற்றேடிடையந்துநின்றி வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்மு

தல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம்—ஆம்
என்னில். எ-து. என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ள
வாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று
செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,—இறை
பணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை. எ-து. இவ்
வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச்
செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை—முன் செய்வி
னையும் தருவான் முன். எ-து. அவ்வாகாமியவினையை அவி
ஞாபாவமாய் உடன்கொண்டு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந்
தன்னைக் கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் உடலூழாய்க்
கழியும். எ - று.

நம் வீழியினல்லவென்பது வழியென்பதனோடு கூட்டியு
ரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

மகனன்று குற்றியென்றாற்போல அன்மைச்சொற்றழு
வப்படும் பொருண்மேனின்றது. “அன்மைக் கிளவி வேறி
டத் தானும்” என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறத்தது
சழீஇயின.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த
வீத்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டு முற்செய்வினை
யென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடலூழாயென்பது
அவாய்நிலையான் வந்தது.

சார்ந்தாரைக் காத் த றலைவர் கடனாதல்

சார்ந்தாரைக் காத்துஞ்சலமில்லாய்ச்—சார்ந்தடியார்

தாந்தானாச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாயந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய
முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்
னையொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச் செய்
யுமுதல்வன் நடுவுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்
பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மை
கூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். சார்ந்தாரைக்
காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும். எ-து.
தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச் சார்ந்தாரை அவர்க்கு வருமே
தத்தை நீக்கிக் களைகனாய்நின்று காப்பது தலைமைக்குண
முடையராயினார்க்குக் கடமையாகலான் முதல்வன் ஏனை
யோரையொழித்துத் தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாது
காப்பானாகியும்—சலம் இலன் ஆய். எ-து. அதுபற்றிக் கோட்
டமுடையனல்லனாய்—சார்ந்து அடியார் தாம் தான் ஆச்
செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல். எ-து. தன்னைச்
சார்ந்து தன்னடித்தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவி
னைத்தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவி
னையை அவர்க்குக் கொடுப்பானாகலான்,—ஆய்ந்தார் முன்
செய்வினையும் ஆங்கு. எ-து. அவ்விருதிறத்தோர் மாட்டிம்
துணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவ்வாறே செய்
வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனாய் இருவேறுவகைப்படச்
செய்வன். எ - று.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செய்வினையுந் தரு
வான் முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தாட்டி-
இறைபணியார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைவனுக்கு
நடுவுநிலைமையன்றென்பாரை நோக்கி அதனை உடன்பட்டே
அமைதிசூறுவாராய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தறலைவர் கடனென

னப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவன்மையு
மன்றென வலியுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாந்தானுச்செய்து
பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலென வேறுவமையெடுத்
துக்காட்டினார். சார்ந்தடியார் தாந்தானுச்செய்து பிறர் தங்கள்
வினைதான் கொடுத்தலுண்டென்பதூஉம், அது கோட்டமி
ன்று நடுவு நிலைமையே யாமென்பதூஉம் ஏனைச் சமயத்தார்க்
கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டிக் கோட்டத்தின்மேனி
ன்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் அடியாரென்னும் வினை
க்குறிப்புமுற்றுப்பெயர் கொண்டது. சார்ந்தவென்னும் பெய
ரெச்சத்தகரந் திரிந்துமுடிந்ததெனினுமமையும்.

பின்வந்த தாமுந் தானும் அசை.

ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆனருபு விரித்தாரைக்க.

தானுச்செய்தென்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள்
குறித்துநின்றது.

பிராரத்தவினை அதிசூக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனி
யல்பறிதல் அரிதென்பார் ஆயந்தார் முன் செய்வினையு
மென்றார்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஆர் வினைத்தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்
காட்டினும்.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபான் [னை
முன்செய் வினைமையை மூண்டிடினும்—பின்செய்வி

மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொரு
யாயவத னாலுணரு மச்சு. [ளே

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்
தவினை தாக்குதலுண்டென்பதற்குத் “தினைத்துணை யேனும்
பொறேன் றுய ராக்கையின் றிண்வலையே.” என்றற்றொடக்
கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குகளே சான்றாகலின், அஃத
வர்க்குச் செய்வோர்செய்திப் பயனா யொழியுமென்றல் அமை
யாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமிய
மும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென்பாரை
நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அது
பற்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயனாயொழிதற்கு இழுக்கில்லை
யென வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். இங்குளி வாங்கும்
கலம்போல. எ-து. தன்பால் வைத்தெடுக்கப்பட்டொழிந்த
பெருங்காயத்தினின்றும் அதன்வாசத்தை வாங்கிக்கொள்
ளும் பாசனத்தின்கண் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க்
கந்திக்குமாறுபோல—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை
மூண்டிடினும். எ-து. இறை பணி நிற்குந் தத்துவஞானிக்
குப் பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி நாடுமுள முண்டாதலும்
உண்மையின் அதுபற்றிப் பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலா
கிய உடம்புமுதலிய மாயேயமும் மங்கிப்போய் வாசனைமாத்
திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயினும்—பின்செய் வினை
மாயையுடன் நில்லாது. எ-து. அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையா
னிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலைக்குவித்தாய் நிலைபெற்று
முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயேயத்தோடு கெட்
டொழியும்—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால்
மற்று அச்ச ஊரும். எ-து. இறை பணி நிற்கும் அவன் சத்தா
யுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் ஒரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப்

பிறழ்வரினும் பிறழ்வொட்டாது அவ்வச்சினையே நோக்கிநிற்
பளுகலான். எ - று.

ஒளி இருளைத் தூக்குமாறுபோல அவ்வணர்வு அவ்வா
காமியத்தைத் தூக்குமென்பதாம். * “தொல்லையில் வருதல்
போலத் தோன்றிநு வினையதுண்டே—லல்லொளி புரையு
ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே” எனப் புடைநூலாசிரி
யரோதியதூஉம் அது.

உளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. “மந்திர
விகியின் மரபுளி வழாஅ—வந்தணர் வேள்வி” என்றூற்
போல. முற்றுகரக்கேடு இலேசாற்கொள்க.

வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான்
வந்தது.

மூண்டிடினுமெனவே, மூளுதல் ஒருதலையன்றென்பது
பெற்றும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தானென்பது அதுவதித்தற்கண் வந்த இடைச்சொல்.

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ்
செய்தார்.

நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யரனடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர்திற நீங்கா ரதற்கு.

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. நகூ. எல்லையில்பிறவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முன் செய்வினை மாயை மூண்ட
வழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நிற்
றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமைமுகத்தான் அதனை
வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். நண் அனல் வேவாத நற்ற
வர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும். எ-து.
அவ்வித்தம்பனத்தால் நண்ணனல் வேவாமைக்கே துவாகிய
நற்றவமுடையார் அவ்வனலுட் கிடப்பினுந் தந்திறனினிங்
காதவாறுபோலவும் பண்ணுதலமரப் பரிமாலுர்தற்குரிய பாக
னூல் கற்றுவல்லார் அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்தி
றனினிங்காதவாறுபோலவும்—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர்.
எ-து. ஐம்புலன்களில் அகப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்
றெண்ணி முதல்வன்றிருவடியாகிய அச்சையுணரவல்லார்—
ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறன் நீங்கார். எ-து.
முன் செய்வினை மாயை மூட்சிபற்றி ஐவகைப்பட்ட விடயங்
களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறலிற்றீர்ந்து பந்
தத்தொடக்குறவாரல்லர். எ - று.

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

நண்ணனல் கீழ்நீர்போல முன்பின்னாகத் தொக்க ஆரூ
ம்வேற்றுமைத்தொகை. நள்ளனல் நண்ணனலென மரீஇயி
ற்று; * “நீணுலகெலாம்” என்றறற்போல. தம்மால் நண்ணப்
படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும்.

பண்ணுதல் கதிப்பித்தல்.

இன்னிரண்டும் உவமவுருபுகள்.

உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு

அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் கோயிற்குறுந்தொகை. ச.

சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
 னிதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்
 கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
 னருகணையார் சத்தணைவ ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்
 தெனப்படுமியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற்
 சென்றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணாது திறலுடையராதல்
 யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சார்ச்சிக்கட்படும் விசேடங்
 கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். சதசத்து ஆம்
 மெய்கண்டான் சத்து அருளில் காணில். எ-து. தன்னுற் சார
 ப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல்பற்றிச்
 சதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய
 முதல்வன்றிருவருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணாமல் அவ்வ
 ருளின்வழி நின்று காணாமையின்—பாசத்தில் இதமித்தல்
 இன்றி. எ-து. அவ்வழிப்பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்த
 லின்மையால்—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின்
 முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார்.
 எ-து. சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக்
 கெரியாநின்ற சுடரின்முன்னர் அந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர்
 தனது சத்தி யேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின்மாட்
 டெய்தி நிற்பரல்லர். எ - று.

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப்பன்மைமயக்கமின்மை
 யுணர்க.

அருளினைன்னும் இன்னருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது.

இதமித்தல் பெயரடியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்
 செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக்குறிப்புக் காரணப் பொருட்டாய்நின்றது.

இன்மைக்கே துக்கூறுவார் கதமிக்கெரிகதிரின் முன்னி ருள்போ லேலா வசத்தென்றார். கதமிக்கெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. “எல்லை யில்லவ நெரிது ள்ளி னாலென வெகுண்டான்” என்பதனானும் ஒப்புமையாத லுணர்க.

இதனாற் போந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்ல வாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அது பற்றி அவர் திறனீங்காரென மேலது வலியுறுத்தவாரா மென்க.

ஏகனாகிநின்றலான் மலமின்றாதலும் இறைபணிநின்றலான் மாயைவினைகளிலவாதலும் பெறப்பட்டமையின், மூலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேரோரதிகரண மாக வைத்தோதாராயினார்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

பத்தாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

பதினொராஞ்சுத்திரம்.

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பரமேசுரனது சீபாதங்களை யனை யுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து.க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்ந்துதனுதலி
 த்து. இ - ள். அங்ஙனம் ஏகனுகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவி
 ச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதேரீரியையு ஆண்டிப் பெற
 ப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லைபோலும் என்னும்
 வாதுகளை நோக்கி விடயித்தலில்வழி ஆண்டிப் புத்தர்கடறுமா
 வயவிஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்பட்டிக் குணஞ்சூ
 னீயமாகவே சூனியஞ்சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதே
 லாமையின் ஆண்டவை யியையுபற்றி விடயிக்குமாறுணர்ந்
 துமுகத்தானே பயனிரண்டனாள் முடிவா யெஞ்சிநின்ற சிவ
 ப்பேறு கூடுதலாய் விட்டையினியல்புணர்ந்துதல் இப்பதினொ
 ராஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே, சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

அன்றேல், ஏகனுகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்ய
 க்கடவதொன்றின்மையானும், இருணிக்கமும் ஒளிவிளக்க
 மும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவ
 த்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின்
 வேறேருத வேண்டாமையானும், முதலானுட் சுவாநுபூதியா
 கிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு
 ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையிண்டு வேறுவைத்
 தோதல் அமையாதுபோலுமெனின்;—அறியாது கடாயி
 னாய்: ஏகனுகியிறைபணி நிற்பது தூரியகிலைக்கண்ணதாகிய
 அருணிலையையாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய தூணையானே சுகப்
 ப்ரபைமாத்நிரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதா
 கிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காம
 யின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்
 யாமையாத்நிரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்
 கிச் செய்யக்கடவதூண் டென்பது தானே போதருதலானும்,
 இருணிக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின்

அநுள்விளக்கமாத்திரையேயன்றி ஆனந்தவீளக்கமும் உட
 னிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க்
 காட்டப்படுமாகலானும், முதலூலிற் பாசகூடியம் பண்ணுமா
 றுணர்த்தியவழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொ
 ண்டவாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன்
 சுவாநுபூதியுடையவனெனப் பதினொராஞ்சூத்திரஞ்செய்
 தற்குத் தோற்றுவாயாந்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்
 துவைத்துச் சுவாநுபூதிநிகழ்ச்சிக்கண் ஒதற்பாலனவெல்லாம்
 பதினொராஞ்சூத்திரத்துட் கூறுதலின் ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்
 தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூ
 த்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றூற்போலப் பத்தாஞ்சூ
 த்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொராஞ்சூ
 த்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண்
 மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமாறாவனென்பத
 னையும் அரன்கழல்செலுமெனப் பதினொராஞ்சூத்திரத்தானே
 ஒருங்குவைத்தோதினாராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்
 வாறின்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பால் நூல்செய்துரைப்
 பான் புகுந்த ஆசிரியர் வேறுபடச் செய்துரையாராகலானு
 மென்பது. இதனானே, முதலூலிற் சுவாநுபூதிமாறென
 வாளாகுறியதனைப் பதினொராஞ்சூத்திரத்துப் பத்திசெய்க
 வென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுக்கூட்டி வைத்துரைத்தலே
 அதன்கருத்தென்பதும், பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே,
 பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசகூடியம்பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும்,
 பதினொராஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சீபாதங்களையணையுமாறு
 ணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரைசெய்ததூஉமென்க. இஃதறி
 யாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. காட்டக் காணுந்
 தன்மையுடைய கண் உருவத்தைக் காணும்படி அதனோடொ

ருங்கியைந்து நின்று காட்டி அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற ஆன்மாப்போல அறிவிக்க அறியுமியல்பையுடைய அவ்வான்மா விடயத்தையறியும்படி முதல்வன் அதனோடியைந்து நின்று அறிவித்து அறிந்து வருதலான் அவ்வத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே அம்முதல்வன் நிருவடியாகிய சிவானந்தாநுபூதியைத் தலைப்பிடும்.எ-று.

காணுமென்னும் உவமையடை பொருளினும், கண்டென்னும் பொருள்வினை உவமையினும் சென்றியைந்தன. காணுமென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டுக.

“வியர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்” என்பதுபோலக் கண்டு காட்டலென்பது மாறிவைத்துரைக்கப்பட்டது.

இக்கருத்துநோக்கியன்றே, இதனைவிரித்துக் கூறுவான் புகுந்த வழிநூலாசிரியர் * “காட்டிக்கண் டிடுமா போலக் காட்டிக் கண்டிடுவன்” என்றதூஉமென்க.

அயராமைக்குச் செயப்படுபொருள் அதனையென்றெடுத்திக்கொள்க. அயராவன்பென்றது அயராமையானாகிய அன்பென “ஆறுசென்ற வியர்” போல நின்றது. அது † “இத்தையாயு மறிவுடையனையுசெய்ய” என வழிநூலாசிரியர் கூறியதனானுமுணர்க.

உள்ளத்தையென்பது உருபுமயக்கம்.

அறிவீச்சைசெயல்களினிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரணகாரியங்களாய் அவ்வொருபொருண்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினரன்கழல்செலுமேயென்றார்.

* சிவஞானசித்து, பதினொராஞ்சுத்திரம். க. காயமொழி. † “ ” “ ” க.

இஃதென் சொல்லியவாரே றுவெனின்;— உயிரை யின்றி யமையாதகண் உருவத்தைக் காணுங்கால் உயிரின துணர்வு கண் னொளியெனத் தானென வேற்றுமையின்றி உடனாய் விரவி நின்று கண்ணுக்குக் காட்டியவதனைக் கண்கண்டதெ ன்றுங் கண்ணையதிட்டித்து நின்ற உயிர் கண்டதென்றும் பகு த்தறிய வாராது இரண்டன் காட்சியும் ஒன்றையொன்று விடாது அத்துவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறுபோல, முதல்வ னையின்றியமையாத உயிர் ஒருவிடயத்தை யறியுங்காலும் முதல்வனது சிற்சத்தி ஆன்மசிற்சத்தியெனத் தானென வேறி ன்றி உடனாய் விரவி நிற்ப முதல்வனும் அவ்வாறு விரவி நின்று ஆன்மாவிற்கு அறிவித்ததொன்றனை அவ்வான்மா அறி ந்ததென்றும், அதனையதிட்டித்து நின்ற தானறிந்தானென் றும் பகுத்தறிய வாராது இருவகையறிவும் ஒன்றையொன்று விடாது அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழுமாறு செத்துவரும் இவ்வுபகாரம் பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஒருபெற்றித்தாய் உண்மையின் ஏகனாகியிறைபணிநிற்குமுயிர் முதல்வன் அங்ங னம் அத்துவிதமாய் உபகரித்துநிற்கு முரிமையை நோக்குமா யின் நோக்குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருட்கட் செல்லுமிச்சை அடங்காது மீதுருமாகலின் அவ்வழி அவ்விச் சையே தானாகவிளங்கித் தோன்றும் பேரானந்தத்தை அநுப விக்கப்படுமென அறிவிச்சைசெயல்கள் மூன்றுங்கண்டு விட யிக்குமாறுணர்த்தி அதீதநிலையியல்பு கூறியவாராமென்க. அத் துவிதமாவது பேதப்பொருளிரண்டுந் தம்முள் அபேதமாதற் குரிய சம்பந்தவிசேடம். இக்கருத்தேபற்றி * “அறிவொளி போற் பிறிவருமத்துவிதம்” என்றார் புடைநூலாசிரியரும். அங்கியும் ஒன்றிற் றங்கிநின்றல்லது தன் றொழிநடத்தாதாக லின், அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட்டித்து நின்று

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். எ. புறச்சமயத்தவர்.

எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன்றனையறிதல் முதல்வன் உடனின்றறிதலையின்றி அறிவித்தன் மாத்திரையான் அமையாதென்பது * “தொண்டனெனினையுமானினையே” “விரும்புமாவிரும்பே” “தொடருமாதொடரே” “நுகருமாதுகரே” என்றிவ்வாறு முத்திங்லைபற்றியோதிய திருவாக்குக்களானுமறிக. இவ்வியல்புநோக்கியன்றே “அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான் றுனே” என்றோதிய அம்மை † “அறிவாயறிகின்றானே” எனவுமோதியதூஉமென்க. முன்னறிதல் அறிவித்தற்பொருட்டெனவும் பின் அறிவாயறிதல் விடயத்தில் அழுந்துவித்தற்பொருட்டெனவுங் கொள்க. இதனையீண்டு வைத்தார் அத்துவிதநிலை இனிது விளங்குதற்கு.

இவ்வீறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காரணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகாரமுணர்த்தன் மாத்திரையே கருத்தென்றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமெனக் காணு முபகாரமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டிரைத்த ஆசிரியர்கருத்தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென்பது உணர்ந்துகோடற்பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையானும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ்சுத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை ஈண்டிக் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியுரையென்றொழிக. அற்றேல், முதலூலிற் பதினொராஞ்சுத்திரத்துட் காட்டுவெனன்பது மாத்திரையேயன்றிக் காண்பெனன்பது கூறிற்றில்லையாவெனின்;—அறியாது வினாயி

* திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோயில். கக. க0. கூ. எ.

† காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி. உ0.

னாய்: ஆண்டிக் காட்டுவானுமென்றவும்மை காண்பானுமா
மென எதிரது தழீஇநிற்றலின், கூறமை யாண்டையதென்
றெழிக. அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காணமாட்டாதார் பாடம்
வேறாக ஒதுப.

இதனுள், காணுங்கண்னுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காண
வுள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டலென்றது ஓரதிகரணம்; அத
னையயராவன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்;
ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டு
முபகாரமாத்திரையே யுள்ளதென்னும் வாதிகளை நோக்கி
அத்துவித நிலையுணர்த்துதற் கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத்
தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத
லிற்று. இ - ள். முதல்வனும் உயிர்களானுணரப்படும் விடய
த்தை உடனின்றிணருவன். எ - று.

உம்மை உயிர்களுணர்தலெயன்றியென இறந்ததுதழீஇ
யிற்று.

இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்றது அறிவித்தற்கேது
வாயறியுமென்றுரைப்பாருமுளர். அவ்வாறுரைப்பிற் சித்தசா
தனமாமாகலானும், ஈண்டைக்கியையின்மையானும் அதுபோ
லியென்றெழிக.

அவையே தானையெனவும் தாந்தமுணர்வின்றிய
ருளெனவும் மேற்பொதுவகையாற் கூறிப் போந்த அத்துவித
த்தை ஈண்டிக் காணுமுபகாரத்தின் வைத்துணர்த்தி இனிது
விளக்கியவாறு.

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் கண் காண்புழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படும் கண்போல் உயிர் சடமன்மையானும் உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் அமையாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோணச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடு கூட உருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றியவாறுபோல அறிவிக்கவறியும் இயல்பினவாய் உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவிநின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவிநின்றால் அறிவு விளங்கி அதனையறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தமையவாட்டா தனித்தொன்றனை விடயிக்கவாட்டாவாகலான் அறிவு விளங்குதன்மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப்பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலையான் வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

அவனையின்றியமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கி னாற்போல அவனையின்றி ஒன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரமும் இனிது விளங்குமென்பார் அவனையின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலானென்றார்.

அமைந்து விடயியாவென்றதைக் “கந்தித்துச் சமுலம்” என்றார்போலக்கொள்க.

உம்மை முற்றும்மை.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை.
 * “எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை யறி
 ந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றுணுஞ்—செவ்விதினி னுளம்பு
 குந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச்
 செறிந்து நிற்ப—னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித்
 தோற்றா விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய்
 நிற்கு—மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாத லானா மரனடியை யக
 ன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே” என வழிநூலாசிரியர் இதனை
 விரித்தோதியவாறுமுணர்க. எவ்விடத்துமென்றது பெத்தமு
 த்தியிரண்டினு மென்பதாம். இதனுள், ‘இறையடியை யின்றி
 யமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள்’ எனவும், ‘ஈசன்
 றுணெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்’ எனவுங் கூறியது விடய
 த்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும், ‘இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ
 தவனையின்றித் தோற்றா’ எனவும் ‘அவ்வுயிர்போகனின்றிடு
 வன்’ எனவுங் கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங்
 கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புன
 ருத்தியாய்முடியுமென்றெழுக. இனி விளக்கொளி கலத்தல்
 ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், “விளக்கொளிகலந்
 தவற்றை” எ-ம். * “விளக்கின்சோதி கலந்திடும்” எ-ம். புடை
 நூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றினுணர்க. அஃதங்ஙனமாக,
 பாமுத்தியில் உயிர்க்கு விடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழி
 நூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னையெ
 னின்;—அறியாதுகூறியுய்: † “சுத்தவநு போகத்தைத் துய்
 த்துலனு” எ-ம். † “ஒன்றிநின் றுணரு முண்மை.” எ-ம்.
 பிழுண்டும் இவ்வாறே யோதுப வாகலின், பாமுத்தியில்

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், பதினொராஞ்சுத்திரம். எ.
 † சிவப்பிரகாசம், உண்மை. அ. கண்ணொளி.
 ‡ உண்மைவிளக்கம். ருக. முத்திதனில்.
 ௦ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ஈ. ஒன்றிரண்டாகி.

உயிர் சிவானந்தாநுபூதியை விடயித்தலுண்டெனவும், அது முகல்வனை இன்றியாகாமையின் அவனும் ஆண்டவ்வுநுபூதியை உடனின்றறிவெனவமுணர்க.

ஐந்தையு மொக்க வுணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தும்போ னின்றிணரு மாகலா—னைந்தினையு
மொன்றொன்றாப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே யெவ்வு
மொன்றொன்றாப் பார்க்கு முணர்ந்து. [லகு

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுடனின்றிணருமாயின் அவற்றோடு அவனிடையறிதற்கட்படும் வேற்றுமை இல்லைபோலுமென்பாரை நோக்கி வேற்றுமையுங்காட்டி- அதனை வலியுறுத்துநுதலிற்று. இ - ள். உள் ளம். எ-து. ஆன்மாவாவது—அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான். எ-து. சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்னுமைந்தினும் ஐம்பொறிபோல் அதுவதுவாய்ச்செறிந்து நின்று உணர்தற்பாலதனை உணருந்தன்மைத்தாகலான்—ஐந்தையும் ஒக்க உணராத ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்று ஆப் பார்த்து உணர்வது. எ-து. அவ்வைம்புலன்களையும் ஒருங்கேயுணரமாட்டாது அவ்வைந்தினையும் ஒரோவொன்றாயறிந் ததுபவிப்பதாம்—ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்றாய் உணர்ந்து பார்க்கும். எ-து. அதுபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ப் பலதிறப்படுதலின்றி என்றுமொரு பெற்றித்தாகிய சிவம் எல்லாவுயிர்களுடைய எல்லாவிடயங்களையும் பொதுவகையான் ஒருங்கேயுணர்ந்து அவ்வுயிர்களுடனின்றி சிறப்பு வகையானுமறியும். எ - று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

சிவத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஒன்றென்பது குறிப்பேதுவாய்நின்ற பெயர்.

ஏகமாய் நின்றே யிணையடி-க ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினு—னேகமா
யுள்ளத்தின் கண்ணாளு னுள்குவா ருள்கிற்றை
யுள்ளத்தாற் காணாளு வுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆன்மா ஐம்பொறியை விடயிப்
புழிப்போல முதல்வனை விடயிப்புழியும் முதல்வன் அவ்வா
றுடனின்றி தன்னைத் தான் விடயிப்பனெனின் ஆன்மாச்சி
ரயமென்னுங் குற்றமாமாகலின் அது பெறப்படாமையான்
அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் யாண்டுஞ்செ
ல்லாதென்பாரை நோக்கி ஆண்டும் அவ்வாறுணர்தலுண்டெ
ன்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். ஒன்று
ஏகம் ஆய் நின்றே இணை அடிகள் உணரத் தான் போகம்
ஆய் விளைந்த பொற்பினுன். எ-து. முதல்வனைச் சார்ந்தவழி
அவ்வண்ணமேயாய் ஒருபெற்றிப்பட்ட ஆன்மா அவனோ
டொற்றுமைப்பட்டு நின்று அவனதடியிணைகளை யுணரவே
தான் அவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகி
ன்ற பொலிவினையுடையனாகலானும்,—உள்ளத்தின்கண் ஏக
ம் ஆய் ஆனான். எ-து. அங்ஙனமுணருங்கால் அவ்வான்மனா
னத்தினிடத்து ஏகமாய்விட்டு நீங்காதவனாகலானும்;—உள்கு
வார் உள்கிற்றை உள்ளத்தான் உற்றுக் காணாளு. எ-து. கரு
துவார் கருதிய பொருளாகிய தன்னை அவரறிவோடு கூடி
நின்றறியான்கொல்லோ. எ - று.

போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினுன், ஏகமாயுள்ள
த்தின் கண்ணாளுன் என்னும் பெயரடைகள் ஏதுப்பொருள
வாய் நின்றன; யாண்டுஞ்சேற லுணர்த்துதற்கு.

உள்குவாருள்கிற்றையென்றார் “வேண்டிவார் வேண்டி
யதேயீவான்” என்றாற்போல.

ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது. ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னாலும் உடனின்றுணரப்படுவன், உள்சுவாருள்கிய பொருளாகலின்.

மேலைவெண்பாவிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போலவென்று அனுமானவளவை காட்டுவார் உள்சுவாருள்கிற்றையுள்ளத்தானுற்றுக் காணாறோவென்றும், உள்சுவாருள்கிற்றாதல் ஈரிடத்துமொக்குமென்பார் ஏகமாய்நின்றே யிணையடிகளொன்றுணரப் போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினான் என விடயித்தந்திட்படுமியல்பும் ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணாறொனென அறிவு விளங்குதற்கட்படுமியல்பும் எடுத்தோதினார்.

பரபோகமாயென்றது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணங்குதற்பொருட்டு. சேற்றுநிலமிதித்துச் சென்றானுக்கு அந்நிலம்போலப் பரபோகவிளைவு செயற்கைப்பொருளாய் நின்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்து வந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் * “புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும் போகம்பின் னும்புதிதாய்—மணந்தாழ் புரிசூழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே.” எனவும் அப்பொருண்மேல் வைத்தோதிய திருவாக்கானுமறிக.

தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்.

கண் கண்ணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்றோ

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். கூ. உணர்ந்தார்க்.

ரன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணாடி-க்ஞள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

இதனுள் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென உணர்வேபற்றியோதினாரேனும் * “எத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி.” என்பவாகலின், அவற்றிற்கும் இஃ தொக்கும்: ஒக்கவே, பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஆன்மா விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனினு விடயிப்பனென்பதூஉம் பெத்தத்தின் அவனிவராய் நின்று விடயித்தலின் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின் முத்தியின் இவனவராய் நின்று விடயித்தலின் அவனொழிந்த விடயங்க ளெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயினவென்பதூஉம் இனிதுவிளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை ஈவாரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாத வழிக் குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம், † “யாதொரு தெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வ மாகி யங்கே—மாதொரு பாக ஞார்தாம் வருவர்” என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி “எத்தனுவினின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை—முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.” எ-ம். “பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாய்.” எ-ம். “உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றின்ப—மடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கி.” எ-ம். “காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்—பேணு மடியார்.” எ-ம். “எல்லாஞ் சிவமாயிருந்ததே.” எ-ம். இவ்வாரோதியதூஉமென்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

* சிவஞானசித்தி, முதற்கூத்திரம். சுஉ. சத்திதன்வடி.

† சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். உரு.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏகனாகி நின்றார்க்கு அவ்வியை புபற்றி அறிவிச்சைசெயல்கண்முன்றும் ஆண்டு விடயிக்கு மாறு யாங்கனமென்பாரை நோக்கி நிட்டையினியல்புணர்த்து தற்கெடுத்துக்கொண்ட இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். சூத்திரத்துரைத்தவாறுபற்றி யுரைத்துக்கொள்க.

“இத்தையாயு மறிவுடையனாயன்புசெய்ய” என வழிநூலாசிரியருமீமாதுதலின் ஈண்டுமறவாது பத்தியினாலேத்தவெனச் சூத்திரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. எத்தவென்றது உபசாரவழக்கு.

அன்பு பத்தி காதலென்றற்போல்வன இச்சை மீதூர்தற் பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுணராதார் பத்தியாவது சீவன்முத்திநிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதனம் போலுமெனமயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்றாயிற் “செம்மலர் நோன்றாள்” என்னுஞ் சூத்திரத்து ஒருங்குவைத்தோதவமையும் சூத்திரம் வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வரை போலியென்றொழிக.

அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வார் செய்திப்பயன் விளைத்து நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். பத்தியினான் மறவாதேத்தினும் அவனது சீபாதத்தை யணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியா

தென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செய்வனவற்றையறிந்து அவ்வச்செய்திக்குத் தக்க பயனை மிகச் செய்யலாயின் அவ்வப்பொழுதே விளைவித்தும் அல்லுழிக் காலாந்தரத்தின் விளைவித்தும் உடனாய் நிற்பனாகலான் இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்தவே அம்முதல்வனது சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது. எ - று.

அருக்கனோர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீச—னருட்கண்ணாற்
பாசத்தை நீக்கும் பகலலர்த்துந் தாமரைபோ
னேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீ
ங்கிய பின்னன்றி உடம்புடையவழியுங் கூடுமாயின் அது
ஞாயிற்றிறொளிபோல மருங்குள்ளார்க்குப் புலனாதல்வேண்டு
மென்பாரை நோக்கி அது கூடாமையுங் கூடுமாறும் உவமை
முகத்தானுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள்.
அருக்கன் நோர் நிற்பினும் காணார்க்கு அல் இருளே. எ-து. ஞா
யிறு எல்லார்க்கும் ஒப்ப நிற்பினும் அது காட்சியுடையார்கண்
ணுக்கன்றி அஃதில்லாதார்கண்ணுக்கு இரவின் கண்ணதா
கிய இருளேயாம் அதுபோல—ஈசன் பாசத்தார்க்கு இருட்க
ண்ணே. எ-து. முதல்வன் எங்கணும் ஒப்ப நிற்பினும் மலநீ
ங்கிய முத்தார்க்கன்றி அஃதுடையார்க்கு அவன் அம்மலத்தின்
கண்ணே யாவன். சீவன்முத்தரும் ஏனையோர்போல் உடலு
டைமையிற் பாசத்தாராகலின் வேற்றுமையின்றி லெனின்,--
பகல் அலர்த்துந் தாமரைபோல். எ-து. ஏனைத் தாமரைக
ளோடொப்ப ஒருங்கு நிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரை
யைக் கூம்புதலை நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல—நேசத்தில்

தன் உணர்ந்தார் நேர் அருட்சண்ணால் பாசத்தை நீக்கும்.
எ-து. எனையோர்போல் உடம்போடு சிற்பினும் பருவமுடை
யாராய்ப் பத்தியினுற்றன்னை மறவாதுணர்வார்க்கு முதல்வன்
தனது திருவருட்பார்வையாற் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்
த்தும் ஆலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தாரல்லர். எ-று.

ஆலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தாரல்லமென்
பது குறிப்பெச்சம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

திணிந்தவிருளை யென்பார் அல்லிருளென்றார்.

மலத்திற்குக் கண்ணாவது அறியாமை.

காணுகும் பகலும் ஆகுபெயர்.

அருக்கன் எடுத்துக்காட்டிவமை.

தன்னை யென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருகேரென்பது உரு
புமயக்கமாய் நான்காவதுணர்த்திற்று.

நீக்குதலும் அலர்த்துதலும் எனையிடத்துஞ் சென்றியை
தலின், ஈரிடத்துஞ் செயப்படுபொரு ளென்பன வருவீக்கப்ப
ட்டன.

மன்னு மிருளை மதிதூங்க வாறன்பின்

மன்னு மரணே மலந்தாரந்து — தன்னின்

வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்கல்

சலிப்பில் விகாரியலன் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நேசத்திற் றன்னுண ருஞ் ளவன்
முத்தர்க்குப் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்துதல் பாழத்தியி
னன்றி இல்லையென முரணிக்கூறும் வாழிகளைநோக்கிப் பாச

த்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்
 த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அன்பின் மன்
 னும் அரணே மன்னும் இருளை மதி துரந்தவாறு மலம் துர
 ந்து. எ-து. உயிரைத் தானாக்கிக்கோடற்கணுளதாகிய இச்
 சைமிகுதியான் அவ்வயிரோடும் அநாதியே நிலைபெறுமுதல்
 வன் கண்ணின் கணிலைபெறும் இருளைப் பிறைமதி நாடோ
 றுஞ் சிறிது சிறிதாக நீக்கியோட்டுமாறுபோல் அவ்வயிரின்
 கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வப்பருவந்தோறுஞ் சிறிது
 சிறிதாகச் சோபானமுறையி னீக்கிப் பற்றறத் துரந்து—காந்
 தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசம் செய்வான் செய்தல்
 சலிப்பு இல். எ-து. காந்தக்கல் இரும்பைத் தன்கணீர்த்துத்
 தன்வசமாகச்செய்தல்போல மலம் அங்ஙனந் துரக்கப்படுந்
 தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத் தன்
 கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச்செய்து வருகின்ற செய்கை
 யின் அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ் சலிப்பில்லை—விகாரி அலன்
 தான். எ-து. அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல் பற்றி
 விகாரியாவானுமல்லன். காந்தம்போலத் தனது சந்திதிமாந்
 திரையிற்செய்யும் அம்முதல்வன். எ - று.

மதியென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்பக்கத்
 திற்றிங்களின்மேற்றாயிற்று. “அந்த வருளுனக்கிங் காதார
 மாயல்லி—னிந்து வெனவெறித் தீட்டு” என்றதும் அது.

மலந் துரத்தல் உயிரின் செயலானுவதன்றென்பதுபட
 நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

வான் பான் பாக்குக்கள் தொழிற்பெயர் விசுதியுமாமெ
 ன்பது “கரப்பாக்கறிந்து” என்பதனானுணர்ச.

உவமபுருபு விரித்துரைக்க.

சலித்தல் வேசறுதல்.

செய்தற்கண்ணென ஏழனுருபு விரித்துரைக்க.

மதிதூரந்தவாறு மலந்தூரந்தென்றவிதானே மலநீக்கு வது பின்னென்பார்மதம் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க.

சோபானமுறையி னீக்குதலானன்றே, சத்திநிபாதஞ் சிவபுண்ணியமுதலாயின நால்வேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று நநான்காய்ப் பதினாறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று பலவேறுவகைபட்டு விரிந்ததூஉமென்க.

நசித்தொன்றி னுள்ள நசித்தலா லொன்றா
நசித்திலதே லொன்றாவ தில்லை—நசித்துமல
மப்பணைந்த வுப்பி னுளமணைந்து சேடமாங்
கப்பின்றா மீசன் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிருக்குக் குணம்போல அநா
நியாயுள்ள சகசமலம் அவ்வயிரின் வேறாய்த் தூரக்கற்பாலத
ன்றாகலின் மலந் தூரந்தென்றது அமையாதென்னும் பாடா
ணவாதசைவரை நோக்கி அருத்தாபத்தியளவையான் அதனை
வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நசித்து ஒன்றின் உள்ளம்
நசித்தலால் ஒன்றா நசித்திலதேல் ஒன்று ஆவது இல்லை.
எ-து. அரன்கழல் செல்லுங்கால் அதனை ஆன்மாக் கெட்
டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக் கடாயினார்க்குக்
கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப்போகலான் ஒன்
றமாட்டாது கெடாதொன்றுமெனிற் கெடாதவழி இருபொ
ருளாய் நின்றலின் ஒன்றாமாறில்லை ஆகலான் அருத்தாபத்திய
ளவையானே—அப்பு அணைந்த உப்பின் மலம் நசித்து உளம்
நசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம். எ-து. உப்புத்தனது
கண்டிப்பு நீங்கி நீரின் ஒன்றாமாறுபோலத் தனது சகசமலங்
கெட்டொழிய ஆன்மா அரன்கழலையொன்றி அவ்வரன்கழற்

குச் சேடமாம்—கப்பு இன்று ஆம். எ-து. அங்ஙனஞ் சேட
மாகிய ஆன்மாவுக்கு மீளக் கவர்ச்சியில்லை. எ - று.

ஒன்றாதென்னுந் துவ்விசுதி விகாரத்தாற் ரெக்கது.

பின் வந்த நசித்தென்பது செயவெனெச்சத் திரிவு.

யாதொன்று யாதொன்றன்பொருட்டேயாய்த் தனக்கெ
னச் சுதந்திரமின்றிநிற்கும் அஃததற்குச் சேடமென்பதற்க.
“அவையுடைமை யாளாநா மங்கு” எனவோதுதலின், ஏனைப்
பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாமா
யினும் இதுபோலச் சிறப்புவகையாற் சேடமாதலின்மையின்
இதனை வேறெடுத்தோதிரார்.

முத்திலை கூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கடி கப்பினு
மென அவினாவிருத்தியுங் கூறினார்.

பொன்வாண்முன் கொண்முவிற் புக்கொடுங்கிப்போ
யகலத், தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோன்—மு
ன்வான், மலத்தின் மறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்
ணு, மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நான்காஞ்சுத்திரமுதல் இதுவ
ரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத்
தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக் கேடின்றியே
நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை
வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பொன் வான் முன் கொண்
முவில் புக்கு. எ-து. ஞாயிறு காலேப்போதின் முகிற்படலத்
துண் மறைந்து—ஒடுங்கி. எ-து. அம்முகிற்படலம் ஒருபுடை
நீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய் ஒடுங்கித்தோன்றி—
போய் அகல எங்கும் தன் வாளே ஆம் தன்மைபோல். எ-து.
அம்முகிற்படலம் பெருங்காற்றானடியுண்டு முழுவதும் விட்
டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும்

பெற்றிபோல—உள்ளம் முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து.
 எ-து. ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துண் மறைப்பு
 ண்டு கேவலப்பட்டு—மற்று உலகை உண்ணும். எ-து. பின்பு
 கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய் அறிவு விளங்கி ஐம்புலன்
 களை விடயிக்கும்—மலத்து இரித்து வரத்துச் செல்லும். எ-து.
 பின்பு அம்மலத்தை முதல்வனருளாற் பற்றறக் களைந்து வியா
 பகமாய் அறிவு விளங்கி அவனது சீபாதத்தையணந்து சுத்த
 ப்படும். எ - று.

தன்மையென்றார் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்
 மையின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

பின் வீந்த வாள் ஆகுபெயர்.

வினைமாற்றின்கண் வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல் மல
 த்திரித்தென்பதனோடியைந்தது. சாரியையுள்வழித் தன்னு
 ருபு நிலையாதல் இலேசாற் கொள்க.

உவமைவினைகள் பொருளிணுஞ் சென்றியைந்தன.

அறிவு மறைந்தும் ஒடுங்கியும் மறைப்பு நீங்கியே எங்கு
 மாய் நிகழ்தன்மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமையென்பார்,
 உலகையுண்ணும் வரத்துச் செல்லுமென வேற்றுமையும்
 உடன் கூறினார்.

மலநசித்தலாவது தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கிக் கீழ்
 ப்படுதன்மாத்திரையே பிறிதன்றென்பதூஉம் உவமையாற்
 பெறுதும்.

இரண்டாமதிகாரணமுடிந்தது.

பதினொராஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரம்.

செம்மலர் நோன்றூள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். அசிர்திதனாய் நின்ற பதியைச் சித்
திதனாகக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ - ள். அயராவன்பினரன்கழல்சென்ற முத்தர்க்குச்
சீவன் முத்திரிலைக்கண் அவ்வறிவிச்சை செயல்களை ஒரோவ
ழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அவை செல்லுமிடம் இவையெ
ன்பதுணர்த்துமுகத்தான் வாக்குமனாதீதமாய்ப் பத்தியினுன்
மறவாதேத்த நின்றமுதல்வனை வாக்குமனக் கோசரமாம்படி
தெளியக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதல் இப்பன்னிரண்
டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. அயராவன்பினர
ன்கழலணைந்த சீவன்முத்தனுவான் செங்கமலமலர்போல
விரிந்து விளங்கிய முதல்வனது நோன்றூளை அணையவொட்
டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் அவ்வியல்பினையுடைய மும்
மலவழுக்கைக ஞானநீராற் கழுவி அங்கனம் அயராவன்பு செ
ய்யுமெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலந்து கூடி மலமயக்கநீங்குத
லான் அன்புமிக்குடைய அவரதுதிருவேடத்தையுஞ் சிவாலய
த்தையும் முதல்வனெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழும். எ-று.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவன்முத்தனென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற் பெறுதும்.

நொன்றாள் வினைத்தொகை. நொன்றல் பொறுத்தல். “எடுத்திச் சுமப்பாணை” என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

சுழீஇயென்றது குறிப்புருவகம்.

மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்குழீஇ யன்ப ரோடு மரீஇயினாரென்னும் பொருடந்து சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

நேயமலிதல் கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும்.

தான் அசை.

அம்மலங்குழீஇயென்றதனால் அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்புரோடு மரீஇயென்றதனால் இச்சை வியாபரிக்குமிடமும், தொழுமென்றதனாற் செயல் வியாபரிக்குமிடமும், பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் ஏனைவிடயங்களிற் செல்லாவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்முன்றும் பிரிப்பின்றி ஒரிடத்தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின், விடயவேற்றுமையின்மையு முணர்க.

தொழுகவென்னாது தொழுமென்றமையின், இஃதனைந் தோரது தன்மையென்பது பெற்றும். அற்றுகலினன்றே இதனைச் சாதனவேரத்தின் வையாது ஈண்டு வைத்தாரென்பது. இனித் தொழுமென்றதனை இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு விசுதிப்பொருள்பட நின்ற முன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக் கொள்க. என்னை? செல்வப்பெருக்கமுடையார்க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்புநோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந்தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாதலுமுடைமையின், கண்ணழித்துரைபற்றி விதியா

கவைத்துரைத்தலும் அதுபற்றி இதனுள், செம்மலர் நோன்
 றுள் சேரலொட்டா வம்மலங்கழீஇயென்றது ஓரதிகரணம்;
 அன்பொடு மரீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; மாலறநேய மலிந்
 தவர்வேடமு மாலயந்தானு மரனெனத்தொழுமேயென்றது
 ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்
 றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஆணவமாயைகான்மியமென்னு மலங்களைக் களை
 கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சீவன்முத்தர்க்கு ஒருதலையான்
 முன்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்
 றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள்.
 வெ-டை.

கன்மமலமே தன் மூலத்தை நோக்கிக் கான்மியமென
 வும்படும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமிய
 மெனத் தலைக்குறையென்றுரைப்பாருமுள்.

அவைதாம் ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தையு
 ணர்த்துமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். “மலமாயை தன்னொடு வல்வினை
 யின்றே” எனப் பாசனீக்கம் மேலே பெறப்பட்டமையின்,
 மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடியபின் அவை களையக்கிடத்தல்
 யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் உடம்பொடுபு
 ணர்த்தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்த்தி மேற்கோளைச்
 சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அம்மலங்கண்மூன்றும் மெய்யு
 ணர்ந்து நிட்டைகூடினார் மாட்டும் யாதானுமோராற்றினுழை
 ந்து தம்மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாகிய

பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்தவனவாம் ஆகலான்,
அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயை காண்மியமெ
ன்னு மலங்களைக் களைகவென மேற்கொண்டது. எ - று.

உணர் த்துதல் உணர்விற்கே துவாதல்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது விபரீதவுணர்வை.

புண்ணிய பாவம் பொருந்தாமிக் காண்மியமு
மண்முதன் மாயைகாண் மாயையுங்—கண்ணிய
வஞ்ஞானங் காட்டுமில் வாணவமு மிம்மூன்று
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை அஞ்ஞானத்திற்கே து
வாய் வந்தீ துழையுமாரும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரி
த்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். புண்
ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்காண்மியமும். எ-து. புண்ணிய
பாவப்பயனாயும் புண்ணியபாவகாரணமாயும் பொருந்துகின்ற
இக்கன்மமலமும்—மண் முதல் மாயை காண் மாயையும்.
எ-து. நிலமுதல் மோகினியீருகக் காணப்படுகின்ற இம்மா
யாமலமும்—கண்ணிய அஞ்ஞானங் காட்டும் இவ்வாணவ
மும். எ-து. சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வைப் பயக்கும்
இவ்வாணவமலமும்—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகா
விடு. எ-து. இம்மலங்கண் மூன்றும் மெய்யுணர்வுடைய உன
க்காகாமையான் அவற்றை விடுத்தொழிவாயாக. எ - று.

எல்லாமலங்களும் பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து
நிட்டைகூடினார்க்கு உடம்பு நிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ்
வுடம்பைப் பற்றி நின்றலான் அஃது அவர்க்கு ஓரோவழி
வாசனைவயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து

தாக்கும்; அவ்வழிப், * “பிற்செயாதநுபவிப்பதின்று” ஆக
லின் அது சார்வாக விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளவாம்; அவை
உளவாகவே, பரமே பார்த்திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய ஏகதே
சப்பொருள் காட்சிப்பெறும்; படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவ
தாகிய விபரீதவுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படு
த்துப் பிறவிக்கு வித்தாம்: இவ்வாறும்மூன்றும் அறிவற்றம்
பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக்
கூறுவார் சன்மமாயை யாணவமென்றிம்முறையின் வைத்து
அவ்வக்காரிய நிகழ்ச்சிகளை யெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினார்.
இகரச்சுட்டு இடையினும் வந்தியையும்.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம்.

முன் வந்த மாயை முப்பத்தொராமெண்ணு முறைமைக்
கணின்ற தத்துவத்தையுணர்த்தி விடாதவாகுபெய்தாய்த் தன்
னை யீராகவுடைய ஏனைத் தத்துவங்களை யுந் தழீஇயிற்று.

காண்மாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத்
தொகை.

இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வையிழப்பித்தலின் மெய்
ஞ்ஞானிக்காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய இவற்
றைத் தோன்றும்பொழுதே துடையாக்கால் “களைகுநர் கை
கொல்லங் காழ்த்த விடத்து” என்னு முறைமைத்தாய் முடியு
மென்பதுபற்றி விடுவென ஈண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது.
விடுதலாவது, அவை அம்முறையானிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞா
னம் ஏகதேசக்காட்சியானாயதெனவும், அக்காட்சி விருப்பு
வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானாயதெனவும், அத்தோற்றமும்
பிராரத்த வினை நுகர்ச்சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதென

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சுத்திரம். கக. முற்செ
யல்விதியை.

வும், அறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதாகிய தற்போதம் முனையாத வாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச் சுவாநுபவம் சுவாநுபூதியாம்படி ஞானநிலையில் உறைத்துநின்றல்.

மாயைகன்மங்கள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச் சார்வானாய செயற்கையென்பதுணர்த்துதற்கு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட் கூறிப் போந்தவதனை ஈண்டாணவமாத் திரைக்கே சிறந்தெடுத்தோதினார்.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சிவபத்தர்களோடிணங்குகவென்றது.

எ-தூ மே-ள். எ-னின். அம்மலங் கழீஇயினார்க்கு அதனை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவது இதுவெனச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினான் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தையணைந்த சீவன்முத்தர்மேற்று.

இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்குகவெனவே, எதிர்மறைமுகத்தான் ஏனையரோடிணங்கற்க வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உறவும் பகையுமொழித்த மெய்ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர்மாட்டு நட்பின்மையு முடையராதல் சால்பன்றென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். வெ-டை.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாறு “தெய்வ
மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி—முனிவி லாததோர் பொரு
ளது கருதலு—மாறு கோடி மாயா சத்திகள்—வேறு வேறு
தம் மாயைக டொடங்கின—வாத்தமாளு ரயலவர் கூடி—
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்—சுற்ற மென்னுந் தொல்
பசுக் குழாங்கள்—பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்—
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்—சரதமாகவே சாத்திரங்
காட்டினர்—சமயவாதிக டத்த மதங்களே—யமைவ தாக வர
ற்றிமலைந்தனர்” என்றற் றெடக்கத்துத் திருவாக்குக்களா
னறிக. மும்மலங்கள் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துதல் இலக்கு
வாய்த்துழி ஏதுவாதன்மாத்திரையே சிவபத்தரல்லாதார் அவ்
வாறின்றி இலக்கு வாயாதவழியும் வாய்க்குமாறுசெய்துகொ
ண்டு பலவகையுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுண
ர்வைச் செலுத்தியே விடுவராகலான் அம்மலைங்களினுங்
கொடியராகிய இவரை அவற்றினுமஞ்சிவிட்டொழிதலே
அறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்
பத்த ரினத்தாய்ப் பரணுணர்வி னுலுணரு
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவ
ரோடு இணங்காமையாதிரையேயமையும் சிவபத்தர்களோ
டிணங்குதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்
துதனுதலிற்று. இ - ள். தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ்
்க்கும் சிறப்பு இலார் தம் திறத்துச் சேர்வை அற. எ-து. முத
வ்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து நிற்கும் அத்துவிதநி
லையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமது ஞானக்கண்ணியிழ

ப்பித்துத் தீய நெறிக்கட் கொண்டு சென்று மலங்களானுய
 பிறவிக்குழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்தவாராகிய அன்பில்
 லார் கூற்றிலே தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சேர்ச்சி
 யறும்படி—பத்தர் இனத்துப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வி
 னால் உணரும் மெய்த்தவரை. எ-து. அம்மறவியை மாற்றி
 ஞானக் கண்ணை யுதவிப் பிறவிக்குழியினின்றுமெடுத்து நன்
 நெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபத்தரது கூற்றிலே
 பேரன்புடையராய் அவ்வன்பு சார்பாக விளங்குஞ் சிவஞா
 னக்கண்ணால் அந்நிலை கடைப்பிடித்துணரப் பெற்ற மெய்த்த
 வராயினுரை—வினை மேவா. எ-து. எல்லாவந்தங்கட்கும்
 மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லார்தந்திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்
 பிக்கும் பிராரத்தவ்வினைகள் வாடியா. எ - று.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லா
 ரென மேற்சொல்லியபொருளையே அதுவதித்து விரித்தோதி
 னார்; அதனெதிர்மறை முகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்த
 கைமையுணர்ந்துகோடற்பயனேனாகி.

மலம் ஆகுபெயர்.

வீழ்க்குமென்றது உருவகங்குறித்து நின்றலின், அவ்வா
 றுரைக்கப் பட்டது.

எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்
 பென்றார். பித்துப்போறலின், அன்பு பித்தெனப்பட்டது.

வினைத் தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலநடையா
 ய்ப் போதலின், பரனுணர்வினாலுணருந் தவமொன்றே மெய்
 த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவுற்றினைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட்டன்
 புடையராய் மனஞ் சொற்செய்கைகளான் அவர்வழி நிற்பா
 ர்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு

நிகழும்: அது நிகழவே பெளதிக வுடம்பைப்பற்றி வரும் பிராரத்த வினைகள் அவர்க்கு நுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையின் வாதிக்கமாட்டா: மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோடாக நிகழுஞ் சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை பற்றறக் கெடுமென்பார் சேர்வையறப் பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரணுணர்வினா லுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினையென்றார். எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோடி ணங்கினாலன்றி வினை பற்றுக்கோடாகத் தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சிறப்பில்லாரதிணக்கம் அருமையின், அவ்விணக்கம் ஒருதலையான் வேண்டிமென வலியுறுத்தவாராயிற்று.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அன்பொடு மரீஇயினுர்க்கு அம்மருவதலை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல்.

காமக்கிழத்தியர் வடிவிற காணப்படும் ஆடை சாந்தணி கலன்முதலாயின காமுகரை வசீகரித்து இன்பஞ்செய்யுமாறு போல மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ்செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையுமென்றுபசரித்தார். அது * "சேலங் கயலுந் திளைக்குங்

* திருப்பல்லாண்டு.

கண்ணாரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப” என்னுந் திருவாக்கானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு “தூய வெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு—நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு ரைந்துருகிப்—பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொன்—மேயசெவ்வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதி யுள்ளே.” “சிந்தை யிடை யற வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்—கந்தை மிசையாங் கருத்துங் கையுழ வாரப் படையும்—வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற்பொலி திருநீறு—மந்தமி லாத்திரு வேடத்தரசு மெதிர்வந் தணைய” “கண்ட கவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவு மெய்க் காதற்—ரொண்டர் திருவேட நேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே” என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானுமறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காண்டலே பொருத்தமுடைமையானும் நின்றிருத்தாண்டகமுதலியவற்றுள் அவ்வாரோ துதலானும் திருவுருத்திரத்துட் பகுப்பின்றி உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றையுந் தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டிவற்றை மாத்திரையே விதந்துகொண்டோதிய தென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கொளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரையே தயிரினெய்ப்போல வளங்கி நிலைபெற்று அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்ப்போல வெளிப்படாது நின்றலான் இனிப் பத்

தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டது. எ - று.

மற்று உரையசை.

எப்பொருட்கண் ணுமிறைவன் கலந்துளனென்பது தெளிந்துகோடற்பொருட்டுத் திருவுருத்திரத்தின் அவ்வாரோதப்பட்டதெனக் கொள்க.

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்தன்னுணரத்தன்னுளிருத்தலாற்—தன்னுணரு [துத் நேசத்தர் தம்பா னிகமூந் ததிரெய்போற் பாசத்தார்க் கின்றும் பதி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். திருவேடத்தின் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பதி. எ-து. அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருளே—தன் உணர வேண்டி. எ-து. உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு—தனது உருவைத் தான் கொடுத்து. எ-து. திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தனது திருவடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்தலானும்—தன் உணர. எ-து. அவ்வன்பர் தன்னைச் சிவோகம்பாவனையால் அறியச் செய்தலானும்—தன்னுள் இருத்தலால். எ-து. அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கணின் றுணருமவரைத் தனது வியாபகத்துள்ளாக இருத்துதலானும்—தன் உணரும் நேசத்தர் தம்பால் ததி ரெய்போல் நிகழும். எ-து. குறியுமிறந்துநின்று தன்னை யுள்ளவாறுணருமவர்மாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய ரெய்போல விளங்கித் தோன்றும்—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம். எ-து. அவ்வியல்பில்லாத பாசக்கட்டுடையார் மாட்டுப் பாலின்கண்ணதாகிய ரெய்போல விளங்காது நிற்கும். எ - று.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

இருத்தல் அல்லீற்றுப் பிறவினைத்தொழிற்பெயர்.

கொடுத்திச் செய்திருத்தலானிகழுமென வியையும்.

தன்னுணருநேசத்தரெனப் பெயரடையானும் ஒரேதுக் கூறப்பட்டது. தன்னையென்னுமிரண்டனருபு விகாரத்தாற் றெரக்கது.

உணர்தலை மூவிடத்தோதுதலின் இஃதங்கனம் வேறு வேறுரைக்கப்பட்டது.

பாசத்தார்க்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமைகுறித்து நின்றது.

கண்டதொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி லங்கிவே றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற்—கண்டவுருத் தானதுவா யன்றானான் றானதுவாய்த் தோன்றானே தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவரவடிவின் மந்திரசாந்நித்தியமுள்வழிய ன்றிப் பிரகாசமாய் நின்றல் பெறப்படாதென்பாரை நோக்கிச் சிவாலயத்தினிடத்தும் இறைவன் பிரகாசமாய் நின்றலை வலி யுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். காட்டத்தின் அங்கி வேறு உண் டல்போல். எ-து. விறகிற்றீ கடைகோலாற் கடைந்துழி வேறாய் விளங்கும் அல்லுழி விளங்குவதன்றானாற்போல— கண்ட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனான். எ-து. உயிர்க ட்குப் புத்திமுத்தி யளித்தற்பொருட்டுக் காணப்பட்ட தாவர வடிவின்கட் கலப்பினால் அதுவே தானாய் அதுவன்றி வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன்—கண்டது ஒருமந்திரத் தான் நின்று அங்கு உளது ஆம் ஆல். எ-து. அதுவே தானாகக்

காணாதார்க்குத் தம்மாலறியப்பட்டதொரு மந்திரசாந்திய மில்வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காது நின்று அஃதுள்வழி விளங்கித்தோன்றும்பொருளாம்.—அது தான் ஆய்க் காணும் தவர்க்கு அது தான் ஆய்த் தோன்றானே. எ-து. அவ்வாற ன்றி அவ்வடிவே அவனாகக் காணப்பெறும் உண்மைத்தவமு டையார்க்கு அப்பெற்றியனையாய் விளங்கித் தோன்றன் கொல்லோ. எ - று.

காணாதார்க்கென்பது சொல்லெச்சம்.

மந்திரத்தாலென்னும் பொருளடைக்கேற்ப உவமையி னும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

உண்டாதல் ஈண்டு விளங்குதன்மேற்று.

ஆல் அசை. ஆனானென்பது பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை.

பொருண்மைபற்றி உளதெனவும் அன்றெனவும் கூறினார்.

தானதுவாயன்றானென்னும் பெயரடையான் அவர வர் பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக்கூறியது. தானதுவா யன்றாதல் சங்கமவடிவிற்குமொக்குமேனும், தாவரவடிவின் கண் நிகழும் கடாவை இதனானன்றி நீக்கலாகாமையின் ஈண்டிக் கூறினார். இஃதீரிடத்து மொக்குமென்பது முன்ன ர்ப் பெறப்படும்.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த மூன்றா னு னீவன்முத்தார்க்குத் தாமேயுளவாம் இலக்கணமாகலின் அது வாதமாக வைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற்றைக் களைக

இணங்குக வழிபடுகவென விதியாக வைத்தோதிய தெற்றுக்
கென்பாரை நோக்கி அதனை அவற்றதொழிபாகக்கொண்டு
சாதித்தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டினையும்.

வழிபடுகவென்னும் எடுத்தலோசையான் அதுவதித்து
ணர்த்துவதே யமையுமென்பாரை நோக்கி விதித்தலை வலியு
றுத்தவாறு. இனம்பற்றிக் களைதல் இணங்குதல்கட்கும் இஃ
தொக்கும்.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும் புரு
டன் அவையாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான்.

எ-து. விது. எ-னின். எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடை
த்தன்றுபோலுமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனு
தலிற்று. இ-ள். நரம்புமுதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்று
மையின்றி அதுவது தானாய் வருகின்ற உயிர் நாடியோ என்
போ நரம்புசீக்கோழையோவென்று இங்ஙனம் பைமறியா
ய்ப் பார்ப்பார்க்கு அந்நரம்பு நாடிமுதலியவையாகாது அவற்
றின் வேறுமாயினுற்போல உயிர்க்குயிராகிய அம்முதல்வனும்
உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினுங் கலப்பான்
அதுவது தானாகியும் பொருண்மையான் அல்லனாகியும் நிற்ப
னாகலான் அதுவதுதானாய்க் காணுங் காட்சிபற்றி யெய்திய
வழிபாடு அல்லனாய் நின்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின்
அவ்வழியுமெய்துவிக்கவேண்டுதலான் இனி இவ்விடங்க
ளின் வழிபடுகவென விதித்தோதியது. எ - று.

அவையாகாவாறப்புருடனுமெனவே அவ்விடத்தெய்து
வித்தல் ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று.

மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்னுது இவ்விடங்களி
னென வேற்றுமைப்படுத்தோதியதூஉம் இஃதுணர்ந்துகோ

டற்பொருட்டு. இதனானே, எய்தாத தெய்துவிப்பதூஉம், எய்தியதிகந்துபடாமற்காப்பதூஉம், எய்தியதனை யொருமருங்கு மறுப்பதூஉம் என்னும் விதிமுன்றனாள், இஃதெய்தியதிகந்துபடாமற் காத்ததென்பது போந்தவாறுணர்க.

வாறு உவமவுருபுபட நின்றது.

முதலானவற்றையென்பது உருபுமயக்கம்.

அதுவிது வென்ற ததுவல்லான் கண்டார்க்
கதுவிது வென்றதையு மல்லான்—பொதுவதனி
லத்துவித மாத லகண்டமுந் தைவமே
யத்துவிதி யன்பிற் றொழு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண்மையின் அவற்றுள் இவ்வீடங்கனின்மாத்திரையே வழிபாடு விதித்ததெனையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். கண்டார்க்கு. எ-து. முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினும் நிற்குநிலைமை யறியப்பெற்றோர்க்கு—அது இது என்றது அல்லான். எ-து. கண் அருக்கன்போல் அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கிசைத்தோதப்பட்ட பேதநிலைமையனும்ல்லறாய்—அது என்றது அல்லான். எ-து. உடலுயிர்போல் அது வேயென்றோதப்பட்ட அபேதநிலைமையனும்ல்லறாய்—அது இது என்றதையும் அல்லான். எ-து. குணகுணிபோல் அது வாகிய இதுவென்று பக்கிசையாமலோதப்பட்ட பேதாபேதநிலைமையனும்ல்லறாய்—பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமுந் தைவமே. எ-து. அறிவொளிபோல் அம்முன்றற்கும் பொதுமையான் அத்துவிதநிலைமையனாதலான் எல்லாப்பொருளும் அவன்வடிவேயாமாயினும்—அத்துவிதி அன்பின் தொழு. எ-து. அவற்றுள்ளும் அன்பு வினையுமிடத்தின்

வழிபடுவாயாக அவ்வத்துவித சித்தாந்தத்தைப் பெற்றுடை யோய். எ - று.

அது விதுவென்றது முன்னையது உம்மைத்தொகை; பின் னையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அல்லானென்பதனை மேலுங் கூட்டி, என்றதென்பதனை அதுவென்றதனோடுங் கூட்டியுரைக்க. அல்லானென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு.

என்றதை ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. பொதுவதென்னுமது பகுதிப்பொருள் விசுதி. தைவமென்னுஞ்சொல்லியல்பு மேலேயுரைத்தாம். ஏகாரந் தேற்றம். ஆயினுமென்பது சொல்லெச்சம். அன்பு ஆகுபெ யர். ஏழாவதுவிரித்துரைக்க.

“திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி” யினன்றி “எங் குமுருக்காணவொண்ணாத பரன் முலைப்பால் விம்மியொழுகு வதுபோல் வெளிப்பட்டருளுவ”தாகி அடிப்பட்டுவருமன்பு வினையாமையின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே அத்துவிதஞா னத்தை நிலைபெறுத்தற் பயத்ததென்பார் அத்துவிதமாதலக ண்டமூந் தைவமேயென அநுவதித்து அத்துவிதியன்பிற்றொ முவென்றார். அத்துவிதியென்னும் அண்மைவிளி பயனுண னின்ற குறிப்புப்பெயர். இதனானே விதிக்குப் பயன்கூறிய தூஉமாயிற்று. இனி அது இதுவென்பன அருவுருவாகிய திரு மேனியெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்: அவர், அன்பினென்றதனை ஏதுப்பொருட்கண் வரும் ஐந்தனுருபே ற்ற இயற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

வினையா லசத்து விளைதலான் ஞானம்
விளைதீரி னன்றி வினையா—விளைதீர

ஞானத்தை நாடித் தொழுவே யதுநிகழு
மானத்தா லன்பிற் றொழு

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொருவவே ஞானசொருபம் உளதாய் அத்துவிதத்தையுணர்த்துமாகலான் அதன்பொருட்டு வழிபாடு வேறுவிதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். வினையால் அசத்து வினைதலான் ஞானம் வினைதீரின் அன்றி வினையா. எ-து. உடம்பின்கண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை உயிர்க்குத் தாக்குவதாயுள்ள துணையும் அதனான் வரும் விருப்புவெறுப்புக்களும் அவை பற்றிக் காட்சிப்படும் மண்முதன் மாயைகளும் அவைபற்றி நிகழும் விபரீதவுணர்வுமாகிய அசத்துக்கள் ஒருவியவழியும் வந்துகூடி மேம்படுவனவாகலான் அவ்வளவிற்கெல்லாம் மூலமாகிய பிராரத்தவாசனை பற்றறக் கழிந்தாலன்றி அவ்வசத்தைக் கீழ்ப்படுத்து மெய்யுணர்வு மேம்படுதல் கூடாதாகலின்—வினை தீர ஞானத்தை நாடித் தொழுவே அது நிகழும். எ-து. அவ்வாசனை பற்றறக் கழிதற்பொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே அவ்வினை நீங்கி மெய்யுணர்வு மேம்பட்டு நிகழும்—ஆனத்தால் அன்பின் தொழு. எ-து. ஆகலான் அன்பினால் அவரை வழிபடுவாயாக. எ - று.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொருபம் நிலைபெறுதல் அவ்வசத்தினது வினைவிற்கு வேராகிய வினைத்தீர்வின் கண்ணதாகலான், அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற்பொருட்டு அதனை அங்கனநிலைபெறுத்தினூர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம். அற்றேல், அதன்பொருட்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கவென்றவ துவே அதற்கமையுமெனின்,—அஃதொக்கும். அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டையி

ன்றியமையாதென்க. அற்றுகலினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்
தாலெனவும், மண்முதனாள்மெனவும், அகத்து வழிபாட்டை
உடன் கூறியதுமென்பது.

வினையாதென்னுந் துவ்விசுகி விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின் வந்த ஞானம் ஆகுபெயர்.

ஆனதனாலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

தன்னை யறிவித்துத் தான்றானைச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனை
தானைதா னைச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்
படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன் வேண்டா
மையானாதல் பின்னர்ச் செய்து பெறுதுமென்றாதல் ஒருவ
ழியொழியவும் படுங்கொல்லோவென்பாரை நோக்கி அது
செய்யாவழிப்படுங் குற்றமும் செய்தல் கடமையாமாயும்
உணர்த்தி விதித்தலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். தன்னை
அறிவித்துத் தான் தான் ஆச் செய்தானைப் பின்னை மறத்தல்
பிழை அலது. எ-து. தன்னுண்மையை அறியமாட்டாது ஒரு
டாய்க் கிடந்த உயிர்க்குப் பலவாற்றானும் அதனைத் தெரித்து
ணர்த்தி எத்தனையுமெளிய அவ்வுயிரை எத்தனையுமரிய தானை
ம்வண்ணஞ் செய்தளித்த பெரியதோருதவியை அதன்பின்
னர் மறக்குமாயின் அஃது இதற்குமுன் அறியாமையான் மற
ந்த குற்றம்போலத் தீர்கிறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலா
னும்—முன்னவனை தானை தானைச் செய்தும் தைவம் என்றும்
தைவமே மானே தொழுகை வலி. எ-து. முதல்வன் அங்ங
னந் தான்றானையாகச் செய்தாலும் இதுகாறந் தனக்குச் சுத

ந்திரமின்றி முதல்வனது உபகாரத்தையின்றியமையாதாய் அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் அவ்வாறடிமையேயாமா கலானும் தான்ரூனாச் செய்தளித்த அப்பெரியோனை வழிபடு தலே அவ்வுயிர்க்கு வலியாவது. எ - று.

தமதுமுதரூனே குருவாகலிற் ரூன்றானாச் செய்தானே யென்றும், முன்னை மறந்த குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாக லிற் கழுவப்படும் இஃததுபோற் கழுவப்படுவ தன்றென்பார் பின்னை மறத்தல் பிழையலதென்றுங்கூறினார். பின்னை மறத் தலென்பதனால் முன்னை மறத்தல் பெறப்பட்டது. "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னுங் கருத்து நோக்கிக் கூறியது உமாம்.

அலதுமெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியுமெ ன்றுரைப்பாரு முளர்.

ஏகாரம் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையன தேற்றம்.

செய்தாலென்பது செய்தெனத் திரிந்தது.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

தான்ரூனாச்செய்தல் எதனையெதனைப் பற்றினும் அதுவ துவாமுயிர் தன்னையறிந்தவழி எண்குணங்களானிறைந்து தன்வண்ணமாகச்செய்தல். அங்ஙனஞ்செய்தவழியும் * "உயி ர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்து" என்பார் தைவமென்றுந் தைவமேயென்றார். தைவமென்னுஞ் சொல் லியல்பு மேலே யுரைத்தாம்.

மாணையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் ருக் கது. மாணென்பது வடசொற்றிரிபு. சுட்டு வருவிக்க.

வலிதருவதனை வலியென்றுபசரித்தார்.

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞ்சுத்திரம். ௧௦. செம்பிரத.

இவ்வுதாரணங்கண்மூன்றானும், வழிபாட்டிற்கும் இடத்து நிகழ்பொருண்மாத்திரையேயன்றி இடவிசேடமும் பெறல்வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத்தானே, முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர்வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர்களை யும் அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

சிவமென்னு மந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப் பவமின்றாங் கண்வா சகத்திற்—சிவமுண்டா மொன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவா லின்றிந்நூன் மும்மை மலர்க்கு.

எ-து. செ-ள். எ-னின். இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துண் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையெ ன்றிருவகைப்படுத்திப் பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாத னவியல் பயனியலென நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்ப தாகிய இச்சிவஞானபோதநூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிக ளாவார் இவரென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். சிவம் என்னும் அந்த தர. எ-து. தான்றாசெய்தவாற்றாற் சீவ னென்னு மியல்பினீங்கிச் சிவமென்றேதப்படும் வேதாந்தத் தெளிவாகிய சித்தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே, ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு. எ-து. ஒன்றுமிரண்டுமாய மலங்க ளையுடைய விஞ்ஞானாகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும்—சிந்தை நேர் நோக்கக் கண் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம். எ-து. முறையே அறிவின் கணின்று அருட்பார்வையானோக்குதலா னும் தேவகுருவாய் முன்னின்று செய்யுந் திருநோக்கம் பரி சம் வாக்கெனப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத் துவநீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்குமாகலான்—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண்குருவால் இன்று இந்நூல். எ-து. அவரின் வேரா கிய மும்மலமுடையவர்க்கே உரித்து இவ்வுலகத்தனுபவமு

டைய தேசிகராற் போதிக்கப்படும் இச்சிவஞானபோத
நூல். எ - று.

அந்தம் வேதாந்தம், அந்ததரஞ் சித்தாந்தமாகலின், அத
னைப் பெற்றாரது பெருமைகூறுவார் சிவமென்னுமந்ததரவே
ன்றார்.

என்னுமென்புழிப் படு சொற் றொக்குநின்றது. சித்தை
அறிவு. கண்ணுருபு விரித்துரைக்க.

நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட்பார்வையை மாற்றி அரு
ட்பார்வையானோக்குதல். நோக்க நோக்குதலானென்க.

கண் வாசகங்களைக் கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசும்
உடன் கொள்ளப்படும்.

பவம் ஆகுபெயர்.

இந்நூல் அநுபவமுடைய தேசிகனானறி விளங்காதே
ன்பார் ஒண்குருவாவென்றார்.

போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்கிலையான் வந்தது.

இன்றிந்நூலென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்
காலத்துரைக்கப்படு நூலெனினுமமையும். அது "தானுரை
த்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பாவாற் கூறியவாற்றினு
மறிக.

மும்மையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது, "தெரி
மாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழி
ப்போல.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

பயனியன் முற்றிற்று.

சிறப்பியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

நூலாசிரியர் பெயர்.

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழுவியல்பாய்
 நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
 தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் ஞானியோர் தாமுண்ட
 வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை

முற்றுப்பெற்றது.

முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
அகாரவுகார	கூ0	இல்லாமுலை	ககக	ஒன்றென்ற	கக
அசத்தறி	ககக	—————		கட்டுமுறு	கக
அஞ்செழு	கஅஅ	உணருரு	ககச	கண்டதை	கஅக
அதுவிது	உசரு	உணர்பவ	கஉக	கண்டதொரு	உசஉ
அதுவென்	கக0	உளதில	கூ0	கண்டநன	சக
அந்தக்கர	அஉ	உள்ளதே	சஉ	கண்டறியு	எக
அரக்கொடு	கஅ	—————		கலையாதி	எக
அரவுதன்	ருஉ	ஊனக்கண்	கஎஉ	கல்லாணிழ	க
அருக்கனார்	உஉரு	—————		—————	
அருவருவ	கசக	எங்குமுள	ருரு	காட்டிய	கஎஎ
அருளுண்டா	ககக	எண்ணிய	கஉச	காணுங்கண்	உகக
அவனவளது	கக	எண்ணில	கூஉ	—————	
அவனேதா	ககச	எந்தைசன	உருஉ	சதசத்தா	உக0
அவையே	கக	எவ்வுருவு	ககஅ	—————	
அவ்வினையை	சக	எனதென்	கக	சார்ந்தாரை	உ0ச
அவ்வுடலி	எ0	—————		—————	
அறிந்துமறி	எக	ஏகமாய்	உஉக	சிந்தித்தாய்	அக
அறியவிர	கஉஅ	—————		சிவமென்னு	உரு0
அறிவிக்க	கக0	ஐந்தையு	உஉ0	சிறைசெய்ய	ககஎ
அன்றன்	கக	ஐம்புல	கசக	—————	
அன்னியமிலாககஎ	ககஎ	ஐம்பொறியை	க0எ	சுட்டியுணர்	கஅஉ
—————		ஐம்பொறியின	கஎ0	—————	
இங்குள்	உ0க	—————		செம்மலர்	உகக
இந்துவிற	கஅக	ஒன்றணையா	கக	—————	
இலயித்த	கக	ஒன்றலா	உஎ	தம்மையுணர்	எ
இலாடத்தே	க0க	ஒன்றறி	கஎ	தவஞ்செய்	கருக

பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.	
தன்னுணர்	உசக	பண்ணையு	௩௭	மனமாதி	௮௭
தன்னையறி	உச௮	பன்னிறங்	௧௬௪	மன்னுசிவ	௧௦௯
_____	_____	_____	_____	மன்னுமிரு	உஉ௬
நசித்தொன்	உஉ௮	பாவகமே	௧௨௭	_____	_____
நண்ணனல்	உ௦௮	_____	_____	மாயாதனு	௯௪
_____	_____	புண்ணிய	உ௩௪	_____	_____
நாடியோ	௧௭௬	_____	_____	மெய்ஞ்ஞான	௧௪௭
நாமல்ல	உ௦௩	பூதாதியீறு	௧௩	மெய்ஞ்ஞா	௧௩௮
நானவனே	௧௯௭	_____	_____	_____	_____
_____	_____	பேய்த்தேர்	௧௩௯	யாவையுஞ்	௧௩௩
நிர்க்குண	௧௮௦	_____	_____	_____	_____
_____	_____	பொன்வாண்	உஉ௯	வித்துண்டா	உஉ
நெல்லிற்குமி	௪௪	_____	_____	விளம்பிய	௧௦௪
_____	_____	மண்முத	௧௯௦	வினையா	உ௪௬
நோக்காது	உ௪	மயக்கமது	௧௪௩	_____	_____
_____	_____	மலர்தலை	உ	வெய்யோ	௧௧௨
பசித்துண்டு	௧௩௩	மறப்பித்து	உ௩௭	_____	_____

சோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உச	க௦	தக்க	தக்க
,,	க௨	திரற்	திரத்திற்
(௩)க	க	" *	" எ-ம். *
ககக	உ௨	வழியின	வழியின்
ககக	உ	ணுணர்போ	ணுணர்வோ
ககக	க௩	சொருபத்தை	சொருபத்தை
உகக	௩	னினை யே	நினை யே
உகக	கக	*	†
,,	உ௩	†	‡ •
,,	உச	த்துலனு	த்தலனு